

Giới thiệu [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A !

Truyện Teen mang hơi hướm tiểu thuyết của Hòa Băng Mỹ Nhi hứa hẹn sẽ mang đến cho bạn đọc cái nhìn đầy mới mẻ về tình yêu sau khi trọng sinh của cô nàng đáng yêu.

- Nhỏ kia ! Đứng lại !!!- Keke ! Đại gì mà- NHỎ !!!!!!!!!!!!!

Rầm ! Thân xác nhỏ bé của Bạch Vũ Nhi bắn ra xa , cả người xây xước máu , dây bám theo cả bụi đường . Mui xe của chiếc ô tô kia dính máu , đầu cô va chạm mạnh vào đất nhanh chóng mất dần đi ý thức , Tiểu Trúc Linh vội vàng chạy đến - nhỏ chính là con bạn thân nhất của Vũ Nhi từ lúc lên 3. - Vũ Nhi ! Vũ Nhi !!!- Ha...ha....- Bà làm sao thế hả ??? Nhanh đứng dậy chạy đi ! Tôi bắt được bà rồi đây !

- Ha...Ha....Ừ bà thắng ...Tôi mệt rồi....Đi ngủ chút xíu ha ?- CẤM BÀ ĐẤY !!! Tuyệt đối không được đâu ! Bà làm vậy tôi giết bà !- Hà..... Thật xin lỗi bà quá Trúc Linh à.....Nói rồi Bạch Vũ Nhi khẽ nhẹ mím cười , mặt tái nhợt đi , rồi từ từ nhắm đôi mắt lại . Để lại Trúc Linh ôm thân xác ấy mà gào khóc À và khi tỉnh lại thì nàng đã xuyên không rồi ...Thân phận của nànglà gì. Cùng tìm hiểu tựa truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! nhé.

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trọng Sinh

Tiểu Trúc Linh đang ngồi yên vị trên chiếc ghế dài ăn rôm rốp mấy cái bánh gạo và coi tivi

- Ahehehehe.....

- Hớ ?

- Coi đây !!!

- AHAHAHAHA !!! DỪNG LẠI !!!! KI AAAAA !!! Á HAHHAHAHAHA !!!!

Bộp

- Ú ồa

-E^&*().....AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Tiếng thét của Trúc Linh vang dội toàn xóm , có thể nói có khi to hơn mấy chiếc loa phóng thanh rất nhiều . Bạch Vũ Nhi đang sau lưng nhỏ đang che đôi tai lại , khi thấy volume có vẻ đã được đặt về mức bình thường mới bỏ ra . Khuôn mặt tỏ vẻ ngại thẹn vô số tội , còn riêng Trúc Linh , không cần nói cũng biết nhỏ tức như thế nào rồi ~ A he he he ~ Trúc Linh ngược mặt lại , hai má đã ửng hồng vì giận , trán nàng ta cũng đỏ vì bị Vũ Nhi cù lét một hồi rồi đập đầu vô thành ghế luôn . Mắt nàng ta bắt đầu hơi ngấn nước , long lanh lên ...Ừm...Coi nào...Chiều này tên là gì nhớ ? A ! Nước mắt cá sấu ! Chiều này xưa quá bà cố rồi mà nàng ta chưa biết sao ? Nhưng mà cũng phải công nhận cái dạng dễ thương của nhỏ làm người ta phải điên đảo thật.... Nhỏ vốn cũng đâu có xấu ? Nhưng mà Bạch Vũ Nhi ta đây thì thừa biết tính nhỏ rồi....Hừ ! Cố gắng trêu tức nhỏ là mục đích của ta , thật là 1 thú vui tao nhã , phải không ? Nghĩ là làm , nhỏ đứng dậy lại chỗ nhỏ , rồi thò tay vô gói bánh gạo . Trong ánh mắt ngạc nhiên của Trúc Linh , nhỏ bóc bánh ra rồi cho rôm rốp vào miệng mà ăn , để cho 1 ai đó tức muốn học máu :

- Ngon phết nhờ ?

-

- Không ăn tôi ăn nhaaaa

Nói rồi nhỏ mặc kệ Trúc Linh lại lập lại hành động ấy . Thành văn công . Chị Trúc Linh đã lên cơn " cuồng hóa " . A ! Phải Mau Chạy Đi Thôi ~

- Nhỏ !!! ĐỨNG LẠI !!!!

- Ý da ! Có ngu mới....

- NHỎ !!!

RẦM

Thân xác nhỏ bé của Bạch Vũ Nhi bắn ra xa, cả người xây xước máu, dây bám theo cả bụi đường. Mũi xe của chiếc ô tô kia dính máu, đầu cô va chạm mạnh vào đất nhanh chóng mất dần đi ý thức, Tiểu Trúc Linh vội vàng chạy đến ôm lấy cô

- Vũ Nhi ! Vũ Nhi !!!

- Ha...ha....

- Bà làm sao thế hả ??? Nhanh đứng dậy chạy đi ! Tôi bắt được bà rồi đây !

- Ha...Ha....Ừ bà thắng ...Tôi mệt rồi....Đi ngủ chút xíu ha ?

- CÁM BÀ ĐÂY !!! Tuyệt đối không được đâu ! Bà làm vậy tôi giết bà !

- Hà..... Thật xin lỗi bà quá Trúc Linh à.....

Nói rồi Bạch Vũ Nhi khẽ nhẹ mỉm cười, mặt tái nhợt đi, rồi từ từ nhắm đôi mắt lại. Để lại Trúc Linh ôm thân xác ấy mà gào khóc. Trời hình như thông cảm cho nhỏ, đổ xuống đất trời 1 cơn mưa, như khóc thay cho Trúc Linh. Và trong tích tắc, Trúc Linh đã mất nhỏ rồi ! Thân thể nhỏ bé ấy nằm ngoan trong vòng tay Trúc Linh. Ngoài khóc, thật sự bây giờ cô cũng bất lực lắm rồi Thế này làm sao cô ăn nói với ba mẹ nhỏ ? Làm sao mà nói với bạn bè trên lớp ? Hơn hết nữa, nhỏ lại chính là người bạn thân nhất từ lúc lên 3 ... Năm nay là tròn được 11 năm rồi. Giờ cô lại bơ vơ, trong phút giây ấy trái đất như chẳng còn tồn tại ai ...Tiếng gào khóc thảm thiết trong mưa ngày hôm ấy là cái kết cho 1 cuộc đời của 1 sinh linh nhỏ bé.

.....

- Chào cô. Cô biết mình đang ở đâu chứ ?

- Ngủ ngốc ! Nếu nó là hạ giới thì tôi sẽ biết !

- Hào ! Cô nương đây số chưa tận có dám thách thức thời gian ?

- Hừ ! Nói điều kiện !

- 1 trò chơi đơn giản ! Ta sẽ là trọng tài, ta sẽ cho người đầu thai sang 1 kiếp khác. 1 nơi chưa có nền văn minh hiện đại như nơi của cô. Nhưng rất hùng mạnh ! Cô sẽ là 1 công chúa của 1 vương quốc hiện đang có thể nói là đứng đầu của Hải Thượng - Ngọc Hoa Quốc.

- Thú vị ! Thế thắng thua ?

- Ha ha ! Không có ! Người sẽ về ra 1 định mệnh mới ! Ta chỉ đứng nhìn thôi ! Và đặc biệt hơn ! Ta sẽ cho người ký ức của cả 2 kiếp để người đỡ phải trở thành người mất trí nhớ !

- Không cần đến phiên cô nhớ ra ! Đợi đến lúc ấy chắc ta sẽ phải chặt vật rồi !

- Haha !!! Hào ! Hào !!! Nhưng cô nương đây nên nhớ 1 điều !

- Điều gì ?

- Ta là Sa Linh - kẻ nắm giữ sinh mệnh. Nhưng định mệnh của cô tôi vẫn chưa thấy điểm dừng. Tôi cần 1 điểm dừng cho sinh mệnh cô ! Ai có thể chiêm đoạt được cô kẻ ấy là tiên đế ! Cô sẽ là một thứ khiến người khác đoạt được tối cao của vinh quang ! Kể cả vậy ! Cô vẫn nên cẩn thận vì cô cũng là công chúa của vương quốc Ngọc Hoa Quốc !

- Được ! Ta sẽ nhớ !

- Hài ! Đã 4 ngày rồi ! Mau thức dậy không bị an táng đó !

- Cái gì ? 4 ngày á !

- Cô nghĩ tôi truyền lại ký ức cho cô mất bao lâu ?

- Được ! Tôi hỏi cô 1 chuyện !

- Gì ?

- ...Thôi

- Thế ta cũng hỏi cô 1 chuyện !

- Được !

- Cô rút cuộc tính tình sao vậy ! Rõ ràng rất quậy nhưng với ta lại vô cùng lạnh lùng !

- Ha....Cô là gì của ta ?

Ngắt 1 lúc ...Cô nói tiếp :

- Không nói nhiều ! Nhanh lên không tôi chết lần 2 đó !

- Hà hà ! Được !

.....

- Thái Tử Phi !!!! Nương Nương thờ lại rồi !!! Nhanh gọi thái y !!!

- Không cần ! Ta có làm sao đâu mà....

Nói rồi Bạch Vũ Nhi nở nụ cười thỏa mãn khi có tia nắng chiếu vào người nàng , có vẻ hôm nay trời thực đẹp !!

- Nương ! Nô tỳ biết lỗi rồi ! Xin tha lỗi cho nô tỳ a !

Trên mặt vị cô nương ấy đã lấp lăm vài giọt nước mắt . Chết tiết ! Quên mất ! Nàng công chúa này là đệ nhất danh đá ! Tuy sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành thì cũng chẳng mài ra ăn được . Bạch Vũ Nhi khẽ nhẹ dịu dàng cúi xuống , đưa tay vuốt nhẹ đôi má của nàng ta . Nàng ta giật mình , tưởng Vũ Nhi muốn giết nàng , sợ sệt run cầm cập . Nhưng rồi nàng ta cũng nhanh chóng bất ngờ . Vũ Nhi đang nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt ấy cho nàng .

- Ngoan nào ! Mạn Mạn đã ăn gì chưa mà gầy dữ nè ... Phải ít khóc lại nghe !

- Nương Nương....

- Coi kìa ! Xấu quá đi ! Mạn Mạn ngoan đừng khóc !

- Dạ....

" hôm nay nương nương thật kì quặc mà ! Đã không tránh phạt mình mà còn trở nên ôn nhu , hiền dịu hơn bội lần ! " Nàng vui vẻ hơn hẳn , nàng công chúa của vương quốc cuối cùng cũng thay đổi rồi ! Thật sự rất vui !

- Mạn Mạn ! Chị muốn đi tắm !

-Dạ ! Đợi em đi chuẩn bị nước rồi dìu Nương đi !

- Em gọi ta là tỷ tỷ cũng được !

- Mạn Mạn không dám ạ !

- Ngoan kìa ! Đây là tỷ tỷ nói đấy nhé !

- Dạ !!!

Mạn Mạn hân hoan rồi đi chuẩn bị nước cho cô . Không quên khoe với các cung nữ trong cung gần đấy . Bạch Vũ Nhi ngồi uống tách trà nóng , ngồi nhớ lại kí ức của chủ nhân thân xác . Ngọc Hoa Nhi - 14 tuổi - công chúa Ngọc Hoa Quốc , thái tử phi của hoàng đế đời kế tiếp của Vân Lam Quốc . Tính tình chưa ngoan đánh đá nhưng địa vị cao và nhan sắc mặn mà khó ai sánh kịp . Lòng dạ ác độc nhưng cha mẹ vẫn hết mực nuông chiều . Tuy đã có hôn ước nhưng nàng thầm thương trộm nhớ hoàng đế đời kế tiếp của Vân Lam Quốc đã lâu nhưng ai lại yêu 1 người như cô kia ? Nếu không phải là công chúa của Ngọc Lan Quốc sợ mạng sống đã sớm đi từ lâu !!! Số cô đã tận ! Vậy bây giờ hãy để ta làm lại đi !

- Nương Nương ! Nô tỳ đã chuẩn bị xong rồi ạ !

Keng

Cô chau mày , đặt tách trà xuống đĩa tạo âm thanh chói tai .

- Xin lỗi Tỷ Tỷ !! Là muội sai !

- Tốt ! Muội Muội thật ngoan A !

Cô đứng dậy mỉm cười nhìn Mạn Mạn . Ở nơi xa lạ này có 1 người thân thật đỡ....Đặc biệt Mạn Mạn tuy trông nhỏ tuổi nhưng lại vô cùng nhanh nhẹn đáng yêu . Sắc đẹp thật tuyệt vời a ! Sau này chắc phải là đệ nhất mỹ nhân nha !!!!

- Ừm....Tỷ tỷ thích bộ nào ?

- Coi nào....

Oát dờ ? Cái đồng quần áo màu chói chang này là cái gì vậy ? Cái đồng trang sức nữa ? Bà ta muốn đùa mình sao ! Thật đúng phong cách của những kẻ giàu làm cao ! Ghét ! Cô cố lục trong đồng đồ ấy có bộ nào đơn giản chút không . Tìm hoài được 1 bộ duy nhất , nhưng thực sự quá ít ! Vũ Nhi chán nản nói :

- Em thích làm gì đồng quần áo này thì làm ! Còn lại đưa cho chị vài bộ đơn giản chút ! Không thì chói muốn chết à !

- Tỷ ! Tỷ lúc nào cũng thích những bộ này mà !

- Xưa khác nay khác mà !!!

Cô bừa bãi , nũng nịu nói . Thật sự là cô không thích màu chói ! Những màu nhẹ nhàng , thuần khiết , tạo cảm giác thoải mái mới được ! Ồ ! Nhưng thực sự bộ váy ấy cũng thật đẹp ! Màu trắng thật thuần khiết ! Thêu trên váy là những bông hoa sen cùng với lá sen , 2 màu đều theo chủ nghĩa màu nhạt nên rất hợp và nổi trên nền trắng ! Thật đẹp quá a !

- Trang sức thì sao hả tỷ ?

Cô thực cảm thấy chúng tuy rất đẹp nhưng chẳng thích hợp với cô ! Có lẽ chỉ cần chiếc trâm bạch ngọc này là được rồi ! Không phiền phức chi cho nặng người cả ! Lựa chọn của cô làm cho Mạn Mạn sùng sốt , có thực là nương nương hàng ngày đây không ?

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Gặp Gỡ Vị Ca Ca

- Tỷ ! Đã đến nơi rồi ! Tỷ mau cởi bỏ quần áo nào !- Ôi dà ! Mạn Mạn đã thay đổi rõ rệt nha ! Hi hi ! Tỷ đi liền đây !

Vũ Nhi cởi chiếc váy ấy ra , thật là 1 chiếc váy không thoải mái chút nào mà !

- Oa ! Thật không ngờ !

Màn che màu trắng rủ xuống che đi viễn cảnh bên trong . Khi bước vào cô mới thấy 1 ao nước rất rộng ! Hệt như tắm suối nước nóng ý ! Cô khẽ đặt chân vào , độ nóng ấm thật thoải mái , nhanh chóng đặt cả thân mình ngâm trong đó . Đây ao có ám thông dưới đất và đã có van ống nước , có thể đưa nước nóng chảy đầy vào đây 1 cách dễ dàng . Không chỉ thế , Mạn Mạn đặc biệt rải rất nhiều cánh hoa hồng vào trong . Thực cánh hoa rất mịn nhưng mà...Lãng phí quá.... Cả bồn tắm thế này thật là lãng phí mà ! Mạn Mạn cùng vài tì nữ bước vào trong , theo phản xạ Vũ Nhi nhanh chóng dìm mình xuống , chỉ ngẩng lên cái đầu , 2 má đã hơi đỏ hồng .

- Đùng mà !

- Nhưng... Nô tỳ... Hàng ngày Nương đều muốn làm như vậy mà ?

- Thôi mà.....Chấp vật ta hoài à.... ừ chịu đâu a !

- D...Dạ !

Nô tỳ lần lượt kéo nhau ra , Mạn Mạn khẽ nhìn cô , khuôn mặt đã ứng hồng thiết đáng yêu ! Ở ngoài những nô tỳ bắt đầu bàn tán về cách xử lý lưng của Vũ Nhi . Dầu nghe thấy , cô vẫn ung dung tắm , thực là 1 cảm giác sung sướng a... Dòng nước đưa đẩy nhau chạm vào da thịt nàng , những cánh hoa hồng cứ bay vào người nàng , nhồn nhột nhưng khá vui ! Khoảng nửa canh giờ sau cô bước ra phòng tắm quần khăn lụa che đi người , Mạn Mạn có chút thấy cô hơi bất thường , bất đắc dĩ hỏi :

- Có thật tỳ muốn mặc vậy không ?

- Được mà đúng chứ ? Nó có trong đồ của tỷ mà ! Muội ngoan ngoan ~

Trong ánh mắt sùng sốt của các nô tỳ , Vũ Nhi chỉ biết lay họ dậy khỏi những suy nghĩ kia :

- Kia ! Mọi người sẽ giúp ta chứ ?

- Dạ

- Tỷ mau về phòng muối trang điểm

- Rồi ! Đợi ta 1 chút thôi à !

Vũ Nhi chỉ biết nghe theo lời của Mạn Mạn , chạy nhanh theo từng bước chân của Mạn Mạn vì bị kéo tay đi thôi ! Ngồi trong căn phòng , cô nhắm mắt lại để Mạn Mạn tùy ý làm những không quên dặn dò 1 câu :

- Nhẹ thôi nhé ! Ta không thích kiểu sắc sảo quá đâu ! Dù sao cũng chẳng ai lui tới chỗ này

- Dạ...

Cô mở đôi mắt ra thì chẳng thể tin nổi . Thật đẹp quá !

- Mạn Mạn ! Muội giỏi thật đó nhé !

- Ô...Cám tạ tỷ khen !

- Kìa ! Không cần khách sáo như vậy chứ !

Vũ Nhi vui vẻ chạy ủa ra vườn đùa vui cùng tia nắng , tuy hoàng đế tiếp theo của Vân Lam Quốc sẽ phải đưa nàng lên ngôi Hoàng Hậu nhưng thực sự tình cảm của anh hoàn toàn không cho ta , tuy vậy ít nhất ta cũng không bị ngược đãi . Những cánh hoa trên cây theo gió nhẹ rơi xuống , cô mỉm cười , nở nụ cười trẻ con ngây thơ mà nghịch đùa Thật thuần khiết làm sao ? Chiếc váy trắng chữ bay nhẹ theo gió , cuốn cùng với cánh hoa trộn hòa cùng tia nắng và cùng nụ cười thiên thần ấy nữa , như 1 tiên nữ được cử xuống hạ giới , làm lòng người say mê mà nguyện chết vì nàng . Cùng lúc ấy có 1 người đi qua phủ của cô , cái cung này ai ai cũng biết đến nàng công chúa chanh chua kiêu ngạo từ đời nào rồi mà , anh ta dụi dụi đôi mắt . Chẳng lẽ có ai dám vào phủ của cô ta ? Tuyệt đối không phải là cô ta !

- Vị cô nương đây là ai mà lại xuất hiện ở đây vậy ?

- Huynh đây là ?

- Thật thất lễ ! Ta là Vân Lam Hải !

- Ta là Ngọc Hoa Nhi .

- Cái gì ?

- Có chuyện gì sao ?

Lam Hải thật không tin vào mắt mình ! Đây là Ngọc Hoa Nhi ? Thật chẳng thể tưởng ! Vậy rốt cuộc nàng như thế nào ?

- Huynh ! Huynh ! Lam Hải Huynh !

- A...ơ...Nàng là Ngọc Hoa Nhi ?

- Ô ...Đúng vậy !

- Ta là ca ca của Vân Lam Phong - người làm hoàng đế đời tiếp theo - . Muội cứ gọi ta là ca ca cũng được !

- Muội thất lễ rồi ! Lam Hải ca ca vào uống tách trà với muội nhé ?

- Làm vậy có phiền muội không ?

- Hải.... Muội chán muốn chết nè ! Gặp huynh phải nói là may mắn đó !

- Thực cảm ơn muội !

- Người 1 nhà mà ! Mạn Mạn !

- Dạ ?

- Pha trà giùm ta nhé ! 3 tách luôn đi nhaa !!!

- 3 tách ạ ?

- Ủm ! Có Lam Hải ca ca đến chơi !

Mạn Mạn nghe vậy liền lập tức thi lễ . " Không cần đâu ! Mạn Mạn đừng khách quá như vậy ! " Lam Hải dịu dàng nói . Thật là dễ cho người ta ấn tượng mà !

- Tại sao lại là 3 tách ạ ?

- Muội là muội của tỷ mà còn hỏi à ! Ngốc !

" Tỷ ? Muội ? Không phải Mạn Mạn thường xuyên bị Hoa Nhi bắt nạt sao ? " (Từ bây giờ Vũ Nhi sẽ thành Hoa Nhi ! Tên sau khi trọng sinh của cô !)
Thực sự cô còn thật nhiều bí ẩn mà người lần đầu gặp mặt như anh chưa thể khám phá ra ! Nhưng nhìn Mạn Mạn rất vui . Có lẽ anh sẽ hỏi được gì đó từ Mạn Mạn !

- Ta đi đằng này chút nhé !

- Lam Hải ca ca nhớ về sớm trước khi Mạn Mạn pha xong trà nhé ? Trà nguội sẽ mất ngon !

- Được rồi !

Lam Hải bắt gặp Mạn Mạn ở hành lang , liền bắt đầu vào chủ đề chính ngay :

- Muội ta làm sao vậy ! Em có biết gì không ?

- Thật ra thì....

Mạn Mạn liền kể hết câu chuyện mình biết cho Lam Hải nghe vì vốn Lam Hải là ca ca của Hoa Nhi - chủ nhân của nàng . Cô nghĩ sớm thì muộn anh cũng sẽ được nghe từ miệng của chủ nhân . Nhưng chuyện nên chúc mừng đầu tiên là cô đã thay đổi ! Không còn như ngày xưa nữa ! Cuối cùng cô cũng đã trưởng thành ra rồi ! Lam Hải thực sự khó hiểu . Kì tích đã xảy ra 2 lần liên tiếp ! Chắc chắn phải có bí mật ẩn giấu ! Nếu như Mạn Mạn không biết chắc hẳn muội ấy cũng sẽ chẳng chịu kể ! Ta đành tự thân vận động vậy ! Dù sao cũng thật vui mà ! Nhưng thực sự cô thực xinh đẹp Bây giờ nàng thật thuần khiết , ngây thơ và cùng với nó là nhan sắc tuyệt đẹp của ông trời mang tặng cho nàng . Nói đi nói lại....Nếu cứ như bây giờ thì nàng quả thực là 1 thiên sứ xinh đẹp mà ! AAA !! Giờ tự nhiên lại thấy ghen tị với đệ đệ của ta quá ! Có người con gái xinh đẹp như thế làm người yêu ! Thực là người kế thừa có khác ! Á ! Mạn Mạn đã đi lâu rồi ! Nghĩ đến đây Lam Hải liền cố gắng chạy thật nhanh về phòng của cô . 3 tách trà vẫn còn nguyên . Thấy Lam Hải vào , Hoa Nhi chỉ khẽ nhẹ mỉm cười :

- Lam Hải ca ca ! Mau vào uống ! Sắp nguội rồi !

- Cảm ơn muội !

Có vẻ như cô và ca ca rất hợp cạ , Mạn Mạn ngồi nghe chuyện thấy 2 người hình như rất vui nên trong lòng cảm thấy thực là huynh muội ! Dù là lần đầu mà đã thân quen như vậy rồi ! Thật vui quá ! À đúng rồi ! Sắp đến ngày ấy rồi ! Phải nói cho tỷ tỷ biết mới được ! Hằng năm tỷ tỷ đều đi chỉ cầu mong được bệ hạ kế tiếp - Vẫn Lam Phong yêu thương mình ! Năm nay có lẽ sẽ vẫn như vậy nhỉ ? Mạn Mạn ngồi nghĩ ngợi rồi lại nhớ tới 1 chuyện nàng cần làm ngay ! 2 người nói chuyện thân mật , Mạn Mạn không lỡ chen lời , chỉ có thể bí mật nói nhỏ với Hoa Nhi :

- Tỷ tỷ ! Muội có việc rồi ! 2 người cứ nói chuyện đi nhé ! Muội đi đổi quần áo đây !

- Ừm ! Bộ đơn giản ! Không chói nhé !

- Dạ !

Mạn Mạn thi lễ với 2 người xong liền bỏ đi ! Thật đúng là biết giữ phép tắc mà !! Bây giờ trời đã tối , ánh trăng hôm nay thật đẹp và đặc biệt sáng ! Những ngôi sao tuyệt đẹp nhấp nháy trên bầu trời như muốn gửi gắm cái gì đó ? Bỗng Hoa Nhi nảy ra 1 ý tưởngNàng nhìn Lam Hải ánh mắt gian xảo làm anh rung mình , lo sợ sẽ không được " toàn mạng " với ma nữ !

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đom Đóm Tuổi Thơ

- Muội....Muội muốn làm gì hả ?- Chỉ là....Nghĩ ra 1 chuyện rất chi là vui thôi mà....

- Hà ?

- Ca ca và muội vượt rào đi nhaaa

- Oát đờ ?!\$%&(@%)@%)(

1 đồng suy nghĩ đen văn tối hiện lên trong đầu của Lam Hải , thật sự là muối muối muốn làm gì ca ca vậy ?! Hoa Nhi tiến gần lại phía Lam Hải , đôi mắt gian tà nhìn anh chăm chú . Lam Hải tuy không thổ lộ ra bên ngoài nhưng anh sắp die thật rồi .

- O.K !! Đi nào !

Hoa Nhi nắm lấy tay Lam Hải rồi chạy thật nhanh ra khỏi phòng , có 1 bờ tường cao tận 4m , cao ngất ngưỡng . Cô dồn sức ném anh bay vèo qua tường , Cũng may là anh biết chút võ võ chứ không cái đầu thân yêu của anh sẽ tiếp xúc thân mật với đất mẹ . Sau vài phút , Hoa Nhi đứng trên bức tường , ra vẻ sẫm soi , rồi bỗng hân hoan hẳn , vui vẻ nói :

- Lam Hải ca ca !! Đi nào !!! Yay !!!!

- Hờ ? Ồ !!! CHỜ ĐÃ !!!

Hoa Nhi đáp đất nhẹ nhàng rồi chạy vụt đi , bỏ mặc Lam Hải phải hụt hơi chạy theo . Hải ... Thật trẻ con quá.... Nàng có thật là nàng công chúa chanh chua kiêu ngạo tàn nhẫn của Ngọc Hoa Quốc không ?

- Coi này ! Coi này !! Là đom đóm đó !

Cô xoay người lại , nở 1 nụ cười thật hiền hòa ... Trong bộ váy phát phơ theo làn gió đêm , đẹp thật đẹp khiến ai đó đau lòng...

- Đẹp thật

- Thấy chưa ? Đom đóm rất đẹp mà phải không Lam Hải ca ca ?

- Ừm....

Ngọc Hoa Nhi là người con gái ta chỉ mới gặp 1 lần... Chắc chỉ là có chút hứng thú với tính cách trẻ con ấy mà thôi.... Thuần khiết như pha lê , nghịch ngợm như con gió , đi đâu về đâu cũng không ai hay , nhẹ bước vào tìm người khác mà chẳng để lại 1 dấu vết Hoa Nhi muối muối....Muối ác thật đóNhìn Hoa Nhi , anh khẽ nở 1 nụ cười đón đau . Ấy là muối muối của anh....là hoàng hậu sau nàyAnh không có tư cách được yêu cô.....

- Sao vậy.....Lam Hải ca ca ?

- Không có gì đâu..... Muối muối....

Ánh đom đóm huyền ảo cứ nhấp nháy bất mắt , Lam Hải khẽ ngồi xuống thăm cỏ khi Hoa Nhi vẫn tung tăng chạy theo mấy chú đom đóm , cứ vui vẻ hồn nhiên như vậy..... Thật là.... Muối muốn khắc vào tim ta 1 nhát đao chí mạng hay sao ?

- Đom đóm cười, đom đóm vui cùng với tôi những ngày thơ bé.

Hay khóc nhè, hay hái me và cũng hay mơ mộng.

Tôi vẫn cùng đom đóm bay về phía nơi chân đồi xanh ấy. Lên đỉnh đồi ngồi hát ca, ngồi ngắm ông trăng già.

Rồi từng đêm khi đom đóm bay, ngọn đèn xanh dịu dàng. Rộn ràng tung tăng mang khắp nơi ngàn niềm vui nhỏ nhoi.

Đom đóm ngồi, đom đóm mơ về phía nơi mặt trời trên cao

Tôi mỉm cười đom đóm ơi đừng quá ôm mơ mộng.

Đom đóm buồn đom đóm bay về phía nơi chân trời xa ấy tôi bất ngờ, tôi ngẩn ngơ, ngồi mỗi đêm tôi chờ.

Rồi từng đêm không ai thấy đâu ngọn đèn xanh dịu dàng.

Ngọn đồi lâu nay không hát ca , chìm vào con ngủ mê.

Đom đóm về đom đóm than, rằng có sao mặt trời cao quá.

Tôi mỉm cười đom đóm ơi đừng quá ôm mơ mộng (Ước mơ đom đóm)

Giọng hát lạnh lạnh như tiếng chuông ngân , dịu dàng pha chút tình nghịch Thật sự giọng hát của cô thật hay !!!! Như hòa vào trong màn đêm tĩnh lặng ấy . Lam Hải lặng người....Cô thì vẫn tung tăng ngắm nhìn những chú đom đóm nhấp nháy bằng đôi mắt to tròn trong veo...Thực dễ thương quá mà.....

- Ca ca....

- Ồ ...a ... Gì ?

- Ca ca giúp ta học đàn cầm với mấy nhạc cụ khác được không....

- Chẳng lẽ.....

Lam Hải nhìn cô với đôi mắt như nhìn sinh vật lạ . Nữ Nhi mà không biết đánh nhạc cụ ? AAAAAA !!!! 1 tỷ năm chắc chỉ có 1 mình nàng thôi ! Vậy mà nàng còn có thể ung dung gặt đầu ư.... Vô tư quá rồi đấy !

- Hải...Ca sẽ giúp muội ! Muội phải ngoan ngoãn nghe lời nghe chưa !

- Ừm !

Lam Hải khẽ cốc đầu cô , 1 cái cốc yêu . Hoa Nhi lại nũng nịu :

- Ừ...Nhưng Ca ừ được phạt muội !

- Không được ! Muội mà sai ta phạt muội à !

- Ừ..Ừ...Ừ

- Hải.....Chịu muội luôn đó !

Hoa Nhi vui vẻ gạt những giọt nước mắt cá sấu kia , ôm lấy 1 cánh tay của Lam Hải rồi 2 người đi về cung . Hoa Nhi bị " muội muội " thân yêu giảng dạy 2h mới được đi ngủ . Còn Lam Hải hoàn toàn bình thường , không ai dám đá đụng đến anh . Nàng đã chìm sâu vào giấc ngủ còn anh vẫn thao thức vì nhớ đến 1 ai đó...Nụ cười và giọng hát thiên sứ ấy.....

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bánh Bánh Bánh :3

Hôm nay thức dậy sớm , không quá khó khăn đối với Hoa Nhi . Mạn Mạn vén nhẹ tấm màn đỏ rủ xuống bước vào phòng cô :- Tỷ . Tỷ có đi tắm không ?

- Ừm Phiên muội giúp ta chút nhaaaaaa

- Tỷ tỷ chọn quần áo , trang sức để muội mang đi luôn nhé ?

- Ừm... Oa !! Muội giỏi thật !!!

- Ơ...Dạ..Hi hi

Mạn Mạn cười hi hi , chiếc tủ toàn 7 sắc cầu vồng chói chang giờ đã được thay vào những bộ quần áo nhẹ nhàng , nhã nhặn , giản đơn . Vài phút quyết định , nàng chọn bộ quần áo màu lam sẫm , thêu những bông hoa màu vàng cánh xanh tuyệt đẹp . Trang sức lần này cô cũng muốn thay đổi , lần này là chiếc trâm hoa hồng khá giản dị . Ánh hào quang là thứ không cần thiết , chỉ cần như vậy là đủ rồi . 1 lúc sau , Mạn Mạn đi vào phòng mang quần áo cùng chiếc trâm đi , Hoa Nhi léo đéo đi theo Mạn Mạn - muội muội của cô . Cởi bỏ y phục , như lần trước , cô ngâm mình trong chiếc ao rộng thật rộng với những cánh hoa hồng xa hoa . Thả lỏng cơ thể , làn da trắng mịn của Hoa Nhi thật đẹp , bờ môi căng mọng , đôi mắt to tròn trong veo...Thật là tiểu mỹ nhân a Như mọi lần , vừa bước ra cô đã được các nô tỳ chăm sóc cẩn thận . Cách trang điểm vẫn nhạt như vậy , nhưng như thế mới có thể tôn lên vẻ đẹp thuần khiết của Hoa Nhi a .

- Bộ quần áo này cũng thật hợp với tỷ...

- Cảm ơn muội....

Khi Mạn Mạn đang búi tóc lên cho Hoa nhi , không quên khen nàng 1 câu . Kể từ khi nàng thay đổi thì thái độ nha hoàn ở trong cung cũng thay đổi hẳn .

- nè Mạn Mạn

- Dạ ?

- Ta muốn....

- ?

- Ăn bánh ngọt a.....

- Bánh ngọt ?

- Có bánh gì đem cho ta đi mà muối muối yêu cầu

- Tỷ thật là ! Đợi muối xiu .

Vấn xong tóc cho Hoa Nhi , Mạn Mạn rời phòng đi nói với bác đầu bếp trưởng với tài nấu ăn nhất kinh thành . Xong bánh , Mạn Mạn liền đem đĩa bánh điểm tâm lên cho Hoa Nhi dùng . Ăn thử thì thật sự vị khá ngon , có vị ngọt thanh thanh , bùi bùi ... Có lẽ nào là bánh hột sen không ?

- Bánh rất ngon ,muối ăn thử đi chứ !

- Cảm ơn tỷ a....

Mạn Mạn bất đắc dĩ đón chiếc bánh từ tay của Hoa Nhi cắn thử thì thấy rất ngon , nhưng lẽ nào không phải gu của tiểu thư hay không ? Sắc mặt tiểu thư ...Hình như đang buồn việc gì đó ư ?

- Mạn Mạn ! Muối theo ta xuống bếp !

- Dạ...Dạ !

Đầu bếp trưởng vừa thấy bóng dáng Hoa Nhi vội vàng quỳ lạy :

- Tại hạ ra mắt thái tử phi !!!

- Miễn lễ...Ta chỉ muốn chỉ 1 chút để làm thêm bánh thôi mà ! Bánh ngon làm thực rất ngon

Hắn ngược lên nhìn , Hoa Nhi bây giờ thật ôn nhu quá . Thực là thái tử phi bình thường chứ ?

- Mong được Thái tử phi chỉ dạy .

- Đừng như vậy chứ ! Ta cũng đỡ khoản này lắm ! hi vọng sẽ giúp được anh .

- Mạn Mạn

- Dạ ?

- Muối đưa ca ấy bằng bó , Tỷ sẽ trở tài!

- Dạ

Anh bếp trưởng này rất nổi danh tay nghề nhưng mới 15 tuổi , cách Hoa Nhi 1 tuổi duy nhất nên gọi ca chẳng sai . Trong ánh mắt kinh ngạc , Hải Dương bị Mạn Mạn kéo lùi đi (*) Lam hải là tên anh đầu bếp trưởng :3 (*) bằng bó vết thương vì phải đập đầu quỳ lạy , máu ứa ra từ trán .

- Ca ca Ca phải cẩn thận chứ ? Để chính mình bị thương thế này ...

- Do muối không biết...Tuy nhan sắc của thái tử phi nghiêng nước nghiêng thành nhưng mà.....Thực vẫn rất tàn độc . Danh là thái tử phi điều ngoa , chẳng đặt ai vào mắt mà ôn nhu như vậy....Chẳng lẽ là người khác ?

- Muối cũng phân vân...Nhưng màSau lần thái tử phi bị độc trùng , 2 kì tích liền xuất hiện..... Nhưng còn rất nhiều tỷ nữ , nô tỳ không tin lời muối

- Thực chẳng thể tin ! Hôm nọ gặp tận mắt mới thấy thực như lời nói

-....

Mạn Mạn không nói gì , vết thương đã được bàn tay nhỏ nhắn ấy băng lại ... Hải Dương và Mạn Mạn quan hệ ruột thịt . Mạn Mạn từ nhỏ đã bị đưa vào cung . Hải Dương thì cố gắng nâng tay nghề , làm tên mình nổi bật lên để được vào cung - gặp lại Mạn Mạn

- Muối khỏe chứ ?

- Khỏe

- Thái tử phi có bắt nạt muối không ?

- Xưa có nay không

-

Mạn Mạn nhìn anh , đôi mắt ánh lên nỗi đau sâu thẳm , khẽ nhẹ mím cười đau đớn ... Ca vẫn vậy , lúc nào cũng lo cho muối cá . Bây giờ , ca ở đây cũng vì muối . Phải tự mình bước vào trong cung này mà tự giam giữ mình.....Có chút thật đau lòng . Hoa Nhi vừa làm xong đã vội vàng đi khoe chiến tích của mình . Ở thời cổ đại như vậy thì thực sự khó làm bánh quá đi mất à Nguyên liệu thay thế.... Giữ lửa đều.... Nếu không phải ở hiện đại nàng đã học làm bánh 6 năm và hoàn hảo tốt nhất lớp chắc sẽ chẳng làm được rồi.... Ít nhất thì nhìn ngoài và vị vẫn tạm được...

- YA !!!! COI BÁNH TA LÀM NÈ !!!!!

Cô xông thẳng vào phòng , phá tan bầu không khí im lặng . Mạn Mạn vội vàng đứng bật dậy , khuôn mặt đỏ gấc lên , nóng bừng .

- Tỷ tỷ !!!!!

- à há !

Nhìn biểu cảm đáng yêu thật đáng yêu của Mạn Mạn , Hoa Nhi nào có thể quên buông lời trêu ghẹo cơ chứ ?

- Tỷ không biết gì hết a ~ Chỉ nghĩ thấy mùi gian tình thôi a ~

- Tỷ..Tỷ ?!

- Ăn bánh đi nè !

Cô lấy chiếc đĩa tự chế bằng gỗ ra , đút thẳng vào miệng của Mạn Mạn rồi nháy mắt tinh nghịch :

- Ngon không nà ?

- U'...

- Muối muối !!!

- Ngon quá à ~~~

Trả lại sự lo lắng cho ta !!!! Muối cố tình chơi ta à ??

- Ca cũng ăn !

- Ừ

- Thế nào ??

- Ngọt ngọt chua chua !!! Kích thích vị giác ??? Món bánh lạ lùng gì thế này ?? Hình thù cũng khác lạ nữa !!! Trông vừa bắt mắt lại vừa ngon_ Vâng...Đây là cảm nhận của 1 đầu bếp " xịn "

- Đây là bánh mousse . Nếu ca muốn , muối muối sẽ nhân từ mà cho công thức ~

- Cảm ơn Thái Tử Phi nhiều ạ

- Nhưng phải hứa với ta 1 điều !!

- Dạ ?

- Ngoài muối, Mạn Mạn hoặc có lẽ hội , khách từ nước ta đến thăm mới được làm món bánh này . Đặc biệt giữ kín công thức !!! Đồng thời nghe ca ca của muối muối dễ thương của ta " Thái tử phi , Thái tử phi " không quen tai . Cứ ca - muối là được !

- V..Vâng ...

Hải Dương lấp bắp ... Hi vọng sẽ không sao . Nếu không csai đầu trên cổ anh sẽ rớt mất !!

= Cách làm bánh Mousse nhân thạch =

Ngoài cùng là lớp vỏ chocolate hơi cứng, kế tiếp là lớp mousse béo ngậy và trong cùng là nhân thạch chua chua mềm mềm...

Chuẩn bị những nguyên liệu sau:

Chương 5: Buổi Thiết Triều Và Phu Quân Bạc Tình

- Này...Nguyệt Tinh

- Có chuyện gì ạ ?

- Hôm nay ta sẽ vào cung thiết triều . Ta nên thông báo vị trí hoàng hậu của Vân Lam Quốc ?

- Chẳng cứ từ từ...Với em khi nào cũng được

- Được rồi...

Vân Lam Phong đứng dậy , mặc lên bộ quần áo và sửa soạn thật chỉnh chu . Hôm nay anh sẽ phải thiết triều . Buổi thiết triều này có mặt đầy đủ bá quan văn võ . " Thái tử phi " kiều ngạo , " Ca ca " thân yêu của anh ... Anh khẽ đặt lên môi Nguyệt Tinh 1 nụ hôn ngọt ngào rồi dùng giọng nói trầm ấm :

- Nàng đợi ta về...

- Dạ....

Nguyệt Tinh ngoan ngoãn đáp lại , bọn gia nô đã đứng ở cửa , chỉ chờ lệnh anh .

- Chuẩn bị kiệu

- Rõ !!!

= Tại phủ Thái tử phi =

- Tỷ hôm nay có buổi thiết triều mà lại thế này ????????!!

- Oa oa !!! Ta biết lỗi rồi mà !!!

Hoa Nhi hét lên , Mạn Mạn mặc cô , tiếp tục kì cọ làn da trắng trẻo và mịn màng của nàng . Hôm nay nàng sẽ gặp phu quân của nàng , thật nản !!! Mặc dù Hoa Nhi trước rất yêu chàng nhưng xin lỗi , ta không thể như cô . Mái tóc tím ánh đen huyền bí vẫn tinh xảo , chiếc trâm ngọc 7 sắc màu hiếm quý tạo thành hình chú bướm tuyệt đẹp , chiếc váy thì màu hồng điểm những bông hoa anh đào sẫm màu điểm viền trắng nổi lên thật tao nhã . Trước phủ - Chiếc kiệu diêm dúa được chuẩn bị sẵn cho " Hoa Nhi " . Bọn gia nô đang thi chạy chạy mồ hôi hột ...

- Trời ơi !! Tại sao tôi lại gánh kiệu cho Thái Tử Phi ???

- Ca này chắc chết rồi !!!

- Nàng ta nếu mà không ưng thì

Bọn hán nuốt nước miếng , sợ hãi nghĩ đến cảnh nàng nữ vương 14 tuổi sẽ tra tấn mình bằng những thứ kinh khủng ... Trước tưởng nàng trúng độc mà chết , ai dè lại sống lại Hức...Nghĩ lại hồi xưa mà thấy sợ !!! Có cả 1 gia nô đã không làm vừa lòng nàng ta đã bị tru di cử tộc....Con gái thì có những cô nương xinh xinh đẹp chút thì bị gửi vào kỹ viện .

- Tỷ tỷ !!! Lệ !!!

- À ừ !!! Oái !!! Cẩn thận !! Ta ngã đó !!!

giọng ai giống thái tử phi Hoa Nhi ??

- Úi !!! Các anh đợi lâu chưa_Nàng ta trong thật xinh đẹp , bị Mạn Mạn đẩy vội ra vì đã sắp muộn giờ nên nàng chân chạm đất chân co lên như đang nhảy lò cò .

- K..K.....Kí..._Tụi họ lấp ba lấp bắp nói mãi không ra 1 chữ

- Đi nào !!!!

Nàng ta nhảy tung tung lên kiệu . Bên trong chiếc kiệu điểm bằng những ngọc ngà châu báu mà nàng vốn ghét ấy lại là những thứ xa xỉ vô cùng!!! Chiếc giường trải lụa ? Tấm màn tơ tằm ... Uầy ôi...Cả đời cô chẳng thể ngờ có người bỏ ra số tiền lớn như vậy để làm những thứ như thế này.... Nàng ta khẽ vén tấm màn ra , thăm thẳm bên ngoài . mọi thứ thật khác lạ nhưng tại sao cả 1 chút hứng thú ta cũng chẳng có...Nàng khẽ trầm tư , nàng nhớ mẹ , nhớ cha , nhớ cả Trúc Linh . Mọi người có khỏe không ?? Nếu bây giờ nàng trở về mà kể câu chuyện này với mọi người . Chắc hẳn khác chi những câu chuyện cổ tích thần thoại đâu ha ??? Rồi nàng bỗng chuyển ánh mắt xuống mấy người gia nô khiêng kiệu . Mồ hôi họ chảy ướt cả quần áo . 1 phần do nắng , phần nữa là do người họ trở lại là con người tàn nhẫn vô cùng !! Đầu của họ có thể rơi xuống bất cứ lúc nào ... Như đọc được tâm lý của họ , nàng ta khẽ bặm miệng cười . Nhưng hôm nay , tâm trạng ta không tốt , coi như tha cho các người lần này . Hoa Nhi , nếu việc này làm cô buồn thì ta chân thành xin lỗi...Trong thời gian mà hân đáng lẽ phải ở bên cô chắc hẳn đang ôm ấp 1 nữ nhân nào đó rồi !!! Vậy hãy để ta thay cô mà trả thù ! Nhắm mắt 1 cái , từ giờ phút đôi mắt này mờ ra , ta - nữ vương - 1 lần nữa sẽ cho người biết như thế nào là NỮ VƯƠNG thực thụ !!!

Nàng ta kiệu điểm bước xuống , bọn gia nô vội chạy theo , kẻ phe phẩy quạt , người cầm ô che nắng , đôi mắt của nàng sắc sảo như nhìn thấu mọi tâm can . Nào , " chàng " hãy mau diễn cho ta đi !!! Vở hài kịch bi đát và đầy nước mắt của " Chàng "....

Hôm nay là ngày mừng thọ Hoàng Thượng Vân Lam Quốc tròn 80 tuổi , 7 nước tụ tập - tất sẽ không thiếu Ngọc Hoa Quốc !!! Những tiếng nói xôn xao cả cung cho đến khi nàng bước vào . Mỹ nhân !! 1 đại mỹ nhân !!! Cách trang điểm nhẹ nhàng mà tinh tế , bộ váy hồng anh đào đẹp thướt tha , tôn lên vẻ đẹp dịu dàng của nàng . Thật khác xa nàng thường ngày !! Lần cuối họ gặp nàng là lúc nàng trong bộ váy đỏ chói , những thứ vàng bạc trâu báu nàng đều diện hết lên người ! Nhìn quá chói chói mắt và theo phản xạ thật chẳng ai muốn gần .

- Kính chúc Hoàng Thượng , Hoàng Hậu Nương Nương cát tường (* Méo biết chuẩn hay không =))) *)

- B..Bình thân !!!

Nàng lướt qua dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người ! Ngày xưa , nàng là 1 người kiêu ngạo người ta không muốn gần ! Giờ thì sao ?? Nàng đẹp thanh cao lạ lùng !!! Giờ có muốn với cũng chẳng được . Hân ta cũng chút ngạc nhiên rồi nhanh chóng bỏ ý nghĩ lạ lùng trong đầu . Nàng ngồi bên cạnh - chỗ Thái Tử Phi - lúc ngồi xuống , không quên nhỏ giọng hỏi anh :

- Ưm...Có Ngọc Hoa Quốc tới . Trước bàn dân thiên hạ , nếu muốn hưu phụ cứ từ từ

- C..Cái ??! _Hân giật mình

- Ta nói không đúng ? _Nàng vẫn bình thản

- Ha...Sau bao năm không ngờ cũng thông minh hơn rồi.._Hân mỉm cười

- Hi , chứ đâu như ai ?? Nếu ta muốn , đất nước này rồi cũng sẽ chẳng thể tồn tại _Nàng khinh bỉ

- Cô ??_Hân bức tức ! Cô coi hân là gì cơ chứ ??? Nếu không phải vì cô là công chúa của Ngọc Hoa Quốc , anh đã sớm đưa Nguyệt Tinh lên ngôi Thái Tử Phi !!!

- Tiệc mừng thọ của cha người , ta sẽ không làm loạn . Ta cũng muốn hưu người _Nàng đáp gọn lộn . Người nghĩ bốn tiểu thư sẽ để người hưu ??? Ta sẽ là người HƯU !!!

Hân đề nén cơn giận , cô lễ phép dâng 1 cốc rượu cho Hoàng Thượng của Vân Lam Quốc (Vân Lam Tông) rồi cung kính nói :

- Chúc hoàng thượng trẻ mãi không già , con đàn cháu đống !

- Cảm ơn con

- Thừa , tiểu nữ là công chúa của Diễm Lan Quốc - Diễm Lan Lệ . Xin tấu 1 khúc ca mừng thọ Hoàng Thượng

- Haha !! Được tài nữ tấu đàn , chẳng ai may mắn hơn ta nữa !!!!

- Tiểu nữ xin phép trình bày .

Bọn gia nô nhanh chóng bày chiếc đàn cầm ra , Lan Lệ nhanh chóng dùng những ngón tay mình tấu lên 1 khúc tình ca ngọt ngào . Lan Lệ nàng vốn mang tình cảm của mình cho Vân Lam Phong . Vốn có tiếng tài hoa là tài nữ khó gặp , đối với nàng , việc chiếm đoạt ngôi vị của Hoa Nhi chỉ là thời gian .

- Hào !! _Bá quan văn võ vỗ tay tán thưởng

- Hừm...Không tồi !!!_Vân Lam Phong nói , xinh đẹp , tài hoa , hiền dịu , chỉ tội vẫn không bằng Nguyệt Tinh !

- Haha!!! Quả không ngoa !!! Tiếng đồn nghe giờ tai nghe mắt thấy mới thấy đúng !!!

- Cảm tạ mọi người _Lan Lệ giả bộ e thẹn , hiền thục .

- Chứ đâu như ai ?? Kênh kiệu mà chút tài năng cũng chẳng có _Anh nói nhỏ rồi chuyển ánh mắt về nàng . Đúng . Nàng chưa học xong khóa học đàn cầm của Lam Hải . Nhưng ...

- Tiểu Nữ cũng mạn phép góp vui !

- Được !!! _Hoàng thượng cao hứng , hừm ! Công cháu của Ngọc Hoa Quốc !! Chỉ nghe qua rằng nàng là 1 mỹ nhân nhưng lại tàn nhẫn , điêu ngoa , đánh đá vô cùng . Thật hứng thú nếu để nàng biểu diễn .

Mạn Mạn từ đầu chạy vào , cầm 1 chiếc hộp đựng 2 chiếc quạt son tuyệt đẹp điểm những cánh hoa anh đào màu hồng phớt . Nhẹ nhàng cầm quạt lên rồi xòe 2 chiếc quạt ra .

- Oa..Đẹp quá !!!

Bá quan văn vô trâm trô , từ những chiếc quạt son , những cánh hoa tuyệt đẹp từ đầu rơi xuống nơi nàng nhảy múa . Từ miệng nàng , câu hát ngọt ngào vang lên :

Tiếng ve kêu làm bạn với mây bay đi lưu lạc

Hồi ức như trở về, lặng lẽ nhìn phương xa

Cỏ hoang cúi rạp, ao sen giồng cỏ đã khô

Đều như nhắc lại dòng quá khứ

Ánh ban mai làm nhiều loạn đám dâu mới mọc bên bờ ruộng

Gió cuốn hàng hoa trước đình, bay qua hành lang gấp khúc

Mực đậm đuổi theo dòng tâm tình xuôi ngược

Vấy lên bộ bạch y của ta

Ánh dương đã lạnh, dây đàn đã lạnh, gió thổi sơ cuồng, nhân gian hoảng loạn

Hơi thở đã lạnh, tâm sự đã lạnh, năm tháng vội vàng trôi, còn ngại chi đúng sai

Ngươi trôi dạt nơi trần thế trăm nghìn năm

Nhưng chỉ để ta nhìn thấy ánh mắt cuối cùng của ngươi

Ánh lửa khắc lại dung nhan người, nháy mắt thiêu trụi cả thời gian

Đừng để ta một mình cô độc dừng lại nơi cảnh mộng

Khi đom đóm nguyện lãng quên đêm hè

Nếu như cuối cùng phải vẫy tay tạm biệt đoạn thời gian này

Hương sen lơ đãng vương trên vạt áo

Từ nay đã rơi vào lưới trần

Đôi guốc khẽ gõ, ánh nến lay động

Đem tất cả tiếng thanh trầm về vào bức tranh

Từ tiết Kinh trập tới tận Sương Giáng

Nước mắt đã ngưng lại thành dòng thơ

Đãng hoa đã lạnh, đầu bút đã lạnh, khó vẽ nên hư vọng, khó giải nỗi phiền muộn

Giấc mộng đã lạnh, tình tiết đã lạnh, trong ảo giác mê ly chỉ có ưu thương trùng điệp

Thì ra ly biệt là vì đã quyến luyến quá sâu nặng

Ngươi dùng luân hồi đổi lấy ánh trăng tròn bên gối ta

Còn ta chỉ mong ký ức dừng lại trên đầu ngón tay khô gầy

Theo trăm hoa tàn lụi, bụi trần tán loạn, dần dần, dần dần tích lại

Nhiều năm sau, ta lại mơ về ngày hôm ấy

Hình ảnh xa xôi như chìm trong cơn mưa phùn rải rích

Nếu kiếp sau quá xa xôi, không gửi theo được lời hứa này

Không bằng học cách buông tha chấp niệm

Lấy bài văn đã kết này phúng viếng tháng năm

Năm tháng đã trôi qua ấy, thủy sắc nơi chân trời ấy, có ai chôn cất những vui buồn này

Tiếng ve làm bạn với mây bay đi trời giạt

Đến tận nơi xa thăm của hồi ức

(Lời đã dịch sang tiếng việt của bài : Cẩm lý sao . Nguồn : Đại Thần Điện (Dạt Yết))

Những điệu múa của nàng đẹp thật đẹp làm sao ??? Người giặt mình nhất có lẽ là Vân Lam Phong và Vân Lam Hải . Nàng không biết ca cầm , mà lại biết khúc nhạc hay nhường này ??? Điệu múa thì thật nhã nhặn . Không những thế , nàng đã tranh thủ kẹp những cánh hoa ở lòng bàn tay từ lúc nào ??? Nhớ lại , những tà áo của nàng tung bay , trông như những cánh bướm , còn đôi mắt ...Nàng hướng về đâu thế ??? Sao như nhìn vào khoảng không trống vắng....

- Thật tuyệt vời !! Con giấu tài cho đến bây giờ sao ?? _Hoàng hậu nương nương lên tiếng trong khi mọi người vẫn đờ người . Nàng vốn yêu thích mấy thứ cổ trang nên hồi ở hiện đại nàng có học qua vài thứ tiếng , điệu múa và khúc hát trung quốc, không ngờ cũng có lúc cần thiết !!!

- Cảm tạ Hoàng Hậu nương nương

Nàng nhanh chóng về vị trí . Miệng nở nụ cười hiền dịu . Lam Hải dõi theo nàng , tâm hồn tự nhiên thanh thản . Cách xa nhau có chút...Sao ta cảm thấy nàng xa quá ... Lam Phong bất ngờ , có thật là nàng???

- Yên tâm..Là ta..._Trời ??! Nàng học cách đọc suy nghĩ bằng cách nào . Thẹn quá hóa giận , chàng bực tức ...Nhưng , lúc này ...Ừ thì cô ấy có xinh thật....

- Phụ hoàng...Nhi thần xin phép về....

- Được rồi ...

- Tiểu nữ cũng xin về

- Sao con không ở lại chung vui ???

- Xin thứ lỗi cho tiểu nữ...Tiểu nữ cảm thấy hơi mệt trong người

- Ừ..Cũng được

Mạn Mạn đơ mắt ngạc nhiên , không ngờ !!! Thực không ngờ !!!

- Mạn Mạn , em còn định đứng như thế đến khi nào ?? Đi nào

- D..Dạ !!!

- Đợi !!!

- Hừ ?

Vân Lam Phong hẳn đã đứng ngoài đợi sẵn , hẳn nắm lấy tay cô , kéo đi . Mạn Mạn chưa kịp hiểu gì , vội vã :

- Thái tử ?! Thái tử đang làm gì Thái tử phi vậy ạ ???!

- Không sao ! Ta không ăn cô ta mà sợ !!!!

-D..Dạ

- Đợi đã _Cô kêu lên !!!

- Im !!! _hắn gần

- Úi da !!!

Đến vườn thượng uyển , hần ta cho nàng ngã cái phịch xuống đất , mộng nàng tiếp xúc thân mật với mặt đất , ê hết cả ! Thật là !! Người đâu vô duyên thấy ón . Hần nhìn cô dò xét , Khí tức thanh cao khi này , tính cách cũng thay đổi ! Chắc chắn cô gái này không phải Hoa Nhi !!!

- Mi là ai ?? _Hần lấy lưới gươm sắc bén chìa thẳng vào mặt cô .

- Hết trò ?? _Cô đứng dậy , gạt thanh kiếm đi . Đôi mắt hần đầy nghi ngờ

- Thứ 1 : Ta bị trúng độc , người không đến thăm thì thôi , đừng lăm lèi .

Thứ 2 : Về mà vuốt ve nữ nhân của mi !!!

Thứ 3 : Người nghĩ có người giống ta đến mức này ?? Nực cười !!! Bộ bỗng nhiên chạm mạch ???

- Cô dám ???

- Phải ! Tôi dám !!

Nàng ta hừ lạnh rồi quay đi , hần ta nếu không có cô ? Chỉ là 1 thái tử của Vân Lam Quốc . Còn gì hơn ???

- A !!! Muội đây rồi _Lam Hải không biết từ đâu đi tới , dùng quạt phe phẩy cho mình và nở nụ cười âm áp

- Lam hải ca ca ??? Sao ca lại ở đây ?? _Nàng lon ton chạy lại !!

- Haha !! Tiệc không vui thì ta còn ở lại làm chi . Rồi ! Giờ nói ta nghe !! nàng học mấy bài hát , điệu múa ấy ở đâu ??

- Không đẹp ư ??

- Chính vì đẹp ta mới hỏi !!!

- Hừ !! Ý ca là sao ??!

- Muội thực sự không hiểu ??

2 người cãi nhau chí chóe (yêu) 1 hồi thì dừng lại , nàng từ biệt anh và nhanh chóng tìm về chỗ Mạn Mạn , để ánh mắt ai cứ dõi theo mãi bóng lưng , vóc dáng nhỏ bé kia ??

Tại phủ Thái tử

- Chàng về ???!

- Grr !!! Thật khó ư !

- Trông chàng không vui ??

- Gặp mặt cô ta làm ta muốn ới !!!

- Chàng có sao không ??

- Gặp nàng là ta ổn rồi....

Hần ta nói rồi dịu dàng ôm lấy Nguyệt Tinh Đúng như lời mà Hoa Nhi nói . Cô là người tình của anh . Hôm ấy là hội thả đèn , anh chỉ là vô tình gặp cô , từ từ , ở bên cô anh thấy rất yên bình . Chỉ thế thôi , tình yêu cô và hần này nở .

- Nhắc mới nhớ !! Sắp tới sắp có hội thả đèn đây ?!

- Nàng muốn đi ?

- Tất nhiên rồi !!!

- Được ! Ta với nàng cùng đi !!!

Tại phủ Thái tử phi

- Mạn Mạn ? Muội sao thế ?? sắc mặt không tốt lắm ??

- Không sao đâu ạ !!! Tỷ biết không ? Sắp có hội thả đèn đó !

- Ủ uây !!! Ta muốn đi !!! Ya ya !!!

- Hi, vậy cứ để muội lo nhé !!

- Ừm Ừm !!!!

Hoa Nhi ngoan ngoãn trả lời, bỗng cảm giác, Mạn Mạn như 1 tỷ tỷ gương mẫu, còn nàng ??? Tất nhiên là 1 tiểu muội vô cùng lười biếng rồi !!!

" Xin thứ lỗi cho Mạn mạn..." Mạn mạn khẽ nghĩ, Hoa Nhi có lẽ không biết. Mạn Mạn vốn là người được Lam Hải cài vào bảo vệ - làm người hầu thân cận của nàng. Nên đêm nào cũng như vậy. Không thì cách 2 - 3 hôm Mạn Mạn sẽ gửi thư báo cáo cho anh 1 lần ... Nhìn gương mặt đầy hạnh phúc của Hoa Nhi, Mạn Mạn thực không lừa dối nàng...

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu, Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thả Đèn (Part 1)

= Đoạn này là tác giả nói =

Trời ơi !! Đạo này ta bận tới mất mũi luôn nên không up được truyện đầy đủ nhưng chắc chắn ta sẽ cho bộ này FULL luôn >w< !!! Nên các " độc giả " nhớ bình luận ủng hộ nha !!!

~ Daisuki Mina-san !!! -

= Truyện tới !! Truyện tới =

_Tích Tích Tích Tích=))) _

- Ca múa thì giỏi...Đàn thì ...Chặc...

- Ahehe_Hoa Nhi cười trừ, đánh trống lảng câu nói của Lam Hải.

- Thôi !!! Hôm nay nghỉ sớm !!!

- Ấu zè !!! Yêu ca ca quá !!!_Nàng ta ôm lấy anh, sung sướng như vừa thoát khỏi ngục tù

- Ca ca nè

- Gì nữa ???_Cái nụ cười yêu ma này.....

- Tới đi với muội đến hội thả đèn nha~~~~~_Nàng ta dùng ánh mắt thành khẩn.

- Hừm...Lâu rồi ta cũng không đi. Cũng được

- Thế Lam Hải Ca ca đái muội nhà ~~~

- Hờ...Cô nương định mè nheo tới à _Anh nhẹ cười rồi ngắt mũi nàng 1 cái

- Au !!! Au !!! Chứ không nũng nịu ca thì giờ muội nũng ai ???

- Muội thật biết ăn vạ a !!!

Nàng ta chu môi, hai má phúng phính trông chỉ muốn chọt cho vài cái Yêu quá !! Muội càng nhìn càng thấy đáng yêu !! Thật là biết cách để người ta phải si mê mà !!!

- Muội về trước nha !!!

- Được rồi...Cẩn thận không ngã...

- Pupu..Còn lâu !!! Oái !!!!

Chưa dứt lời mà Hoa Nhi đã ngã , cả người tiếp xúc thân mật với đất mẹ thân yêu . Lam Hải không nhận được lại dùng tay khẽ mỉm cười . Thật là !!!

- Xí !!!! Chẳng qua là vấp chút thôi mà !!!

Nói rồi nàng ta đứng bật dậy , phui phui váy áo rồi giận dỗi bỏ đi .

- Hờ ???

- Hà ???

- Sao ngươi lại ở đây ??

- Câu đó phải là ta hỏi mới đúng !!!!

Oan gia !!! Thật đúng là Oan Gia mà !!!! Sao Hoa Nhi ta xui xẻo đến mức phải gặp tên đáng ghét này nhỉ ??? Phải ! Không ai khác !! Là hắn !!! Vân Lam Phong - phu quân bạc tình của " Hoa Nhi " . Bên cạnh hắn...Oa !!! Thật đáng yêu nha !!! 1 cô nương mắt xanh màu lá , mái tóc thả xõa cùng tông màu mắt kia trông thật dịu dàng !!! Vừa nhìn thấy nàng , Nguyệt Tinh vội núp sau lưng Vân Lam Phong . Hắn ta khẽ xoa đầu cô rồi lại tức bực nói với nàng .

- Hừ !! Ngươi cố tình đến phá rối ta ??

- Hờ ???

- Ta nhắc lại !! Ngươi đi chỗ khác !!!

- Tại sao ?? _Mặt nàng ta cau lại , khóe miệng cứ giật giật

- Bởi vì chỗ này không phải nơi phù hợp với ngươi đâu ! Ngươi nên về phủ mà ôm đồng trang sức kia ấy !!!

- Thế bộ còn đồ như ngươi thì được quyền đến ?

- Cô nói gì ?????!

- Ta nói lại cho ngươi thông nhé !!! Còn đồ như ngươi thì được quyền đến ????

- Cô ?!!!!

- Vẫn chưa thông nữa ???

Nguyệt Tinh thấy tình hình không được khả quan bèn giật giật áo Lam phong . Chàng chuyển ánh mắt lại , trở nên hiền hòa hơn vạn lần , rồi lại ảm áp mà nói :

- Được rồi . Nàng cứ đợi ta 1 chút nhé ??

- Hờ ... Quả như ta nghĩ nhưng không ngờ người tình của ngươi cũng đáng yêu nhỉ ?

- Xinh hơn cô là được rồi !!

- Hay thế này đi ? _Nàng ta tiến gần lại .

- Cô muốn hru ngay bây giờ ??

- Sớm thì muộn !!! Còn bây giờ ta bắt cóc muội ấy đây !!!

- HẢ ?!?!!!!

Nháy mắt cái , Nguyệt Tinh vẫn chưa kịp phản ứng thì đã nằm gọn trong vòng tay của Hoa Nhi . Nàng ta bé bé nằng nằng như đứa con nít (Chị ấy rất khỏe ấy ạ !!) , miệng luôn mồm khen Nguyệt Tinh dễ thương .

- Cô chạm mạch hả ?? Trả Nguyệt Tinh cho ta !!!

- Lêu ~~~

Nguyệt Tinh còn ngờ ngạc thì bị nàng ta bế 1 mạch về phủ . Đóng sầm cửa lại , Mạn mạn giặt mình , nhìn cô gái mà nàng bế thì sửng sốt !!! Đây không phải là người hầu , không phải mấy nàng tiểu thư...Chẳng lẽ ?? Người yêu của Lam Phong đại nhân ??????

- Muội pha trà dùm ta !
- D..Dạ !!
- Bảo Hải Dương ca ca làm hộ ta cái bánh lần trước há ?
- Vâng !!

Mạn Mạn luôn tay làm 1 lúc mấy việc , chỉ chờ cô chạy ra ngoài . Hoa Nhi lập tức lên tiếng hỏi dịu dàng , mặc kệ cho người ở ngoài phủ đang giận dữ quát chửi mình .

- Ngọc Hoa Nhi , muội ?
- Lâm Nguyệt Tinh ... Phải chăng tỷ có gì muốn hỏi _ Nguyệt Tinh thận trọng nói . Hoa Nhi vốn nổi danh tàn nhẫn , nếu phát hiện ra nàng là người tình của Lam Phong hẳn sẽ bị tru di cửu tộc mất thôi !!!!
- Hi . Nguyệt Tinh muội có bị hấn bắt nạt không ???
- H..Hấn ạ ?
- Là tên Lam Phong đáng ghét đó ấy _ Vừa nói nàng vừa lười biếng nằm dài trên bàn , lấy tay mình đập nhẹ vào bàn .
- A..Không...Với muội anh ấy rất tốt ...
- Thế thì tốt rồi !!! Như thế ta có thể hưu hấn mà không chút nghĩ ngợi . Nhưng còn muội ?
- Muội ??
- Nếu ta về Ngọc Hoa Quốc , 100% ta sẽ không nương tay với Vân Lam Quốc !!!
- Ồ ???
- Muội quên lần ta bị ám sát độc ???
- Vụ đấy
- Muội làm đúng không ??
- Ồ ?? _ Nàng ta đờ người .
- Đúng không ?? _ Hoa Nhi dùng ánh mắt băng lãnh quét 1 lượt qua người của Nguyệt Tinh . Tài diễn kịch thật hay a !!! Chi tiếc qua không nổi mắt ta !!!
- T..Tỷ mới gặp muội , muội cũng mới gặp tỷ mà !! Hơn nữa , sao có thể chắc chắn là muội được _ Nguyệt Tinh ngoan hiền nói , không để lộ thần sắc ngạc nhiên lẫn sợ hãi mà tiếp tục mỉm cười . Cố diễn tròn vai
- Haha !!! Đúng rồi !!! Coi như tỷ sai a ~~~_Nàng ta nhanh chóng thay đổi thái độ , khẽ lấy chiếc khăn tay màu hồng thêu hình những đóa hoa tường vi màu đỏ sẫm ma mị .
- Ô kìa...Muội ra nhiều mồ hôi quá này ~~~_Hoa Nhi tiếp tục công kích Nguyệt Tinh . Muốn diễn ?? Được !! Ta sẽ chiều cô !! Ân ra ân !! Oán ra oán !!! Nhờ cô mà ta mới được trọng sinh , nên ta cũng nên " cảm ơn " chứ nhỉ ??? Ý đồ không nhỏ !!! Tham vọng chắc chắn còn lớn hơn những gì người bình thường nghĩ tới ! Coi như ta nợ Hoa Nhi 1 lần vì đã cho ta dùng thân xác , những ký ức của nàng ta mà sống tiếp . Dù ta không còn mẹ , cha , Trúc Linh nhưng ta vẫn có thể tiếp tục sống cùng " mẫu thân , phụ thân " ... Kể cả bàn tay của Hoa Nhi đã dính máu của bao người vô tội , chắc chắn sẽ bị xử tội nơi âm phủ . Nhưng còn cô ??? Cô nghĩ cô đang làm gì ?? Cô giết hại ta - công chúa của Ngọc Hoa Quốc . Cô tưởng Vân Lam Quốc sẽ chịu được con thịnh nộ của đất nước ta ?? Nghe thật nực cười !!!!
- Cảm ơn tỷ .._Nguyệt Tinh vẫn cố bình tâm .
- Nhưng ta có chút thắc mắc về kẻ dám sát hại ta ! Nếu nói về thù thì không ít người thù ta .. Nhưng dám dùng thủ đoạn này thì không phải Mạn Mạn rồi..Bôi không thì ta sớm chẳng toàn mạng được !!! . Ta không tin bọn gia nô dám làm vậy mà không có kẻ có địa vị chống tay !!!!
- T..Tỷ ?? Ý tỷ là ???
- Cho cô 1 tuần , nếu không nói sự thật thì ta sẽ cho bằng chứng !
- Xin tỷ đừng đùa t..thế ???
- Hừm . Rồi sẽ biết mà ~~~

Nàng ta đào nhẹ ánh mắt , mỗi câu nói như 1 chưởng đả kích vào lòng của Nguyệt Tinh . Hừm...Diễn nữa đi nào !!!

- Nguyệt Tinh !!!

- A !!! M..Muội đi trước _Nguyệt Tinh viện có rồi chạy đi . Ha...Càng ngày thấy càng thú vị a ~~~

- Ô...Tỷ ấy đi rồi ạ ??

- Ừm...Mạn Mạn muội chuẩn bị cho ta đi tắm nha ~ Ta mang đồ đến sau !!

- Dạ !!!

Mạn mạn lại vội chạy đi , để khay bánh trên bàn .

- Chu mi nga ~ Ngon quá !!!

Tín đồ bánh ngọt đây ~ Nàng ta ăn liền 1 cái bánh rồi phẩy phẩy tay , lấy bộ váy màu tím sẫm thêu những đóa hoa sen hồng dịu . Trâm là chiếc trâm làm từ thạch anh tím quý hiếm . Ừm... Còn Mạn Mạn thì sao ta ??? Cô ngó ra ngoài , vừa đúng lúc có 1 người gia nô đi đến

- Tỷ gì kia oi !!!

- Dạ ?? Thái tử phi gọi tôi ạ ????

- Ừm !!! Phiền tỷ chuẩn bị giùm em bộ quần áo cùng cỡ với Mạn mạn nhé . Cho màu nào nhẹ nhàng 1 chút ý !!!

- Dạ ..Dạ !!!

Chị ấy ừ ừ luôn miệng , thái tử phi kêu chị ta là tỷ . Có lẽ nào trúng độc xong thì thay đổi tính nết ?? Thậm chí còn rất đổi trẻ con nữa , không còn điều ngoa , kiêu ngạo như ngày nào ! Mạn Mạn thật tốt số !! Được Hoa Nhi Thái Tử Phi chuẩn bị hẳn cho 1 bộ quần áo !!! Thật là phúc tổ 7 đời mà !!!

- Tỷ ơi !!! Chuẩn bị xong rồi _ Vừa lúc Mạn Mạn chạy đến , may thay , nàng ta vẫn chưa nghe cuộc nói chuyện của cô

- Tới liền nè !!! _Lon ta lon ton như con chim non .v

Tại chỗ tắm

- Mạn Mạn muội vô với tỷ nha ~

- Ô..Dạ ...

- Nhớ cởi quần áo tắm đó .v

- ..Ồ...

Rất cuộc Mạn Mạn cũng vào cùng Hoa Nhi . Sau , thật vẫn đúng là cô bé 11 tuổi . Sau cái lóp gọi là gia nô thì Mạn Mạn cũng thật dễ thương . Da mịn màng , hồng hào , mắt to tròn màu nâu , tóc ngắn đến vai cùng màu .

- Hội thả đèn ... Em đi cùng ta chứ ?

- Đây là bồn phận của em

- Lần này ta sẽ đi cùng Lam Hải ca ca nữa . Muội không phiền chứ ??

- Dạ .

Lam Hải đại nhân ?? Không phải đại nhân rất ghét hội thả đèn sao ??? Chẳng lẽ ???

- Này Nhắc đến Lam Hải ca ca thì ta thấy muội luôn có thần sắc rất lạ đấy !

- Ô ?? Không đâu ạ !!

- Phải ha , người mà muội muội của ta yêu là Hải Dương ca ca chứ há ??

- Tỷ thật là !!!

Hừm...Dù không muốn nói...Hải Dương ca ca lúc nào cũng vì muội...Cũng tốt bụng ...Nhẹ nhàng...Mạn Mạn thả hồn lên mây ..

- Ê hê .. Hải Dương ca ca tốt mã thế ~ Sắp cưới được 1 cô dâu vừa tốt , dễ thương còn chăm chỉ nữa ~

- U!!! _Mạn Mạn mặt đỏ bừng lên , cúi đầu xuống và chăm chăm chải mái tóc của Hoa Nhi . Mái tóc màu đen ánh tím huyền ảo
- Muội thích Hải Dương ca ca chứ ??
- Ồ...

Mạn Mạn nghĩ Hoa Nhi lại đùa nên có chút xấu hổ , nhưng khi nhìn vào đôi mắt ấy.....Đôi mắt của Hoa Nhi đang nhìn đi đâu thế ?? Trầm buồn đến kì lạ...Đôi khi chính ta tự hỏi...Thứ gọi là tình là gì ?? Ý là chi ?? Hay chỉ là những cảm xúc nhất thời khiến mình si mê chìm đắm và đau khổ khi cái thứ "ngọt ngào " ấy biến mất....Hoa càng đẹp thì độc tố càng không lường được.... Nước trong veo với những cánh hoa hồng tinh tế , làn da nõn nà tiếp xúc nhẹ nhàng với đồ ấm vừa đủ Khẽ nhắm mắt lại , Hoa Nhi thả hồn mình đi theo nước....

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Thả Đền (Part 2)

= THÔNG BÁO ĐỀ :V :V :V =

Mấy chương gần đây toàn có cái gạch ngang của Mỹ Nhi ta nhờ ?? Nhưng ta có 1 truyện cần nói . Đó là :

Tài + vốn của ta trôi đi rồi !!! Chu mi nga....Cứ đà này chắc ta tụt dốc mà chết... Nhưng dù sao cũng mong mọi người cho gạch đá xây nhà tự kỉ :(

Thấy hay thì cmt

Không hay cũng cmt nha ~~~

:3 rất cần gạch đá đấy

- Băng Băng nàng cũng vậy nha <3 -

= Hết :v , giờ vô truyện =

Không hổ danh Mạn Mạn !!! Thật khéo tay như mọi ngày !!! Cách trang điểm cũng khác mọi ngày , thường thì vẫn sẽ lộ ra những điểm tinh tế của khuôn mặt , mang theo 1 chút khí chất của nàng thiếu nữ quyền quý , giờ lại thanh thoát , nhẹ nhàng , lộ ra những nét đáng yêu , ngây thơ , trẻ con của Hoa Nhi . Thật không chê vào đâu được !!! Sau khi giúp nàng khoác lên chiếc váy tím thêu những đóa sen dịu dàng , như đã dặn , 1 tỷ nữ chạy đến cầm trên tay chiếc trâm vàng cùng bộ váy màu vàng pha chút da cam , trông rất đẹp nhưng không chói mắt , mà chao ôi !!! Chuẩn đúng " si-ze " của Mạn Mạn !!!

- Thừa Thái Tử Phi Nương Nương , thần đã chuẩn bị xong ạ....

- Cảm ơn tỷ , nào Mạn Mạn , mặc cho tỷ coi đi !!!

- Hừ ???

- Các tỷ giúp muội chút nào !!!!

- Dạ .

- TỶ ???!?!?!_Mạn mạn nói đây =))))

- Úi !!! A !!! Đ..Đừng m.mà :P _Vẫn là Mạn Mạn

15 phút chập vậ , cuối cùng Mạn Mạn bước ra trong tình trạng 2 má ửng hồng , tóc được ghim bằng cây trâm vàng vô cùng tinh xảo . Mạn Mạn mặt cau có vô cùng nhưng chẳng biết vì sao (hình như chị main truyện là M :V :V :V ... ĐỪ Ừ Ừ) nhưng nàng Hoa Nhi nhà ta vô cùng...Thích thú với gương mặt đầy cảm xúc của Mạn Mạn (Ồ . Chắc vui :v)

(Hoa Nhi : Con t.g kia cứ chen vô thế !!! Vô duyên !! T.g : Ta có duyên hay sao mà vô ;v Hoa Nhi : Mạn Mạn !!! Luộc !!! . Mạn Mạn (lòi dâu ra thế) : Vâng !!!! . T.g : Heo mê* Zọt *)

Mạn Mạn không đẹp , chỉ xinh thôi , nhưng bù lại rất đỗi dịu dàng , hay chăm hay làm ... Chuẩn hình mẫu của 1 cô gái ai cũng muốn cưới làm vợ .
Haiz...Nếu ta là con trai chắc sẽ sớm " ăn " nàng rồi !!!

- T..Tỷ !!!!_Mạn Mạn giận dữ

- Ê hê hê ~~~ Đầu tiên là đi đâu nào !!!

- Ơ..A ?!?!

Trong tiếng cười nhẹ của các tỷ nữ cô nhanh chân nhanh tay kéo Mạn Mạn đi ra ngoài . Có vẻ như họ bắt đầu quen với 1 " thái tử phi " đáng yêu , tình nghịch rồi Bên ngoài phủ , là Lam Hải ca ca !!!!

- Lam Hải ca ca !!! Ca đợi lâu chưa ???

- Tiện nữ xin ra mắt Lam Hải đại nhân

- Mạn Mạn là " muội " của Hoa Nhi muội mà đúng không ??? Không cần khách sáo !!!

- Dạ..._Mạn Mạn vẫn giữ thái độ cung kính

- Giá mà cái dịu dàng của Mạn Mạn lây sang em 1 chút

- Ca thiệt là !!! Ghét quá !!!!_Hoa Nhi dỗi dỗi rồi lại hươ hươ chân tay đập đập vào không khí

" A...Đáng yêu quá..."

- THÔI ĐI NÀO !!!!!

- Lên kiệu đi bé....

- Tỷ thật là....

- Ehehehe ~~~

Nàng ta cười trừ , đánh trống lảng câu nói của 2 người . Mạn Mạn đi cùng kiệu với Lam Hải . Tất nhiên , nàng ta không có lí do gì để ngăn cản ...

- Mạn Mạn . Ta cần chút lời giải thích

-Ừ.....

- Ừ ? Câu trả lời của ngươi ?

- Dạ không....Mạn Mạn xin phép nói...

Ngừng 1 chút , Mạn Mạn cuối cùng cũng kể hết lại cho Lam Hải nghe . Chiếc trâm cài đầu và cả bộ y phục mới , tất cả đều nằm ngoài dự định của cô . Trên chiếc kiệu phủ hoa vô cùng tinh xảo do Lam Hải chuẩn bị cho Hoa Nhi . " Minh biết Lam Hải ca ca có ý tốt nhưng.....Xa xỉ hơn cả lần trước nữa...Ừ..."

- Chu mi nga ~~~

Nàng ta lười biếng ló mặt ra cửa , ngắm nhìn cảnh vật . Quả là lễ hội !!! Đường phố tấp nập thật tấp nập , những quầy bán lưu niệm , kẹo hồ lô mới nhìn đã thấy thích !!!Nàng nhắm nghiền mắt lại ... Giữa dòng người đông đúc này sao mà chẳng ai thân quen ... Nàng khẽ dựa đầu vào chiếc gối mềm mại chuẩn bị sẵn trong kiệu . Một mỗi nhắm mắt giãn thần , sống 1 cuộc đời quá sung sướng cũng thật khó.....Cứ làm 1 cô sinh viên suốt ngày cắm đầu vào sách không phải tiện và thích hơn sao ?

- *Nếu không từng thấy cảnh xuân năm đó*

Làm sao biết đến dáng hình của rét lạnh

Nếu không từng say một lần ngấn ngùi

Làm sao rõ thanh tình quá dài lâu

Nếu không phải vừa quay đầu, ánh đèn đang lụi tắt

Làm sao oán trách đêm đen thê lương

Nếu không phải vừa quay mắt đi, người lại vụt qua sát bên

Làm sao thấu hiểu nửa đời buồn tiếc

Gặp nhau vui, lệ thấm áo

Không nhớ tới mà mãi vấn vương

Hạnh phúc khiến chúng ta biết thế nào là bi thương

Biết phía sau cánh đẹp là tàn hoang

Nếu như mỗi giấc mộng đều có lúc tỉnh

Cớ chi còn vì ai mà thốn thức

Nếu không từng điên cuồng yêu trong chớp mắt

Làm sao thấy chán ghét quá khứ bình thản

Nếu không phải trong phút chốc dừng cảm hứa hẹn

Làm sao lý giải tương lai mịt mờ

Gặp nhau mừng vui, nước mắt thấm áo

Không muốn nhớ lại chẳng thể quên

Nguyên lai không đợi được người ba vạn tràng

Còn vì gì mà giữ lấy nhiều cuồng si đến thế

Nếu mỗi một người đều là như vậy

Ai có thể chôn nỗi đau ly biệt trong lòng mà chẳng nói ra

(Lời viết bài : Trương Kiến Hoan - Tiểu Khúc Nhi . Nguồn: Youtube by : Rùa o(∩_∩)o)

Như 1 thói quen , ta ngâm nga bài hát hay nghe ...Tưởng chừng như nước mắt sắp rơi xuống...

- Thái Tử Phi nương nương đang hát bài gì vậy ạ ?_1 anh gia nô đang khênh kiệu liễu lĩnh lên tiếng hỏi

- Trương Kiến Hoan - Tiểu Khúc Nhi...

- Đây là lần đầu tay nghe thái tử phi nương nương hát đây !!!

- Tôi cũng vậy !!!

- Tôi nữa !!!

- Vậy ư ? Ta còn dở lắm !!!

- Haha !!! Thái Tử Phi nương nương biết không !! Khắp cung đang bàn luận về thái tử phi có phải tài nữ không đây !!!! Đúng thật là trăm nghe không bằng 1 thấy !!!

- Tài nữ ?? Ta ??

- Vâng ạ . Dù không biết thế này có phải bị phạm thượng không nhưng gần đây , chúng tôi cảm giác như người khác hẳn

- Vậy sao ??? Ta trở nên như thế nào ???

- Ưc....Chỉ xin thái tử phi đừng " ăn hiếp " thần....

- Ta ô-kê luôn !!!_nàng nháy mắt đầy tình nghịch , thò hẳn cái đầu ra nói chuyện với họ

- Giờ thái tử phi trở nên vô cùng trẻ con và đáng yêu ấy ạ

- Bừ ~~~ Ý người là sao ???_Cô bĩu môi

- D..Dạ ??

- Ta có trở nên xinh hơn không ???_Nàng giận dỗi

- Thái tử phi nương nương lâu nay nhan sắc khó ai sánh bằng

- Hehe ~~~ Vậy còn nghe được~~~

Đến nơi , nàng yêu kiều đi xuống kiệu , đội Mạn Mạn và Lam Hải đến là họ cùng nhau hòa vào dòng người tấp nập .

- Em mua cho ta 1 cái , 1 cái nữa cho em!!

- E..Em cũng được ?

- Tất nhiên !

- D..Dạ !!!

- Còn Lam Hải Ca ca nè !!!

- Hừm . Cô nương định mè nheo tôi cái gì nữa ~

- Nhân tuệ của ca sáng hơn đuốc !!! Mua cho muội mấy cái kẹo hồ lô nha ~~~ Muội thả đèn rồi đợi ca về

- Rồi rồi .

- Yêu ca nhất đó !!!

Lam Hải chịu thua nàng rồi đấy !!! đành phải đi vậy...Dù sao nếu ở lại , thì tên anh cũng chẳng thể xuất hiện trên chiếc lồng đèn của cô được ... Tên đệ của ta thế mà thật tốt số mà....

...

- Muội viết gì thế ???

- Ư....

-Hehe !!! Hải Dương ca ca hà ???

- Ưm..

- Uầy...Cuối cùng cũng nhận sao ???

Mạn Mạn bắt gác đồ mặt , vừa nãy cô chỉ trả lời theo bản năng . Giờ hồ quá !!!! Mạn Mạn ước mình có cái hồ để mình chui vào . Nhưng khi nhìn khuôn mặt của Thái Tử Phi vô cùng vui vẻ lại thấy hạnh phúc

...

Ở trong dòng người xô đẩy , 1 nam thanh niên tuấn tú khoác bạch y trên mình cùng tên hầu cận vô cùng lực lượng , nom là 1 người cận vệ rất tài năng .

- Hà...Năm nay chán quá...Hay Tuấn Vương ngời tìm cho ta chiếc lồng đèn của Thái Tử Phi như mọi năm đi

- Vâng..

Chán quá à ~~~ Thế nào trong chiếc lồng đèn ấy lại là những dòng chữ ước nguyện như bao người con gái khác . Nhưng chẳng biết vì sao hần lại cảm giác năm nay sẽ khác !!! A ~~~ Sẽ vui lắm đây nếu dòng chữ ấy thay đổi !!!

- Thần tìm được lồng đèn của Thái Tử Phi rồi ạ _ Tuấn Vương cầm chiếc đèn lồng trên tay đưa cho Hoàng Thái Tử của Vương Khải Quốc - Vương Khải Long .

-Ồ . Vậy sao ???_Anh vẫn cột nhà

Rồi lấy chiếc đèn lồng của Tuấn Vương , moi tờ giấy ra xem (CHẳng biết đúng hem :v) .

- Cái gì đây ???

_Ngịch thiên _

1 trận chiến giữa 2 đứa con nít lên 3 xảy ra giữa biển người đông đúc . Áo nàng ta xộc xệch hết cả , mặt lấm lem chút bụi ... Chẳng có tí nữ tính nào !!!
Còn hắn , chẳng kém cạnh gì , tóc hắn bù xù khiến nàng ta chẳng nhìn được cười :

- AHAHAHA !!! Cái đầu tổ quạ !!!!

- CÔ ???!!

- Muội mặt bị bẩn rồi này...Đề ta lau ...

- Ú...._Nàng ta phụng phịu

- Ngoan ta lau cho nào....

- Ừm..

Nàng ta ngẩng mặt lên, ngoan ngoãn như 1 chú mèo con để Lam Hải lau cho vết bụi trên đôi gò má ửng hồng, phụng phịu.

- Chúng ta đi !!!_Hắn nhăn mặt lại rồi kéo Nguyệt Tinh đi

- Ô..Dạ _Bất giác, nàng ta nhìn thấy khuôn mặt bức tức của Lam Phong thì sửng sốt. Anh nổi tiếng là người có tài năng, thông minh và dễ nổi nóng nhưng cô nghĩ rằng..Cô là trường hợp đặc biệt. Mỗi cử chỉ, mỗi ánh mắt của anh đối với cô đều vạn phần dịu dàng. Tại sao anh lại có vẻ mặt ấy ???
Khuôn mặt giận dữ như 1 đứa trẻ, 1 khuôn mặt mà em chưa từng thấy !!!

- Tỳ...Có ổn không vậy ạ ??

- Sao vậy ???

- Em cứ cảm giác mình bị theo dõi này giờ ...

- Chắc nhầm thôi !!!! Lam Hải ca ca đi cùng mà !!! Sợ gì chứ !!!

- D..Dạ....

Trong 1 góc khuất, 1 con hẻm nhỏ, đôi mắt ai như sáng rực trong đêm tối, không ngừng nhìn chăm chăm về phía Hoa Nhi.

...

Trước Ý Hồng Lâu (Kỹ viện)

- M..Muội dẫn ta đi đâu thế ???_Lam Hải ca ca bị kích động. Đây vốn là kỹ viện, ngoài nam nhi và kỹ nữ thì con gái chẳng ai lui tới chỗ này. Chẳng lẽ....

- Ta muốn đi vô chơi !!!!

-Ặc !!!!!

Lam Hải ca ca tí cắn lưỡi mà chết, muội muội của ta bị điên !!! Điên thật rồi !!! Thân nữ nhi mà tới đây làm gì cơ chứ ??? Mạn Mạn cũng ngần tò te....Không phải tỷ định bán ta lấy tiền chứ ????

- Mạn Mạn, đưa ta cái hộp ấy !!!

- D..Dạ !!

"Cái hộp ???". Mạn mạn lấy chiếc hộp nhỏ màu đỏ với viền trang trí màu vàng. Đón chiếc hộp vào tay, nàng ta mỉm cười đầy ma mãnh. Hừm, Mạn mạn đúng thật là có giác quan thật nhạy a !!!!

- Đây là kim, đầu tằm cực độc, trong nửa canh giờ nếu không có thuốc giải ắt sẽ chết. Là loại độc được ta rảnh tay chế ra.

- Muội ?

- Đúng vậy a ~~~ Ca có muốn thử ???

- Thôi ~~~_ Lam Hải già bộ tức lắc đầu và rồi nhìn kỹ chiếc kim nhỏ trên tay cô. Đầu kim quả có chất kịch độc a ~~~ Là loại độc chế ra từ 1 loại hoa gọi là "Độc Lâm" (Search không ra đâu, ta chém đây==)) , 1 loài hoa thoáng nhìn có màu xanh biển, nhìn kỹ là màu tím nhạt, mọc ký sinh trên cây Hoàng Tinh (Chế nốt) ...Trộn với nhau khó mà qua khỏi !!!!

Soạt

XOẹt

- Hự !!!!

- Cá..Cái gì thế ???

1 tên mặc đồ đen rơi bộp xuống đất , cây kim thanh mảnh cắm vào gáy hắn , hiện rõ màu tím , mặt hắn chuyển xanh lè , miệng sùi bọt , tim đập loạn , rối loạn nhịp thở , các mạch gần như bị tê liệt hoàn toàn , toàn thân bất động , mắt trợn ngược lên trời . Nàng ta vẫn mỉm cười trong ánh mắt kinh ngạc của lam Hải . Làm cách nào ??? Cô ra tay n..nhanh quá !!!

- Đây là thuốc giải , nếu ngươi khai toàn bộ , ta tha chết !!!

Thuốc ngấm nhanh hơn anh tưởng , càng ngày càng tệ nhưng khi hắn vừa thấy lọ thuốc giải trên tay cô thì vội vã , khó khăn gật gật đầu .

_10 phút sau _

Nhịp thở bắt đầu ổn định , nếu không phải nhờ ở gần đây có quán trọ , không phải cô là người tốt thì chỉ chút nữa thôi hắn sẽ chỉ còn là cái xác không hồn . Hắn vẫn thờ đốc , khó khăn lắm mới ngồi dậy được

- Ôn ? _Cô hỏi

- V..Vâng !!!!!

- Giờ kẻ đi .

- V...Vâng.

Hơi ngáp ngừng nhưng cuối cùng hắn cũng chịu nói...

- Tại hạ là Hoàng Vũ Lâm...Thuộc người Vân Khải Quốc , theo thái tử đến để bắt cóc

- Bắt cóc ta ???

- Ồ ?!?!?

- Quá dễ dàng để nhận thấy . Hừm , hắn hứng thú với ta sao ??

Trầm ngâm lúc , nàng ta lại nói tiếp :

- Mạn Mạn đưa ta tờ giấy với cái bút

- Dạ

Nàng nhẹ nhàng lướt nhẹ chiếc bút , rồi gói lại , đưa cho hắn . Mặt lộ rõ vẻ mỉa mai kinh người , chắc biết có phải nhầm không nhưng hắn cảm nhận được hàn khí lạnh thấu xương cùng những sát khí tiềm ẩn đáng sợ đến kinh hồn

- Mang về .

- V..Vâng

Hắn giật mình rồi cũng nghe theo , thất bại rồi !!! Đành vậy !!! Nếu về nước có lẽ còn được tha tội chết ... Hắn thở dài rồi biến mất giữa màn đêm tĩnh mịch ...

- Muội , về phủ thôi

- Ồ hờ....

- Khuya rồi đấy

- Vâng ~~~_Nàng ta bướng bỉnh đáp

...

Tại phủ của Lam Hải...

Mái tóc xanh biển của anh nhẹ tung bay theo gió trời , cây sáo làm từ quả bạch kim Lạc Hà Vân (Chế =() hiếm có khó tìm khảm ngọc thành con rồng màu xanh biển nhạt tinh xảo . Tiếng sáo nhẹ lắm mà cứ âm vang mãi , tựa hồ như thả theo gió mà vẫn cứ ngân nga , như thấm vào lòng người , làm người trào nước mắt . Phủ yên tĩnh , tĩnh mịch đến lạ , các gia nô ai chỉ im lặng nhìn anh . Đôi khi họ tự hỏi , khúc sáo ấy anh đang cố thổi cho ai nghe ??? Mơ hồ...Như 1 vết thương sâu trong trái tim ai đó vậy . Đưa ánh mắt lên mặt trăng tròn vành vạnh , dịu dàng vậy.....

...Lam Phong ...

Nguyệt Tinh đã say ngủ , một mình anh xem tàu chuong , cốc trà bên cạnh đã nguội lạnh từ khi nào ... Anh bỏ cả ngày để đi với Nguyệt Tinh , anh phải làm bù là tất nhiên rồi !!! Lam Phong chăm chú , xem xét từng tàu chuong 1 . Chỉ 1 ngọn đèn dầu sắp sửa tắt .

Két...

- Thấp giúp tôi cái đèn nữa

- Dạ_Cô cố gắng chỉnh giọng thành bà cô 40 tuổi , miệng ra hiệu các tỳ nữ bên ngoài giấu kín rồi nhẹ nhàng đi đến chỗ Lam Phong . Dù sao cũng cảm thấy thương hẳn , tối khuya vậy mà còn phải thức xem tàu chuong....

Cạch

- Cái gì vậy ? _Anh khẽ ngược mắt lên vì thứ âm thanh lạ .

- Hè ~~~ Bị anh phát hiện rồi_nàng ta lè lưỡi

- Hờ...Đang kiệt sức nhìn cô muốn ói quá....

- Gì chứ ?? Xấu tính ~~~

- Cái gì đây ???

- Khỏi cần biết , bánh đặc biệt đấy , ăn không tùy anh

Nói rồi nàng ta bỏ đi , để lại anh với rất nhiều dấu hỏi chấm (?) . Cái thể loại gì đây ?????? Có chút liêu lĩnh nhưng cuối cùng anh cũng quyết định .

Măm

- Ngon thế ?!?!_Hắn ta hét lên làm bọn gia nô đang gặt gù giật mình tỉnh hẳn .

- Thá..Thái tử ???????

- K..Không có gì _Hắn nói lúng túng

Tất nhiên rồi , đường đường là 1 thái tử quyền năng lại tự dưng hết ảm lên !!! Không xấu hổ thì có lẽ anh đứt dây thần kinh cảm xúc rồi . Nhưng ...Cái bánh...Ngon thật .vAnh đỏ mặt , nhớ lại cái hành động ngu ngốc của mình mà muốn đập đầu vào gối tự tử !!!! Nhưng chút ít...Anh cũng có thể nhìn ra mặt tốt của cô rồi.....Ít nhất là như vậy...À không không !!! Lam Phong lắc đầu nguây nguây , anh đã có Nguyệt Tinh , anh chỉ cần Nguyệt Tinh thôi !!!! Nguyệt Tinh duyên dáng vậy , tốt bụng vậy , lại còn đáng yêu vậy !!! Chẳng có cơ nào để anh từ bỏ cô cả !!! Ngoài cô ra không ai xứng đáng hơn nữa với ghế hoàng hậu !!!! Cũng may , Hoa Nhi không bám theo , van nài anh như chó nịnh chủ để giữ hôn ước . Cả 2 đều thuận ý nhau , nếu có thể hưu càng sớm càng tốt ... Nhưng...TRỜI OI!!! NHƯNG GÌ MÀ LẮM THẾ ?????!!! Anh vứt bỏ đồng suy nghĩ của mình rồi lại tiếp tục xem tàu chuong (ăn xong bánh rồi=)))) ... Nguyệt Tinh đang ở vườn thượng uyển , một tên lực lưỡng to con mặc bộ bạch y như muốn khoe mình giữa màn đêm...Ánh trăng dọi trãi tỏa khắp nơi chỉ làm mọi thứ ma mị . Ánh sáng nhẹ như thoáng qua , tưởng chừng như trôi trên mái tóc

-....

-....

Đêm nay trăng sáng lắm , Hoa Nhi vẫn chưa ngủ , mà dù ngủ cũng chẳng được , lòng cô cứ thao thức , thao thức mãi...Mạn Mạn có chút đau lòng nhìn cô . Hoa Nhi sao vậy ??? Cô đang nhìn đi đâu thế ?? Trong ánh mắt kia phản chiếu là ánh trăng ?? Là hạnh phúc ??? Hay khổ đau ??? Thậm chí là bi thương...

Với những cái tôi chịu đựng...Tôi sẽ là chính tôi mà bước đi trên con đường dài dằng dặc và gồ ghề ấy . Dù đôi giày tôi mang có rách , dù bàn chân có ứa máu thì ít nhất tôi vẫn còn có 1 cái đích để đạt đến , để thỏa mãn thú vui thích của bản thân mình....

Tóc

Khẽ dòng nước mắt cô lăn rơi , thật chết tiệt !!! Đó là lí do cô ghét bản thân mình !!! Thật quá yếu đuối m.mà !!!! Gương mặt cô vẫn lạnh như băng vậy , ngoài đôi mắt trầm tư cùng dòng nước mắt nóng hổi , gương mặt vẫn cứ chỉ có 1 biểu cảm , tựa như con búp bê đáng yêu ...Nhưng dù có làm sao thì nó mãi chỉ là búp bê mà thôi ... Nào , tâm hồn tôi hãy dừng những suy nghĩ đáng ghét ấy đi và tôi sẽ đi vào giấc ngủ , ngủ ngon thật ngon cho đến sáng... Để có thể tiếp tục làm 1 Hoa Nhi đầy vui tươi và sức sống Cô dùng tay áo lau nhẹ hàng nước mắt , ngủ được hay không không còn quan trọng nữa , cô chỉ muốn nhắm mắt lại...Mạn Mạn nhìn cô mà lòng cũng thấy buồn , dạo này Hoa Nhi lạ lắm !!! Lúc khóc ,lúc cười , lúc trầm tư lúc lại vô tư.....Giờ Mạn mạn chẳng biết đâu là Hoa Nhi thật nữa...Có quá nhiều lớp mặt nạ để cô tìm thấy khuôn mặt thật của nàng ta....

Chương 9: Hẹn Là Gặp =))))

- Vậy tức là lộ tung tích ?

- Vả...Vâng...- Hừm...Ít nhất cũng mang thư . Tạm tha cho người

- Đa tạ thái tử !!!

Vương Khải Long nói lạnh như băng , cầm tờ giấy nên đọc ... Miệng vẽ lên nụ cười đầy tà mị . Kim , độc , thay đổi , nghịch thiên ...Vòng xoáy đang bắt đầu thay đổi , các bánh răng thời gian vẫn chẳng ngưng quay nhưng ít nhất cũng có thứ gì đó gọi là " thú vị " cho anh . Đáng lẽ ra Vũ Lâm đã được vào " Luyện Ngũ Cốc " để được " hưởng " sự hạnh phúc mãi mãi đến lúc chết rồi .

Luyện Ngũ Cốc , nơi kinh thiên động địa với những trò tra tấn dã man . Như hình thức tứ mã phanh thây , lột da , moi ruột , cưa người (Bác gồ cho chi tiết =))) ,...v...v...

Tuy nhiên nàng ta không giống mấy " công chúa " đài các sẽ làm âm chuyện đâu , đây là 1 cuộc chơi , 1 cuộc chơi chỉ có ANH và CÔ .

Sẽ sớm gặp thôi....

Vậy là khi nào nhi ??? Hắn ta dơ bức thư ra nắng , than vẫn như 1 đứa trẻ .

- A...Ta cũng mong sớm được gặp nàng ~

Hắn cười rồi lấy bức thư hôn nhẹ , tỏ ý thỏa mãn . Hà....Sẽ vui lắm đây a Hứng thú của ta cuối cùng cũng được khơi dậy rồi . Ta đang đợi nàng đây...Mau mau đến đây đi ~~~

=Phủ Hoa Nhi =

Nàng ta ngồi vắt vẻo , lơ đãng ngắm bầu trời . Chán quá là chán !!! Còn trò gì không ta ??? Hoa Nhi phụng phịu mặt , dơ dơ mấy ngón tay của mình ra đếm ...Không tí vi , không truyện tranh , không santruyen.com Ối nó !!! Lâu lắm rồi Hao Nhi ta chưa cập nhật được truyện mới của santruyen.com !!! Trời ơi...Toàn truyện HOT không vậy mà~~~

Điểm danh !!!!

1. Đi chơi (OK !!!)

2. Lam Hài ca ca (OK!!!!)

3. Bánh (OK!!!!)

...Giờ mình làm gì nhỉ....Cứ nằm ì thế này chắc lên cân vùn vụt quá !!! Nhắc mới nhớ !!! Sa Linh từ khi thả ta vô đây thì biệt tích ... Nhớ lại cái mặt xăm mấy cái hình thù quái dị màu đỏ , tóc và mắt đều cùng màu ... Muốn cho ăn đấm quá...

- À ló ha ~

- Cái ????

Tự nhiên tai nàng vểnh lên cái thứ tiếng " ngọt ngào " đến sồn gai ốc !!! Vừa nhắc đã tới !! Con Sa Linh này nên đổi tên thành Tào Tháo !!!!

- Có chuyện gì vậy ạ ????!_Mạn Mạn xông thẳng vào (Hét thế ai chẳng lo , lên con thì chết =))))

- Hờ ??? K...Không có gì

Mạn Mạn khề thờ dài rồi đi ra . Vậy là Mạn Mạn không nghe thấy Sa Linh nói . Nhanh chóng hiểu ra , nàng ta khề hồi nhỏ.

- Tức là ngoài ta ra không ai nghe thấy gì ??/

- Ha ~ Tắt nhiên rồi . Nhân tiện ta mới đi Hawaii về đây

- Hờ...Trông ta có như là đang quan tâm không ?

- Eo ~ Ác qua nha !!!

- I....

_ VỤT _

Chưa kịp nói hết câu , 1 mũi tên bay từ đâu , vọt qua tấm màn trắng rồi găm chặt xuống nền gỗ cứng .

- Hừ !!! Ta đã nói cô phải cẩn thận .

- Không sao hết . Quá bình thường .

Hoa Nhi từ từ cầm mũi tên nên , có khắc 1 dòng chữ tô điểm vàng nhìn rất rõ .

_ Đợi _

Ngắn gọn ghê hen ~~~ Minh gửi hán tới 4 chữ lận !!!!! Giận dữ rồi cuối cùng cũng vẫn cắt chiếc mũi tên ấy vào tủ , miệng khẽ cười dịu dàng .

- Cái gì chứ ?? Đã bảo sẽ sớm gặp nhau mà !

Nhưng ít ra còn may , âm thanh không quá lớn chứ không thì rắc rối lắm .

- Tỳ !!!!!

- Ô hờ ???

Mạn Mạn hỏn ha hỏn hên , tức tốc xông vào phòng , khẽ đứng dậy , lau mồ hôi trên trán , hít thở 1 lúc .

- Tỳ !!!!! Phu...Phu Quân của tỳ đứng bên ngoài cửa ấy ạ !!!

- Quát đờ ????

Hoa Nhi mắt tròn mắt dẹt , tên đáng ghét ấy tự túc đến đây . Hình như muốn gây sự với bốn cô nương đây thì phải . CHƠI LUÔN !!!!! Nàng ta ra mở cái cửa , không ngại mà lớn tiếng .

- ĐẾN LÀM GÌ HẢ TÊN MẮC DỊCH ?!?!?

-Hờ ???

Gia nô , Lam Phong (Tên mắc dịch ;v) , thiếu Nguyệt Tinh ? Lạ quá Hơi khẽ nghiêng đầu , phui váy áo , xán tới chỗ hán , liếc ngang dọc , vạch áo , tìm trong tay áo rồi toát mồ hôi..

- Cô bị gì vậy ?!?!?!?

- N..,Nguyệt Tinh ?

- CÔ TA KHÔNG ĐI THEO THÌ LẠ LẮM SAO ?!?!?! _ Hán gào mà ứa cả nước mắt , nàng ta bị chập mạch rồi hả ?!?! Ta đã hạ mình đến đây mà lỗ lỏn nào lại nói lời đáng cay :v

- Quá lạ đi chứ :v

- ĐẬU MÁ LUÔNG RAU XANH ?!?!!

(T.g : Xin hãy cho biết cảm giác của anh !!! . Lam Phong : LIÊN QUANG ĐẾN MI HẢ ?!?!?!?! T.g : Ấu mòi ?!?! Bị nàng ta chơi thâm thúy quá nên sợ rồi :v Khiếp !!!* Zọt lẹ :v * Lam Phong : C#\$@#\$(a%#%#)

Vâng , và đây là cảm giác thốn đến tận gan , tận tủy . Đường đường là vị phu quân của nàng ta mà bị đối xử như vậy...Ta rút lại !!! Cô ta không hề có điểm tốt nào cả !!! Bọn gia nô đứa nào cũng bụm miệng cười nhưng ngay lập tức ra vẻ " thanh niên nghiêm túc " khi bị Lam Phong ném cho ánh mắt đỏ lừ đầy giận dữ .

- Haiz....Kệ cô , giờ quan trọng hơn là...

- Là ? _Nàng ta nhún

- Đây nè

_ TÊN TEN TÊN _

2 tên gia nô khác khệ nệ đẩy chiếc xe kéo đầy trang sức , váy áo đỏ chói . Hán cười ý miệt thị rồi nở nụ cười đắc thắng đầy đáng ghét

- Hừm ... Coi như ta tặng cô đấy ...

- Tặng ta ?

- Phải , nhưng có 1 điều kiện

- Ta chẳng thèm ~

Nàng ta nói rồi thờ dài 1 hơi , khẽ lấy tay xua xua tỏ ý đuổi hán đi .

- Ư..Hi Hi...._Tụi họ không thể nhịn cười tiếp được nữa đâu , xin Hoa Nhi mở lòng từ bi để họ còn đường sống=)))

- IM . _Hán tức giận đến mức mặt cau lại , hiện rõ những nếp nhăn , 2 mày như dính chặt lại với nhau .

- Ư' HỰ' _v Vâng , là tiếng nuốt nước bọt của họ đó ạ .

...

Nàng ta chán nản , nghịch nghịch lọn tóc của mình rồi thờ dài ngao ngán . Đàn thì cũng học rồi (Không đề cập nhưng giờ chị ấy đã biết đàn rồi :v đàn hay thật rồi ;v truyện mà :v)

- Mạn Mạn !!!

- Dạ ??!

- Muội kiếm ta cái bánh ở chỗ Hải Dương ca ca đi :v

- Dạ !!!

_Cạch (tiếng đóng cửa) _

- Ehehe ~~~

Nàng ta cười gian rồi sau đó len lén " vượt rào " , chuồn lẹ ra khỏi phủ rồi lạch bà lạch bạch chạy khỏi cung .

- CHẾT TIẾT _Nàng ta nói nhỏ

Ngoài cổng , cái cổng to bụi chẳng lại có 1 đồng lính canh , này giờ chạy cũng mệt lắm rồi !!!!

_Cộp cộp cộp _

1 tên lính canh đang sắp đi qua chỗ con hẻm nàng đang đứng (Ngã hẻm này thật ra là cái ngõ đưa vào phủ của nàng ta , vốn Hoa Nhi kiêu kì , bày đặt tách biệt ý mà :v).

TING ~~~*Tiếng bóng đèn*

Nàng ta cười mà mảnh rồi từ từ len lén , đợi đến khi hán đi qua chỗ nàng .

_PÍNH PONG :V _

- Ố ớ ớ ~~~

Cô lấy đà , lấy hán làm nơi tựa để nhảy lên . 3 vòng trên không trung , đáp ngon ơ lên mái vòm .

- OÁI !!! CÓ CON MA KÌA !!!!

- Ủi chời !!! Ta xinh vậy mà ~

Nàng ta xuýt xoa , rồi thè lưỡi nghịch ngợm , đáp đất nhẹ nhàng mà chạy biến . Rừng thì xanh xanh , núi cũng xanh xanh , nàng Hoa Nhi thì..bị lạc =)))

- Tà tà tà ~~~ Ta đã bị lạc và không 1 đồng , 1 cắc nào trong người . Ờ hờ hờ

Nàng ta cười khổ , trời ơi là trời ~~~ Sao nàng ta ngu quá vậy nè ??!?! Ít nhất cũng phải mang tiền phòng thân chứ !!! Nàng ta đành lúi thủi bước đi , thôi , mặc vậy .

_Cộp cộp cộp _

Nàng ta giận dữ, vừa đi vừa rầm lá cây khô, đá mấy hòn sỏi nhỏ ~ Như chán nản, nàng ta còn chẳng buồn ngẩng mặt lên. Ài...Ta cầu nguyện tự dung có cục vàng rơi vào tay ta =))))))

- Úi!!!

- U'...

- Thái tử ???! Người có sao không ạ ???!

- Ta ờn.

Nàng ta ngã lăn xuống đất mà chẳng ai quan tâm, còn hán ??? Cái gì mà thái tử.... THÁI TỬ' ???!! Không phải là Lam Phong chứ ??? Nàng ta khẽ ngẩng mặt lên 1 khuôn mặt khá mới lạ ... Tóc đen tuyền, con mắt sắc sảo mà lại hiền dịu cùng màu tóc ...

Mắt chạm mắt, giao nhau như 2 đường thẳng gặp nhau tại 1 điểm. Giây phút lãng mạn ấy chẳng kéo dài được bao lâu

_ Xoẹt _

Trời đất ???! Lại dao díp vào mặt !!! Ta thực có duyên với dao, kiếm a !!! Chắc khi nào rảnh phải học võ thuật, kiếm thuật phòng thân chứ phận nữ nhi lá ngọc cành vàng toàn bị bắt nạt như vậy ... Chẳng vui chút nào cả !!!!

- Con tiện nữ kia !! Còn k....

- Yên nào Tuấn Vương.

Đúng vậy, là Khải Long nói rồi gạt thanh kiếm ấy, quỳ đầu gối xuống và nâng nhẹ cằm nàng ta lên, soi kĩ.

- Hề ??_Nàng ta chưa kịp hiểu mô tê câu chuyện

- Đúng kiểu con gái ta thích a ~~~ Cũng may ngực vừa đủ bốp chứ không quá nhỏ =))))))

- Biến thái a !!!!

Hoa Nhi ửng hồng cả mặt, hán...hán ???!?! Tên đáng ghét hán, dù sao, ở bây giờ cô vẫn là nàng công chúa 14 tuổi, đã vậy còn là công chúa của Ngọc Hoa Quốc nữa !!!

- Nhưng thái tử ???!

- Người không thấy cô nương này rất xinh đẹp sao ??

Hừm...Tuấn Vương nheo nheo mắt, da trắng nõn, hồng hào, chắc chỉ tầm 13, 14 tuổi gì đấy. Mắt to tròn xanh biển, tóc dài mượt mà đen ánh tím Hán toát mồ hôi, quá khó để đưa ra kết luận !!!

- 100% là 1 tiểu mỹ nhân nhưng theo ta thái tử mới đẹp nhất ~v

- Người nói cái gì vậy ????

- Oái, đường đường là con gái như ta mà thua 1 tên con trai biến thái, a ~ Chán thật. Nàng ta đứng dậy phui quần áo rồi lắc lắc đầu. Khải Long khẽ đưa mắt nhìn cô.

Áo lụa tơ tằm, trăm là bạch ngọc quý, da thì trắng hồng Đợi đã, tóc đen ánh tím ??? Mắt xanh biển ??? Chẳng phải giống Hoa Nhi quá sao ??? Hơi nghi ngờ...Nhưng...Có nàng công chúa tay yếu chân mềm nào mà có thể vượt cung ra rừng chơi được kia chứ ?? Chắc trùng hợp thôi a ~

- Tên cô là gì ??

- Không nói _Nàng ta bĩu môi

- Nói, _Hán bắt đầu ra lệnh.... Giống hệt Lam Phong, cay thật !!!

- Ngọc Hoa Nhi

- CÁI ???!?! _Hán giật nảy mình,

Khải Long hán biết nhiều chuyện lạ nhưng công chúa vượt " ngục " là chuyện không thể nào !!!!!!!

Chương 10: Vâng Vâng Vâng :v

Nàng ta thấy hân ngạc nhiên thì bản thân cũng vậy , thôi xong rồi !!! Buột miệng ra nói mất tiêu , lúng ta lúng túng , giờ thì Hoa Nhi nàng đang trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc . Tuấn Vương ngó người , con tiện nữ này không những chạm vào thái tử Khải Long mà còn dám ngạo mạn nhận mình là công chúa của Ngọc Hoa Quốc sao ??? Chuyện này thực không thể nào tin nổi mà . Khẽ đưa mắt về chỗ Khải Long , cái ???!!? Tuấn Vương tiếp tục ngó người , Khải Long vốn là thái tử của Vương Khải Quốc , nổi danh lạnh lùng là thế mà lại có thể cười . Tuy nhiên nó như nụ cười của 1 ác quỷ vậy !!! - Hừm , ra là thái tử phi Hoa Nhi ? Có gì nàng lại ở đây ??

- Ta muốn ~

Nàng ta ngông cuồng đáp , ngồi 2 chân chéo nhau , phụng phịu ra mặt . Ghét thật !! Tự nhiên đụng tên đồ người nào ở giữa đường .

- Có cần ta đỡ ? _ Hân ân cần , mỉm ra nụ cười tỏ ý hứng thú với cô .

- Không ! _ Nàng ta nhăn mày lại , ta đâu phải món đồ chơi kia chứ ?? Vớ vẩn thật .

- Người dám ???! _ Tuấn Vương tức giận , mặt nhăn lại . Nữ nhi ở đâu không biết điều , giờ hân thực muốn lôi kiềng ra chém nàng ra thành ngàn , hàng triệu mảnh vẫn còn là nương tay !!!

- Yên nào _ Hân khẽ nói , thực là , đâu biết Tuấn Vương là 1 người trung thành nhưng thế không phải thái quá sao ??

Nàng ta phui phui váy áo rồi quay lưng bỏ đi , hân tắc lưỡi .

- Chà ~ Hẹn gặp giờ nàng bỏ đi hả ?

- Hà ?

Hoa Nhi khẽ quay đầu , hân là ai ??? Chẳng lẽ Hân thực là thái tử của Vương Khải Quốc ???!

- Hừm , ra là thái tử của Vương Khải Quốc , thất lễ thật ~

Nàng ta nói mà ý có chút lạnh , được nha ~

- Ta không phải rất tốt sao ?

- Tốt ? Bằng cách bắn tên gửi thư sao ?

- Ra nàng đã nhận được ~

- Phải ~ Ta bề rồi

-Ồ , vậy sao ??

Chắc , thực ra chiếc cung tên khắc chữ vàng được nàng ta giấu trong ngăn tủ tuyệt mật rồi . Ai lại nói ra được kia chứ ??

- Hừm ~ Ta thấy thích nàng rồi nhé ?

- Cảm ơn ~ Ta nghe câu đó nhiều rồi

Phải nói là quá nhiều mới đúng ! Dù sao ở thời hiện đại nàng vốn là ước mơ của bao thằng con trai kia mà ~

- Vậy hay ta cướp nàng đi luôn nhá ~

- Hà ?

- Cứ ngủ đi đã ~

_ Bính bồng ~ _

Nàng ta bị Tuấn Vương chơi 1 đập sau gáy , ngất lịm đi .

- Xin lỗi nha ~

Đi một đoạn xuống chân núi , chiếc kiệu đã đợi sẵn đã ở đấy . Hắn vén màn rồi đưa nàng vào tông...Nhẹ hơn hẳn tưởng . Soi kĩ thì....Mặt thì cũng xinh nè ... Ngực vừa đủ bốp nè =)))).....Dễ thương...Bạo lực thì đúng hơn :v .

Chợt

- Ừ...

Ngủ rồi còn phản kháng...A...Chết tiệt thật...Dễ thương quá Ta thực muốn...Ôm lấy nàng ... Xem những biểu hiện mới mẻ của nàng ... Nàng cười thì sao ? Nàng khóc ra sao ?...Ta không biết...Nhưng mà...Ta muốn nàng cười hơn..

.....

- Ừm..

Nàng ta lấy tay dụi dụi mắt , trườn dậy... Căn phòng trang đèn lồng đỏ , thật muôn phần ma mị , hơn thế nữa...Quần áo của nàng...Bộ váy màu hồng phấn thêu những đóa sen ... Đã được thay bằng bộ váy trắng mỏng manh , nếu dính nước thì sẽ nhìn được vào bên trong Ồ cái đệt Thằng nào đây ? Không dừng lại ở đấy , dấu ba chấm xuất hiện trên đầu nàng ... Hắn chống tay , thích thú nhìn nàng...

- Hừm ? Dậy rồi sao ?

Bùm chúi

Không dấu được , tìm nàng muốn đập ra khỏi lồng ngực . Hắn không những đưa nàng đến cái nơi mà quái nào mà thậm chí..Quần áo của nàng đâu ??? Hắn và nàng còn nằm chung 1 giường !!! Khuôn mặt Hoa Nhi không chịu được , lộ rõ vẻ tức giận và ửng đỏ hơn cả trái cà chua .

- MI ?!?!?!?

- Hừm..Ta không muốn " làm " lúc nàng say ngủ...Giờ chắc được rồi nhỉ ??

- KHÔNG !!!

Cô không ngần ngại quơ quơ cái gì đó rồi đáp thẳng vào hắn .

bộp

Chiếc gối từ tay nàng đập cánh an toàn trên mặt hắn .

Phịch

Roi xuống giường , mặt nàng ta tím lại...Chết rồi !! chết rồi , chết rồi !!!!!!! Hắn vẫn cứ mỉm cười nhưng ôi sao thật dễ sợ !!!!! Hắn đi xuống đất , " dịu ngọt " mà lên tiếng .

- Hừm...Nằm trên giường không thích sao ???

- Ừ...

Nàng ta ngoảnh mặt đi , cái gì cơ chứ ?? Không phải tại mi sao ???Đừng có dí cái mặt nguoi gần với ta như vậy . Hơi giật mình , hắn thản nhiên hỏi .

- Còn nụ hôn đầu sao ?

- Ừ....

Không dấu được nổi xấu hổ , nàng ta đành cúi đầu xuống .

Cấn nhẹ

- Á !!!!

- Sao vậy ?

Hắn khẽ cắn nhẹ một cái vào tai nàng ta , chẳng biết tại sao nhưng bỗng cảm thấy toàn thân như mất đi sức mạnh vậy !!! Sức lực bỗng bị rút đi , mềm như 1 cọng bún vậy a .

- Nhạy cảm quá a Nàng thực đúng gu ta ~

- Ừ..D..Dừng..l..lạ..lại (Trời ơi em sắp gãy tay rồi =))) * Chắc dân quay tay mới hiểu *)

- Ô . Thật sao ? Nhưng mà...Nếu mà nàng còn định dùng cái chất giọng khiêu gợi vậy thì ta không cưỡng lại được đâu ~

- Mi tu...tưởng ta m...Á !!!

Khải Long bắt đầu đùa nghịch nàng , dùng đôi bàn tay vuốt nhẹ từ vai xuống dọc lưng .

- Ư.....!!!

- Sao vậy ?

- Hãy zà !!!

Hoa Nhi dùng hết sức đẩy hắn ra , nhưng cũng chỉ đẩy ra được mỗi chút xíu...Cố gắng trấn giữ tinh thần lại , nàng ta hít thở sâu . Hoa Nhi nàng chưa từng bị con trai xâm phạm , ngoài người nàng yêu ra , thà cắn lưỡi tự tử thì nàng ta cũng không chịu .

- Phản kháng đến cùng sao ?

- Thà chết không chịu nhục .

- Hừm.Vậy sao mới được ?_Hắn giả bộ than vãn

- Ta chỉ làm với người ta yêu thôi_Cô tỏ vẻ người lớn

- Vậy yêu tôi đi ?

Hắn nói mà nửa thật nửa đùa . Đùa vì cái bộ dạng ra vẻ của nàng ta , nhưng như thế mới dễ thương ~ 1 lòng 1 dạ vì người mình yêu a ~~~ Ta thực mong đến lúc nàng cho ta thấy...Nụ cười tuyệt diệu của nàng . Nàng ta giận dữ , tỏ vẻ bức dọc rồi ngoe nguẩy mình , khoanh 2 tay lại .

- Còn lâu a ~

- Thế chứ giờ như thế nào đây ?

-

- Sao thế ?

- Ta cũng không biết người ta yêu phải ra làm sao nữa :v

Vâng , 1 đòn K.O Trời đất !!! Cái gì vậy chứ ? Ta còn xác định được kia mà !!! Thân hình cái hồ lô với 2 quả dưa hấu to bự này Nhưng nếu là như nàng thì không phải ta không thích....Chỉ là thấy vui thôi.Phải , ta không có tình cảm gì với nàng ta cả....

_ Nè...T...ĐI ĐÂU RỒI ??!?!

Hoa Nhi đã biến mất dạng , nàng ta đã đi ra khỏi phòng .

- Bực chết đi được ấy !!!! Bù bù ~~~

- Hừ !!! Thật không ngờ Lam Phong không thèm đếm xỉa đến mình !!! Xem kĩ đi !!! Làn da thì mịn màng , ngực của ta cũng đâu có nhỏ ? Giọng hát ta lại ngọt ngào còn đàn cầm thì không còn phải bàn !!! Cảm kỳ thi họa ta đều là tài nữ , bỗng đột nhiên con ả đó lại hiện rõ thân phận hồ ly !!! Cái gì mà tài nữ ???? CHỈ CÓ TA !!! LAN LỆ TA MỚI XỨNG !!!!

Cái giọng nói chua chanh đó ???? Thật không ngờ lại gặp tài nữ - Lan Lệ ở cái nơi quái quỷ này !!! Đành trốn vậy !!! Hoa Nhi bắt đắc dĩ phải " nhập vai " làm 1 kỹ nữ ở kỹ viện lâu gửi đến . Bất cẩn vấp chéo chân , ngang nhiên đi qua Lan Lệ .

- HOA NHI ???

- Hờ ?_Nàng ta bất cần trả lời , giọng nói pha thêm chút vị phụ nữ

- Cô là Hoa Nhi ? Sao cô lại ở trong kỹ viện lâu ở Vương Khải Quốc ?

- Trông ta giống con ả ảo là hồng hách đó lắm sao ?

- Ồ.....

- Nhớ kĩ tên ta !!! Ta là Bạch Lâm Ly !!!!

- C.....

Nói rồi nàng ta hát tót , đi , để lại Lan Lệ đã hóa đá .

" Ehehe~~~~ WIN rồi " ...Cơ mà mình đang ở đâu vậy nhi ?.....

-Giới thiệu chi tiết nhân vật Hoa Nhi ver, Vũ Nhi trọng sinh-

Tên (Tạm thời) : Ngọc Hoa Nhi

Hoa danh : Bạch Lâm Ly

Tuổi : 14

Sinh thần: 12 / 12

Sở thích : Tự do , kiếm thuật , đan dược , độc dược và 1 số thứ khác

Sở ghét : chán nản , mấy tên " thái tử "

Sợ : Gián

Thích : Mèo

Châm ngôn : Ai cũng hiểu chỉ 1 người không hiểu

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chỉ Là Tai Nạn

Lạc rồi...Sao mà số ta xui thế này...Hoa Nhi chảy nước mắt (nước mắt cá sấu :v) , ngồi than vãn . Khoan...Lan Lệ..Nói là,,,Đây là kỹ viện lâu ? - Hừm ...Con nai tơ nào thế này ?

Cái giọng điệu nghe thật chẳng vừa tai . Hơn nữa , chẳng biết là ai mà toàn thân còn bốc mùi nước hoa rẻ tiền và thứ thuốc lá, thứ mùi thật kinh khủng !!! Nhấn mày , nhanh chóng đứng dậy . Trời đất ?? 1 người phụ nữ béo ục ịch , má thi tô , trát cả tấn phấn vẫn còn là ít !!! Trên tay còn cầm cái điều thuốc dài bằng 2 gang bàn tay , mồm tô đậm thứ son đỏ lòm thấy mà sợ !!!

- U..hừm...Xem dáng chưa thấy bao giờ nhi ? Nhỏ con , xinh đẹp , da còn nõn nà như thế này .. Nhiều công tử sẽ ưng lắm đấy !

- Hừ ?

- Nhanh bắt nó lại !!!

- U' !!!

Bộp 1 đập vào gáy :v ;v Áu zè

Tại sao ta lại XUI tận mạng thế nhi ? Cả hành động mà cũng muốn lặp lại 2 lần !!! ĐIỂM DANH !!!!

1 + 1 = 2 lần chữa kiết vào mặt (Tuấn Vương và Lam Phong :v)

1 + 1 = 2 lần đập vào gáy (Tuấn Vương và mấy tên không biết tên :v)

Khoan...Sao cái nào cũng có tên Tuấn Vương nhi ?? Chẳng lẽ ??? Hắn là khắc tinh của mình sao ?? OMG !!!! ...

Quay lại hiện tại , khi Hoa Nhi bắt đầu nắm được chút ý thức , mọi vật của đất trời như đảo lộn cho nhau ... Tất cả đều thật mơ hồ và nhạt nhòa ...

- U' ?!!

Trên miệng nàng ta là chiếc vải thít chặt , chẳng thể nói ra từ nào ra hồn cả !!! Khốn kiếp !!!

- Sao vậy cô bé ? Chỉ cần cô ngoan ngoãn diễn tròn vai , để kỹ viện lâu có " miếng ăn " thì sẽ không bị bạc đãi đâu !

Nói rồi bà ta bỏ chiếc khăn ra khỏi miệng cô , chạm nhẹ vào môi nàng ta , ghé tỏm !!!

- Bỏ ra

- hừm ? Dám ra lệnh cho ta ?

Chát

1 tát vào mặt , Hoa Nhi tức giận , loại đàn bà ghé tỏm !!! Muốn phát nôn khi phải ở gần bà ta !!! Bà tát ta 1 cái !!! Nếu ta không giết bà !! Bấm vằm bà ra thì ta không phải là Hoa Nhi !!! Cô cần chặt răng , thôi thì thuận chiều mà xoay !!

- Được . Lát nữa là xong !

- Thật ?

- Ta cần ngươi phải chuẩn bị đồ cho ta !

- Được thôi !! Miễn ngươi đừng phá kỹ viện lâu của ta !!!

- Được !!!

Nàng ta cười lạnh , cứ đợi đi !!! Ta chỉ sợ cái nơi này sẽ thành cát bụi ngay thôi !!!!

...

- TRỜI ĐẤT ???! HOA NHI CỦA TA ĐÂU RỒI ???

- Hoa Nhi ?

Lan Lệ đi qua , thấy bộ dạng khó coi của Khải Long thì chút ngớ người . Hoa Nhi ? Chẳng lẽ ... Cô đã bị lừa sao ???

- Hoa Nhi ở đây á ???

- Chuyện dài dòng !! Cô gặp nàng ta không ?

- Không ...

Lan Lệ sao để lộ chuyện này ra ngoài ? Thực sự là quá tai tiếng mà !!! Khải Long lờm cô , rồi nắm chặt vai , hất sang 1 bên chạy đi tìm !!! Hoa Nhi quả thực là rắc rối !! Ngoan ngoãn theo ta không phải hơn sao ???

...

Trong một căn phòng điểm màu hồng nhạt tinh tế , Hoa Nhi lấy chiếc lược gỗ chải nhẹ mái tóc mình , khuôn mặt ánh lên sự trầm tư của một thiếu nữ ... Chẳng sao hết , ta không tin không thoát được tay các nam nhân , đều là 1 lũ hèn mọn chỉ đáng ở dưới chân nàng . Khoác nhẹ mình bộ váy áo đen tuyền thêu những đóa hoa đỏ lộng lẫy . , nó khá mỏng nên nàng còn phải mặc thêm lớp váy trắng bên trong . Tóc buộc xõa cài thêm đóa hoa Hắc Diễm Phong (Hoàn toàn không tồn tại ;v)

chú thích : Hắc Diễm Phong : Đóa hoa này chỉ có trong truyện của Mỹ Nhi ta , đưng g thời có cánh hoa màu đỏ và nhị tua rua màu đen . Không phải dạng thiết kế bình thường , bộ váy mặc khoác ngoài dài , trong ngắn chưa đến đầu gối , thiết kế nhìn rất mỏng manh , uyển chuyển và đầy quyến rũ ... Hoa Nhi có chút ngao ngán .. Mới đến cái nơi gọi là " Hải Thượng " này chưa đến 1 tháng mà bao chuyện đã xảy ra....Vạn sự tùy duyên , lẽ nào duyên của ta xui đến thế này sao ??? Chiếc quạt son màu đen và lên đóa hoa bi ngạn đỏ tuyệt đẹp . Hơi nghiêng đầu nhẹ , thế này vẫn tốt hơn là ở với hắn ...

- Nào , cục vàng của ta , xong chưa ?

- Ta ra đây .

Nàng ngao mạn mà nói , với cái thứ này , lý lẽ cũng không thành , thôi thì coi như ai muốn ta đêm nay đành chịu thiệt thòi a ~

-Cô tên gì nào ?

- Ta không phiền đến bà .

Nói rồi Hoa Nhi đứng dậy , lơ bà ta rồi đi thẳng ra sân khấu . Kỹ viện lâu...Không ngờ cũng có những thứ ta yêu cầu !!!

- Ô ? Ai thế kia ?

- Chà !!! Huyền bí thật !!!

- Ai vậy ?

- Nhìn đẹp thật a....

- Mau mau bỏ chiếc khăn kia ra và giới thiệu đi chứ !!

Xoạt

Khẽ nhẹ nhàng bỏ chiếc khăn màu tím mỏng che mặt đi , lộ ra dung nhan yêu kiều của 1 mỹ nữ . Múi đỏ mọng , mắt sắc sảo pha thêm chút lạnh . Mị hoặc , mê hoặc người khácNam nhân " thì đưa " nhìn cô , mỹ nữ tái xuất giang hồ !!! Đôi mắt xanh biếc nhẹ nhàng , băng giá lướt qua 1 vòng sân khấu , nhún bước chân và nhảy lên 1 vũ điệu đầy ma quái , nhưng lại vô cùng cuốn hút , như 1 liều thuốc tương tư.... Giọng hát chẳng kém mấy phần ...
Đầy dịu ngọt và pha cả chút " đau khổ " của địa ngục .

- Một hoa năm cánh, lá cò xuân, tuyết phủ Thiên cơ nơi núi cao rét lạnh

Hỏi trời biếc sắc độ nào gây cung đàn lòng ta ?

Đừng nói tim sen không nhiễm bụi!

Cờ tàn, đếm quân, không nhúng tay vào được nữa

Hỏi núi xanh nơi nào lãng quên cõi trần?

Cách sông trông Thái Cực tiêu điều vắng lặng chẳng biết vì sao

Phật Hỷ Hoan giặt mình trong một giấc tam kha

Chưa giấc ngộ, ta cầu chẳng được

Không cần ai niêm hoa mà cười nói

Người chẳng phải cá, sao biết được nỗi lòng ta?

Sen mang hai màu, một màu là sinh, một màu là tử

Người mang hai niệm, một niệm là đi, một niệm là ở

Lúc sinh, ngàn vạn phí hoài, rồi hậu thế

Lúc tử, muôn vàn tiếc thương lưu hậu thế.

Gió đông chẳng ngự cô kiêu, trên đường lớn trở về với nguyên sơ

Lòng bàn tay chai sạn rồi, chín lần xoay vần mới được một lần không ngủ

Ngàn hoa khách quý đậm cội, mong trời thương cho một quê Vô Vọng Mối duyên nơi mi gian, đời này đánh ánh sáng tàn lụi, cảnh xưa thay đổi.

Phật Hỷ Hoan giặt mình trong một giấc tam kha

Cách sông trông Thái Cực tiêu điều vắng lặng chẳng biết vì sao

Không cần ai niêm hoa mà cười nói

Người chẳng phải cá, sao biết được nỗi lòng ta?

Cách sông trông Thái Cực tiêu điều vắng lặng chẳng biết vì sao

Phật Hỷ Hoan giặt mình trong một giấc tam kha

Chưa giấc ngộ, ta cầu chẳng được

Không cần ai niêm hoa mà cười nói

Người chẳng phải cá, sao biết được nỗi lòng ta?

Người chẳng phải cá, sao biết được nỗi lòng ta?

Bà chủ kỹ viện lâu cũng phải lác mắt vì kỹ thuật của cô , thật sự là như có 1 loại ma lực bí hiểm nào đó , tất cả nam nhân ở đây đều đã chìm đắm , cuồng si vì cô . Nàng ta hát ca , nhảy xong vũ khúc , nở 1 nụ cười ác ma ... Cảnh tượng thật quý hiếm . Tưởng chừng nếu sánh cô là nữ vương ngồi trên ngai vàng thì nam nhân họ chỉ xứng đáng ở dưới gót chân của cô !

- Bạch Lâm Ly ta còn phải học hỏi ~

Nàng nói như lừa lỏi ngon ngọt mà cắt . Cảnh tượng mỹ hoặc kia vô tình , chửi vô tình thôi lọt vào mắt của Khải Long , sao Hoa Nhi nàng lại đứng ở trên kia ? Bạch lâm Ly ??? Con mụ già chết tiệt !!! Ta thề sẽ giết chết bà ta !!! Bà dám động cái thứ banar thù kia vào nàng ấy !!! Tru di cửu tộc vẫn còn là nhẹ !!!!!!!

- Khởi giá !!! Khởi giá mau !!! Hòa Mi bà bà !!!

- Khởi giá : 100 lượng !!!

- 100 lượng ?? Giá trên trời !!!!! Bà đúng là biết hết giá ?

- 1000 lượng hoàng kim !

- TRỜI ?? MỜI KHỎI GIÁ MÀ !!!!!

Nàng ngồi vắt vẻo , thích thú nhìn Khải Long , 1000 lượng Hoàng Kim ? Vui a~ Không ngờ hắn nhận ra nàng dễ thế ~

- Ta muốn chuộc thân cô gái này luôn .

- Vâng !! Công tử cứ việc !!!

Bà ta quý xuồng nhất tờ ngân phiếu mà hắn vứt , con heo hám tiền !!! Thật thối nát !! Như muốn nghịch ngợm , nàng ta yêu kiều từ trên sân khấu bước xuống , nam nhân tiếc nuôi , không với tới được .

- Công tử thẳng , ta có chuyện muốn nói với công tử .

- H..Hả ?

- Tiện nữ tên là Bạch Lâm Ly , không biết quý tên của ngài đây ?

- Ta là Vương Khải Long , đương kim thái tử của VƯƠNG KHẢI QUỐC !!!

- Hả ?????

Bà ta tròn 2 mắt , chẳng lẽ thái tử lại đến tận đây chỉ vì 1 kỹ nữ ở đây mà đến !!!!

- Tuấn Vương , lời mụ này về Luyện Ngũ Cốc !!! Dùng cục hình bạc thứ 13 !!!!

- Hả ?? HẢ ??

CHuyện vui chấm dứt , anh bé cô về kiệu , rắc rối ời là rắc rối .

- Nhớ đưa bà ta 1000 lượng hoàng kim .

- Vâng .

Hắn nhẹ đặt nàng ngồi xuống trong kiệu . Phụng phịu ra mắt

- Ta còn muốn chơi mà ~

- Thích có thằng nào rước về sao?

- Chứ bây giờ không phải cũng thế sao ?

- Hừm ~~~ Vậy ta hôn 1 cái nha ~

- Hả ?

Chu

.....

Tập sau nói tiếp =))))))

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu, Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Cho Tôi Xin

Chu

- NÀY THỈ CHU !!!!!_BỤP CHÍU_

Hoa Nhi không thương hoa tiếc ngọc, theo phản xạ quát lên một tiếng và giáng thẳng 1 cú đấm KHÔNG-HỀ-NHẸ vào mặt Khải Long. Nếu không phải hấn cũng khôe chắc sái cổ rồi. Mặt bắt đầu đỏ lên, anh khẽ nhe

- Đau....

- X..Xin lỗi

- THÁI TỬ' ????!! CÔ ĐÁNH THÁI TỬ SAO ??? OMG !!!! TÔI GIẾT CÔ !!!!

- Ý ẹc !!!

Khải Long biết cười trừ mà nhìn cô, sao mà tôi lại có thể thích 1 người con gái bạo lực như em nhỉ? Em còn dám làm loạn ở kỹ viện lâu, chẳng biết gan em to cỡ nào nhỉ?

- DỪNG !!! DỪNG !! DỪNG LẠI !!!!

- TA GIẾT !!! GIẾT !! GIẾT CHẾT !!!!

Tay không bắt kiếm, Hoa Nhi khò sỏ ra mặt, thanh kiếm thì sắc nhọn, chạm nhẹ cái vô đầu thì chắc nó cũng sẽ bị xé đôi ra làm 10 mảnh. Nàng chuyển ánh mắt đang khóc rùng rùng của mình ra chỗ Khải Long, bộ dạng cầu cứu, thật thảm thương mà !!!

- Thôi nào Tuấn Vương, người không biết ta là M sao?

- Lâu n..nay thần tượng...Người là...S ????

- Thôi biết rồi thì thôi nha ~

- V..Vâng

Trời đất ?? Tuấn Vương kiệt quệ lê lét thân xác mình đi, kiệu lại chạy. Nhưng không phải là về Ngọc Hoa Quốc, Vân Lam Quốc mà lại là Vương Khải Quốc. Tính sơ qua các đế chế nổi danh thì có 18 nước...Xem ra tác giả còn phải UP dài dài

(T.g : Yên cũng không nổi nữa....Hoa Nhi : Hừm...Tên ta là Bạch Lâm Ly nghe hay hơn mà nhỉ? T.g : Ồ. Viết tới chương 10, 11 mới để ý =))))

- Sao trông nàng buồn vậy?

- À..Không có gì ~~~ Ta chỉ nghĩ là ta muốn làm óánh người quá ~

- Xem ra có vẻ rất tốt?

- Ta mà !!!

Nàng nói về tự hào lắm, nhìn kiểu gì cũng thấy đáng yêu mới chết chứ? (Cuồng nàng ta nặng lắm rồi)

- Mi có mấy phi vậy?? Mấy phi???

- Ta không có?

- Ờ ??? Chán chết

- Ta đã quyết định sẽ chỉ cưới chính phi...Nguyên yêu thương cô ấy suốt đời suốt kiếp , tuyệt sẽ không đưa ai làm phi tần !

- Ồ ? Nghe lăng mạn nhỉ ?

Trông hắn ta hệt như 1 tay chơi...Vậy mà nói ra những lời lẽ ngọt ngào như vậy . Nếu thực như vậy người con gái hắn yêu hắn sẽ phúc đức lắm ~ Nhưng dù sao hắn cũng chẳng phải " type " của ta ~ Haiz..Người yêu em ở đâu mà sao em không biết ???

- Sao nàng trông nản thế ?

- Đi theo một thằng biến thái đến tận xương tủy kia mà !

- Ừ hừm ~ Vậy biến thái " yêu " nàng nha !!!

- Cho ta xinmn ~~~

Nàng bĩu môi , kéo dài giọng nói . Khải Long ngả người vào kiệu ,ngồi xuống bên cạnh nàng .

- Ta ngủ đây!!!!

- Cút ra kia mà ngủ !

- Lạnh ~

- Kệ chứ !!!

-~~~~~

Như lò cô đi , hắn ngả vào người nàng ta mà ngủ 1 cách ngon lành. Bực tức , cô đẩy hắn ra , lại dựa vào .

- TA ĐÂU PHẢI CÁI NAM CHÂM ĐÂU !!!!

- Ta là lò xo ~~~

Hắn trêu cô , chẳng biết vì sao mà hai má cô cứ ửng đỏ . Cô thê !!! Chưa đứa con trai nào làm trò này với cô cả !!!!

" Trêu nàng ấy vui thật a...Đỏ mặt rồi kia...Lúng túng...."

Anh hơi nhắm khờ đôi mắt nên những biểu cảm dễ " xuong " của cô đều bị anh thu hết vào mắt....Sao lại đáng yêu đến thế nhỉ ???

- Ta làm phiền rồi...Có ai dậy đi không ?

- Ta đâu ngủ đâu mà ?

- TÊN ĐÁNG CHẾT !!!

Hoa Nhi ửng đỏ mặt lên , tên đáng ghét !!!! Ta cầu người sớm chết !!!!

- Hôm nay ta có buổi thiết triều ~ Nàng đi cùng ta đây

- KHÔNG !!!

- Ta sẽ đề cử nàng làm phi tần . Ta sẽ giấu thân phận thật của nàng.

- Như quả bom nổ chậm ý hả ?

- Sao biết hay vậy ? Nàng thông minh hơn ta tưởng .

- Ngu ngốc . Mi tưởng ta đồng ý

- Đồng ý hay không thì cũng phải làm

- Còn lâu nhá !!! Phi tần cái gì không biết ? Vừa mới nói không nạp phi tần xong !!!

- Thì-nàng-là-ngoại-lệ ~~~

- Quát đờ....

Chẳng biết tại sao nhưng Hoa Nhi rất rất muốn đập Khải Long 1 trận rồi đấy nhé !!!!

- Thôi mà ~ Giờ thì !!!

Tách

Hắn búng tay 1 cái, đột nhiên 1 đám nữ hầu từ đâu xuất hiện, bắt đầu còng 2 tay nàng lại.

- Chăm sóc nàng ta cẩn thận

- Vâng

- Á !!!!!ĐỪNG !!!!!

....

- Á !!! ĐAU !!!

- KHÔNG MUỐN ĐAU !!!!!!!!

- ĐỪNG MÀ !!!!!!!

Cả 3 câu trên tất cả đều là của Hoa Nhi. Lần đầu tiên nàng ném mìn địa ngục, đau thật !!! Làn da cô vẫn còn hơi ửng hồng vì họ kì quá kĩ lưỡng Cái váy thì đừng nói, bộ váy trắng mỏng mảnh đến đóng đánh của người thiếu nữ, thêu đóa hoa Tuyết Liên (Tìm GOogle cả đời cũng méo có đâu ạ) màu anh bình tĩnh tề .

- Anh..Là...Tên..Ác..Nhân

Nàng nói từng chữ như muốn nhấn mạnh, thật mạnh cho hắn khắc sâu vào lòng. Khải Long mắt mở to, nhìn cô, trời đất, mặt mộc mà cũng đẹp vậy. Quả thực là mỹ nhân ...

- Này..Hay ta tiếp tục cái chuyện dở dang ở kỹ viện lâu đi ?

- Biến thái !!! Ngươi cút đi !!!

Tại sao ? Hoa Nhi ta lựa khổ đến mức gặp tên biến thái này. Lúc nào cũng bị tên Tuấn Vương rình rập, hắn thì cứ hờ hững là liền làm trò nam nữ ân ái. Mạn Mạn...Muội đang làm sao thế. Khẽ nhớ đến người muội muội yêu quý của mình, cô lo lắng. Là do cô bỏ trốn, nếu cứ tình hình này e sẽ không hay ho lắm. Đặc biệt là ta lại là người khiến Mạn Mạn liên quan đến chuyện này. Giờ phải làm sao để muội ấy yên tâm đây ? Trốn khỏi tên này...E còn khó hơn gấp vạn. Nhưng đã nguy cấp lắm rồi !!! Nếu bị hoàng đế của Vân Khải Quốc tra tấn thì ắt không thoát án tử. Chẳng lẽ ta chỉ có thể khoan tay nhìn ? Làm sao mà Hoa Nhi này cam chịu !!! Hơi bối rối, cô chưa thể giữ vững tinh thần mỗi khi nghĩ đến hình ảnh Mạn Mạn bị tra tấn dã man, với những vết thâm bầm tím trên khắp cơ thể ... SAO MÀ TA CHỊU CHO NỔI ??? Nàng ta xiết chặt tay mình khiến đôi tay nổi gân mà còn phải ứa máu.

- Hoa Nhi ?? Nàng sao vậy ?

- Ồ ??

- Tay chảy máu rồi. NGỰ Y !!!!!

- Không cần thiết.

Nàng ta nói rồi lại quay lưng, ngồi xuống chiếc ghế, dùng băng quấn sơ qua. Không biết Lam Hải ca ca đang làm gì nhỉ ?? Ca còn nhớ mấy chú đom đóm không ta ?? Lam Hải ca ca sẽ giúp muội bảo vệ Mạn Mạn chứ. Thả hồn đi với những suy nghĩ không mấy phân lạc quan. Ở cái nơi xa xôi này, Hoa Nhi ta cầu muội, cầu ca ca sẽ bình an ... Bởi vì muội đang ở với 1 thằng vô cùng vô cùng biến thái ... (Éo ai ngờ) Không thể ngờ đó là thái tử của Vương Khải Quốc.....

= Giới thiệu chi tiết nhân vật =

Vân Lam Phong

Giới tính : Nam

Tuổi : 16

Thích : Màu đỏ, màu tím, đồ ngọt :v

Ghét : Màu hồng

Châm ngôn : Yêu màu tím , ghét thủy chung

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Thi Tài Phi Tàn

- Á Á Á !!! TA KHÔNG MUỐN THẬT MÀ !!!!_Nàng ta gào thét

- Ngoan đi nào ~ Ta thương nàng thật mà ~~~

Hắn ta dùng tay mình chọc vào má Hoa Nhi , như không để tâm , cô cố gắng vùng vẫy khỏi mấy tên lính đáng chết đang bắt cô lên kiệu !!! Cái gì chứ ?? Bộ vậy thì linh kinh , trang sức thì diêm dúa , tô mắt thì trông lên nhìn sắc sảo đến mà sợ !!!! (Có nhan sắc mà không biết quý....) Còn Khải Long , hắn cười mà rợn tóc gáy !!! Mới nói sẽ chỉ cưới chính phi vậy mà đã ngay lập tức thay lòng đổi dạ !!! Số ta đến mà khổ !!!! Hoa Nhi khóc thay cho số phận thảm thương của chính bản thân mình .

- Khổ quá....

- Sao nàng lại kêu khổ

Hắn tỏ vẻ quan tâm , nhưng thực sự đối với nàng , tên nói dối như hắn , thay đổi lòng dạ 1 sớm 1 chiều như hắn....Thật chẳng yêu được !!!! Cơ mà thực...Con trai ai chẳng như hắn ? Người ta bảo con gái vẫn hay sáng nắng chiều mưa , vậy còn con trai ??? 1 trái tim mà "yêu" cả trăm cô gái . Từ " yêu " của họ nghe sao thật dễ dãi..

- Ta ghét mi ~

- Nàng đã nói

- Ta hận mi

- Nàng cũng đã nói

- Hờ...Thì nói lại vui tai ~

- Đối gió , nàng nói yêu ta đi <3

- KHÔNG !!!

Nàng cương quyết , tỏ ý không vừa lòng chút nào , 2 tay đặt chéo nhau trước ngực tạo thành chữ X to tướng .

- Tùy nàng mà ~

Hắn nói rồi xoa nhẹ đầu cô ... Điều ấy hình như làm cô vui hơn phần nào . Chu môi chu mỏ là thế , cái mặt lại vẫn cứ phụng phịu . Đi vào trong cung thiết triều với hoàng đế Vương Khải Quốc cùng bá quan văn võ mà nàng ta có thể " chứng " cái bộ mặt trẻ con này ra ...Ôi thực là . Hắn thấy vậy cũng chỉ bụm miệng cười , ra dấu mặc kệ .

- Đầu tiên , Hải nhi xin ra mắt phụ thân , mẫu thân .

- Tốt , tốt . Ta nghe con mới từ Vân Lam Quốc về . Thế ra sao ? _ Ông lão với chòm râu bạc nói với chất giọng đều đều, quần áo chạm rồng ngồi trên ngai , mới thoáng nhìn cũng có thể nhận ra là bậc đế vương . Khải Long nhẹ nhàng đứng thẳng người , dùng đôi mắt sắc nhìn thật sâu vào mắt cô mà đáp .

- Cũng không có gì đặc biệt , nhưng con mới tìm được 1 ứng viên cho vị trí phi tần a ~

- Ồ . Chẳng lẽ....

Họ đổ dồn về phía cô , cô mím chặt môi lại . Cau mày phần nộ nhìn hắn . Hắn cứ cười , cười hoài cười mãi . Tên đồ người !!! Cô bĩu môi . Ý không muốn trả lời , hắn nhìn vậy cũng cứ CUỖI . Cô lấy tay áo vung vẩy , vung vẩy , muốn đuổi ánh mắt mọi người đi . Như để lộ ra bản chất " hiền lành , ngây thơ " , nàng ta lại nói với chất giọng con nít làm mọi người mất chữ A , mồm chữ O .

- Xùy xùy !!! Đừng nhìn ta !!!

Hắn cũng khá bất ngờ , hừm , nàng ta muốn chơi hắn sao ?? Nghe thật vui a ~ Như lần chủ đề , mẫu thân hắn - mẹ đàn bà ngồi kế lão hoàng đế đứng dậy nói . Im bật .

- Người mà con ta chọn hẳn hơn người . Tiểu cô nương đây có xứng ?

Bà ta nói mà như muốn mỉa mai nàng , nàng ta nghe mà thật ghét . Làm như nàng ta thêm cái vị phi tần của hắn . Như gói mì cần gia vị ! Nàng ta cười nửa miệng , hiển nhiên nó sẽ được tua vào con mắt của bà ta . Lại nói , cái chất giọng trong trẻo giờ lại nghe thật ma quái và âm đậm .

- Tiểu cô nương ta không có tài , chỉ biết qua vài câu đối .

- Đur..Được !!! _Bà ta nhìn cô mắt không dời , cái nụ cười vừa nãy..... Có lẽ nào bà ta lại nhầm . Trông mắt thân nhiên đến lạnh , nụ cười lại chất chứa sát khí nồng nặc

- Bạc tiên vương , mời !

Chú ý : 100% copy từ nhiều nguồn khác nhau ạ TT^TT ngu bẩm sinh rồi nên không cần nói đoạn này đâu ạ . Chi tiết là ở thần đồng đất việt =)))))) Cơ mà ta cho thêm trạng nguyên vào dù nếu có hết có không nha =))))))))

- Đ._Lão ta mở miệng nhưng lại có vị thiếu niên nào đó xuất hiện , tóc buộc dài , che nửa khuôn mặt .

- Xin tiên vương để ta đối !!! Ta thực tò mò về phi tần của Khải Long thái tử ...

- Được được !!!! _Lão ta có vẻ hưởng ứng . Không buồn nói , nàng ta vẫn phải mở miệng coi như vì chữ lễ .

- Mời .

- Tam xuyên (Ba Sông) _Hắn ta nói mà mắt đối mắt với nàng .

- Tứ mục (bốn mắt) _Nàng

- Tung hoành vũ trụ _Hắn

- Bao quát cận khôn _Nàng

- Ngọc đỉnh đỉnh thượng , nhân như ngọc (Đỉnh trên của đỉnh ngọc người đẹp như ngọc) _Hắn

- Kim bảng bảng trung sĩ tự kim (Trong bảng vàng có người học trò sáng như vàng) _nàng

- Tam tài : Thiên , địa , nhân (Không có dịch ,ta chịu) _Hắn

- Tứ thi : Phong , nhĩ , phụng _nàng

-....

-....

Luân quân đã 2 canh giờ , nàng với hắn bất phân thắng bại , hiển nhiên rồi , dù đến cái nơi xa lạ này chẳng bao lâu nhưng nàng đã hiểu được cách viết , đọc ở đây . Quan trọng hơn , lịch sử ở đây với hiện đại cũng không khác nhau là mấy .

- Đã đối lâu vậy , chẳng hay ta đối qua đó ? _Hắn nói

- Tùy _Nàng đáp gọn lộn

- Vậy xin để bạc tiên vương đối _Hắn ta nói mà vẫn cố giữ hòa khí .

- Được được !!!! Vậy thì..Coi nào...

Trên thò dưới không thò

Dưới thò trên không thò

Trên dưới đều không thò

Muốn thò trên dưới thò

Ấy là chữ gì ?

(Bởi vì đây hình như là chữ Hán thời xưa , ta không viết được nên các nàng nghe ta luận hén =))))

- Chữ Do trên thò dưới không thò .

Chữ Giáp dưới thò trên không thò

Chữ Điền trên dưới đều không thò

Chữ Thân trên dưới đều thò

Không thì...

Chữ Thổ trên thò dưới không thò

Chữ Can dưới thò trên không thò

Chữ Công trên dưới đều không thò

Chữ Phong trên dưới đều thò !!! _ Nàng nói một hơi làm cả đám quan quân mắt muốn bắn ra khỏi hốc mắt .

- Hào !!!Hào !!! Quả không nhìn nhầm người !!!! _ Lão ta lên con húng , khen nàng .

- Đa tạ hoàng thượng

- Còn khanh thì sao ? Trạng Nguyên ?

- Thần trí hèn , tài mọn , xin phép chịu thua . Phi tần quả thực thông minh hơn người !!!

Hắn là trạng nguyên ?? Cô hơi giật mình nhìn lại rồi cũngthôi =))) .

...

- Ta có tuyệt vời không nào ??

- Có chứ ~ Giờ ta mới biết nàng hay chữ nữa ~

- Ta mà ~

Nàng nói mà lộ rõ vẻ tự hào . Như đứa con nít lên 3 , lên 4 , hình như cốt lõi nàng thi với tên trạng nguyên kia là....Hổ rồi....Sụp đổ rồi . Nặng ầm xa dần rồi ~~~~~ Ứ hứ hứ hứ ~~~~~

Nàng ta cười mà tim như bị cào cứa . Thông minh thường xuyên nhưng lại NGU đột xuất...HU' hứ hứ(Khóc đầy ả).....

Hắn ta nhìn nàng , xem ra đã nhớ đến điều chính . Cái vẻ này ta thực yêu nó mất thôi ~ Vô tư hơn cả nhóc lên 3 , có nàng công chúa nào lại như nàng kia chứ ????

....(Tại Vân Lam Quốc)

- OA OA OA OA OA !!!!Tỷ !!! Tỷ ơi !!!!

- Mạn Mạn !!! Không được khóc !!! Cô phải đi tìm nàng ấy cùng ta !!! Tuyệt nhiên không được khóc....

Lam Hải nói chắc , không thể nào trong thời gian ngắn như vậy mà nàng ta đã trốn khỏi Vân Khải Quốc được !!!! Người lo nhất hiển nhiên là ca ca nàng

- Lam Hải . Mạn Mạn thì đã được ca bảo hộ nên tạm thời an toàn . Riêng phần Lam Phong , đây là chuyện tốt....Anh có thể đưa Nguyệt Tinh lên làm chính phi . Ấy vậy vì sao . Cái thứ gì đó....Khó chịu lắm..Lạnh lẽo lắm..Nó cứ ẩn hiện trong tim anh mãi ...Nói chính xác hơn....Đau.....Cái gì đấy...Đau lắm..Nhưng nước mắt thì không rơi được ...Anh cũng không biết nói thế nào để chia sẻ...Cái thứ cảm xúc phiền phức này cho cô nữa.....

- Sao vậy.....?

- Không...Không có gì...Nguyệt Tinh không cần phải lo đâu,,,

- Vâng....

Cái giọng trầm ngâm của cô ta...Thực xảo trá . Chuyện này quá có lợi cho cô !!!! Cô sẽ không bị ai vạch mặt đã đổ thuốc vào cốc nước trà sâm của Hoa Nhi . Vậy thì mọi chuyện sẽ êm xuôi trở lại !!! Cô sẽ được tiếp tục hưởng thụ cuộc sống vô lo vô nghĩ này !!!!

Chương 14: Loạn

*****Tâm sự con tác giả*****

Ừ thì nhân có cmt mới cho truyện , tớ viết chương truyện này . Đang cực kì nản vì dạo gần đây cmt tìm hoài mà không thấy , lướt xem đang có chiều hướng " tụt " đi 1 cách rõ ràng ừ thì cho nên là tớ vẫn hi vọng các cậu sẽ ủng hộ tớ . Các bản nháp tớ viết từ chương 14-24 bỗng dưng " biến mất " cho nên là....

GOMEN !!!!!

Đồng thời tớ có nhận được nhận xét là lạm dụng quá nhiều từ hiện đại . À thì tớ cũng rất cố gắng chăm chút cho truyện nhưng mà tớ cũng không biết dùng những từ nào cho chuẩn thời ấy (Nói đúng hơn là search không ra) nên là đành dùng . Xin lỗi...

Giờ thì ta bắt đầu chương mới

8 VÀO*8*

- Rốt cuộc...Trốn đi đâu rồi ???

Lam Hải lòng không yên , biết tính Hoa Nhi " ngây thơ " là thế ...Nhưng mà , anh nhớ cái giọng nói trong trẻo ấy , cái nụ cười vô lo vô nghĩ ấy Mạn Mạn ngồi bên anh mà cứ rom róm nước mắt , Vân Lam Quốc xôn xao nghe tin công chúa của Ngọc Hoa Quốc mất tích . Vui buồn đan xen , lo lắng lẫn sợ hãi , ừ thì Hoa Nhi công chúa kênh kiệu sớm gì cũng sẽ gặp phải quả báo , nay đã tới , có điều chuyện này mà đến tai hoàng đế của Ngọc Hoa Quốc , đất nước ắt khó tránh phải chiến tranh mà tận diệt !!!

...

- CÁI GÌ ??? CON DÁM ????

- Hoàng thượng !! Xin hãy bình tĩnh !!!!!

Lão ta tức giận , nét mặt lộ rõ ra những sự bức bối , cây kiếm để bên trái treo trên tường có lẽ là vật sẽ lấy đi cuộc sống của Lam Phong . Nguyệt Tinh khẽ thoáng sự sợ hãi , đáng sợ quá...Nhưng ...Hoàn toàn như những gì cô nghĩ . Giờ thực muốn cười phá lên vào cái khuôn mặt nghiêm túc của Lam Phong quá đi à...Cô sử dụng những ngón tay mảnh khảnh của mình nắm chặt vào tay áo hắn , nép vào rồi nở nụ cười rợn tóc gáy . Không ai hay , không ai biết , kẻ thù nguy hiểm nhất của họ.... không phải Lam Phong , không phải hoàng đế hay là hoàng hậu , mà là chính NGUYỆT TÌNH .

...

- Nàng nói coi ~ Ta phải phạt nàng thế nào đây ?

- CÁI ?!?!?!#*\$#@#)\$@#(\$@#)\$@#(\$

- Thôi nào ~ Chứ giờ nàng làm loạn với cái thái độ của nàng ở buổi thiết triều . Chưa đáng phạt ?

- TẠI NGƯỜI !!! TA HẬN NGƯỜI !!! TA NÓI TA KHÔNG MUỐN RỒI MÀ !!!

- Rồi rồi...Ta thua , nhưng thái độ nàng vẫn phải PHẠT !!!!!

- Hồng muốn !!!

Hoa Nhi phùng má , lấy tay đánh nhẹ vào người Khải Long hấn . Hắn cũng mặc kệ , mặc cho nàng đánh . Đoạn lại đổ dành nàng .

- Ta phạt sau , nàng muốn ăn gì chưa

- CÓ !! TA CÓ A !!!!!

- Vậy muốn ăn gì nào ?

- Ta đi đây ~~~~ BÁNH NGỌT ƠI ~~~~

- B...Bánh ngọt ?

Khải Long vẫn chưa hiểu cái gì hết , " Bánh ngọt " là bánh cho đường không à (Á đừ :v) À hờ..Cơ mà nàng ấy chạy đâu rồi ? Cơ mà còn xem tấu chương...Còn Vân Hải Quốc , mắt Hoa Nhi công chúa , hiển nhiên sẽ không được tha !! Như vậy sẽ càng có cơ hội đề hấn lên ngôi thống trị tất cả các nước nhờ Ngọc Hoa Quốc , đặc biệt hơn là còn có nàng ấy bên cạnh nữa....Cơ mà nàng ta ấy , đã được ai " hướng dẫn " chưa mà chạy vậy nhi ... Nếu mà lạc đến phòng người đó thì...Oài , mệt rồi đây !!!

...

Vâng , nhân tuệ của Khải Long quả thực sáng hơn đuốc !! Hoa Nhi đã bị lạc thật . Cái tính " thân nhiên " vẫn chẳng đổi , đã mù đường lại còn như vậy , hết biết ...

- Axx...Biết vậy đã hỏi hấn rồi !!!

- Hừm , ai dám xâm phạm địa bàn của bốn vương ?

- Hà ? _ Cô ngớ ra , tên con nít nhỏ hơn cả cô . Chắc tầm 11 ,12 gì đó . Nói chung chung là bản tiểu thư đây lớn hơn nhiều !!!

- Tiện nữ to gan , không mau quỳ xuống ?

- Hờ...Thằng-nhóc-xác-láo !!!! CHẾT ĐỀ !!!

- TIỆN NỮ TO GAN !!! BỐN VƯƠNG NHẮC LẠI !!! MAU QUỲ XUỐNG !! OÁI OÁI !!!!!

Cô nhòm hấn đây , tức ứa máu với cái tên mặt búng ra sữa này mắt !! CÁI ĐỒ DA MỀM !!! DA MỀM !!! DA MỀM !!!!!!! (Tóm lại là giận cái này đúng không=))) Cơ mà , hấn nếu không mặc y phục nam với cái giọng đánh đánh ấy thì hấn nàng đã cho hấn là con gái . Tóc màu đỏ sẫm , mắt cùng màu , da mềm mại , đáng người thon thả....Thả nào người ta nói trai đẹp đã ít mà nó lại còn yêu nhau !!!

- Đệ của ta ~ Có thấy nàng ấy đâu không ?

Hoàn cảnh là sau một hồi vật lộn , giờ là hấn ta đang đề lên người nàng a ~ Thật đúng lúc ! Vừa chuẩn vào mắt Khải Long .

- C...CA ca ???

- Tên đệ bỏ káo !!! Đệ đang làm gì nàng ấy hả ?

- Đâu có !!! Là ả tự...

- Ừ....

Hoa Nhi nước mắt rom rớm , làm bộ mình sắp bị tấn công ...Nấc nhẹ

- Ừ...Tại ta...Lỡ đi qua...Nói mấy điều không đúng.....

- Hơ hơ hơ...Đệ muốn vượt mặt ca mình đó hả ?? TA CÒN CHƯA LÀM ĐƯỢC NHƯ VẬY NỮA ?!?!?

- Ca...Ca ???

Nàng ứa máu , cái tên biến thái ấy !!! Hất cái tên mặt búng ra sữa ấy ra , nàng đứng dậy đi đến chỗ Khải Long , đánh cái bốp vào mặt Khải Long không chút thương tiếc . Nhưng có vẻ hấn càng thêm thích thú chứ không biết chừa là gì !!! Còn cái tên ngồi bẹp dí ở dưới đất , hấn như hóa đá , ngồi bất động ở đấy 1 cục

- CA CA CỦA TA !!! CÔ LÀM TRÒ GÌ THẾ ?!?!?

- Đệ đệ ta vốn vậy rồi , nàng đánh thêm đi , ta ưng ~~~~

- TÊN BIẾN THÁI !!!

....

- Và đây là đệ của ta , Vương Khải Minh

- Minh Minh ~~~~~

- Con ả kia !!! Im đi !!!

- Thằng ranh hỗn láo !!!

Nàng bực tức đá cái " cốp " vào chân Khải Minh , tên chết tiệt . Cái đồ ranh con !!! XỈ !!!!!

- OÁI !!!

- Nàng cứ việc đập nó nếu nàng thích !

- Ca ca !!! CHU MI NGA !!!!

- Im coi !!!

Hoa Nhi phụng phịu ra mặt , đoạn lại đưa đôi mắt lóng lánh của mình ngược nhìn Khải Long , hơi ngại nhưng cũng nói

- Khải Long , nói coi , yêu ta hay hẳn hơn _Đoạn lại tiếp tục phụng phịuTRỜI OI !!! MOEEEEEE !!!!!

- Tất nhiên là nàng _Khải Long không chút chần chừ trả lời nàng , để trái tim ai đó tan nát

- KHẢI LONG CA CA !!!!!

Khải Minh tủi thân , rúc mình vào trong xó giường , chầm chần kín mít ... Giống hệt nhỏ Trúc Linh , cơ mà bà có lẽ nào lại là.....Tí phải hỏi Sa Linh mới được !!!

- Thôi mà , ca cũng yêu đệ lắm

- Nhưng ừ bằng nhỏ kia....

- Ngoan nào ...Ngoan nào

Khải Long dỗ dành Khải Minh như dỗ đứa trẻ lên 3 . Hì , quả thực là thái tử cũng có những giây phút đáng yêu như vậy nhỉ ~ Nàng ta khẽ cười khúc khích . Khẽ nhẹ chuyển ánh mắt về phía cô . Cánh cửa sổ mờ , nắng ấm áp rọi vào , màn cửa màu trắng tung bay làm nền cho nụ cười đáng yêu ấy khoe mình . Đẹp quá !!! Nàng ấy thực dễ thương mà Nụ cười của nàng ấy , đẹp thật....Đây là biểu cảm nàng thường dành cho tên thái tử Lam Phong kia sao ? Thực uống phí mà .

Diễn biến tình hình của cô có vẻ khá ổn , nhưng về phần Văn Lam Quốc và Hoa Nhi Quốc thì thật không ổn chút nào .

...

- Tên khờ dại !!! Nếu con gái ta có chuyện gì thì cái đất nước ấy sẽ không bao giờ được tha thứ !!!!!!!

- Huhuhuhu....

- Thôi ...Nàng đừng quá đau buồn. Tên ấy ta sẽ hỏi cho ra lẽ !!!

- Chàng trẻ lại con gái cho thiếp !! Thiếp đã can rồi mà !!! huhuhu,....

- TÊN VĂN LAM TÔNG CHẾT TIỆT !!! TA SẼ GIẾT CHẾT HẮN !!!

Ngọc Hoa Thượng (Cha của Ngọc Hoa Nhi) và hoàng hậu Ngọc Mai Xuân (Mẹ của Ngọc Hoa Nhi) .

...

Đoạn lại nói đến Văn Lam Tông , lão lo lắng lắm !!! Cái đất nước này là mồ hôi nước mắt bao nhiêu thế hệ vương đời trước . Nay chỉ vì thằng con nghịch tử thay lòng đổi dạ giờ sẽ phải tiêu tan !!!!!!!

- Chàng....

- Không sao...Sẽ không ai cản được ta với nàng bên nhau,.....

Cái gì mà bên nhau ? Nguyệt Tinh lén cười khẩy Lam Phong 1 cái . Thật ngu xuẩn !! Cái thứ gọi là " tình yêu " tồn tại sao ? Thật ngu ngốc !!!!!

- Vâng.....

....

- Mạn Mạn !! Về !!!

- Nhưng...Nhưng....

- Nghe ta!!! Ta với cô sẽ đi tìm nàng ấy !!!!

- V...Vâng...ạ....

....

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Gian Tình Bắt Tại Trận

* Ảnh tặng (Không phải cổ trang) *

...

- Sa Linh ơi ~~~

- Cái gì ? Lâu lắm rồi mới nhớ đến ta ~ GHÉT !! Ta giận ~~~

- Ngoan ngoan ta thương ~ ta thương ~

- Ư'ừ ~~~

- Thôi nào ~

- Được rồi ý ~ Nhưng mà Hoa Nhi cô phải thăm ta thường xuyên cơ ~

- Okey okey !!!

Chậc , thật hết cách với Sa Linh mà !! Lớn đầu mà như đứa trẻ con vậy ! Hoa Nhi cô cũng phải chịu thua nàng rồi đó !!!

- Hừm ? Bạn cô ? Ai mới được !!

- Tiểu Trúc Linh ~~~ Tiểu Trúc Linh ý !!!

- Đợi đợi đợi đi ~~~

~ Ủm ừm !!

Đoạn Sa Linh lại mang chiếc gương khá to ra , mặt kính tỏa ra thứ ánh sáng kì ảo cùng với viền trạm rồng khắc phượng nạm vàng , mặt là viên ngọc đỏ vô cùng đẹp . Cô ấy nhắm mắt lại , gõ nhẹ vào viền gương 3 cái , hiện ra hình ảnh khá mờ đục rồi sau đó hiện rõ dần lên .

- Ô ~ Kiếp trước là mỹ nam à ~ Baby quá đi à ~~~

- ...Ặc , ra ta đúng thật !!!

Tiểu Trúc Linh - bạn thân của cô , kiếp trước chính là Vương Khải Minh . Chẳng biết là do duyên phận trời sắp đặt hay trùng hợp ngẫu nhiên nữa nga ~ Cơ mà đúng cái tính cách của " chân tình " mà ~ Yêu anh mình thái quá a ~ Ô cả kiếp này lần kiếp trước luôn .

_ Cách _

Giật mình , cánh cửa phòng của Hoa Nhi bỗng bị mở ra . Khải Long cười tí mắt , chết tiệt , lại là cái nụ cười gian xảo rợn tóc gáy ấy

- Nè ~ Nàng đang làm gì vậy ?

- Ta đang nghĩ rằng ý.....Khải Minh đáng yêu hơn người nhiều thôi à ~

- Oii ~ Thế là tàn nhẫn đấy ~~~

- Sao chứ ~ Nói thật thôi mà ~

Cô vẫn ngững nguẩy , không chịu nghiêm túc nói chuyện với hắn . Hắn có chút bức bối xen lẫn hứng thú . A ~ Vậy là nàng thích vũ lực hơn sao ?

- Vậy ra nàng thích vũ lực ?

- Hà ?

(Đoạn này đưa nào ngây thơ đừng nên đọc là tốt nhất)

Hắn bế bông cô lên , " nhẹ nhàng " đặt cô xuống giường . Cánh cửa đã đóng rồi , giờ 2 người - 1 nam 1 nữ trong phòng . Lại còn ở trên giường

- Người định làm gì h.....

Hắn chẳng chút thương tình mà " nhanh nhẹn " hôn lấy bờ môi ấy .

- A...A..D.....

Cô thở gấp , hắn vẫn chưa buông tha , nhả ra chút , hắn lại vội phủ lên nó lần nữa . Sau là đẩy nhẹ lưỡi mình vào miệng cô . Nụ hôn sâu và thô bạo , không chút nhẹ nhàng . Hoa Nhi giật mình , khuôn mặt đỏ bừng .Hắn khẽ dừng lại , không chịu được mặt cũng như bị lấy ra từ khuôn mặt của cô chút đỏ , thở gấp từng hơi một . Sau hắn nhìn sâu vào khuôn mặt cô ... Đôi mắt hơi nhắm nhắm lại , rom róm nước mắt , mặt đỏ bừng và đôi môi cứ nấp máy Quyển rũ lạ.....

(t.g : T..Ta muốn ngừng ...viết..... Hoa Nhi : Tán thành . Khải Long : Dục vọng dâng trào , cứ thử đi , ta giết người !! . t.g : WTF ?!!!! ...Nhưng mà...Sorry KHAI LONG ừ đầu của ta ~ Ú HUHUUHUHU)

Hôn nhẹ lên cổ Hoa Nhi một cái , nó làm cô giật hết cả mình mẩy , bỗng dưng cảm giác như mình mất toàn bộ sức lực vậy.....

- Ca c.....

Tò te tí te (Kèn đám ma) Một cơn gió lạnh thoáng thổi qua làm Khải Minh đông cứng . Trước mắt cậu là ca ca yêu dấu cậu đang nhẹ nhàng âu yếm Hoa Nhi . Hắn giật mình , sau kéo nhẹ quần áo cô , rồi lại sửa quần áo của mình cho đúng .

- Chào đệ yêu dấu của ta ~~~~~

Cô vẫn còn thần thờ , dấu hôn trên cổ vẫn còn khá rõ nét . Khuôn mặt cô vẫn chưa bớt đỏ , càng ngày càng nóng là đằng khác . Tim cô vừa nảy xuyết là nhảy ra khỏi lồng ngực . Vẫn còn đập nhanh quá

(Trẻ thơ nhào vào xem=)))))

...

- Thôi , ta đi xem tấu ~ Tới lại tiếp tục sau ha ~ Tiểu Hải Yến !!!

- Tiếp tục cái con khi ý !!!

- Ca ca !!! Đừng làm vậy !!! Thích thì làm với vô số người khác cũng được mà !!!

Lờ 2 tên đáng ghét ấy , Hải Yến lặng lẽ bước vào hành lễ , nhẹ nhàng . Những cử chỉ đỉnh đặc còn hơn cả Hoa Nhi nữa . Tuy về dung mạo vẫn chưa sánh bằng Mạn Mạn nhà ta nhưng cũng dễ nhìn , dễ mến . Hải Yến có lẽ đã 18 , 19 tuổi . Chắc chắn và người lớn là 2 từ miêu tả qua lần đầu gặp mặt . Sau khi 2 tên ca ca - đệ đệ đi khỏi . Hải Yến nhẹ nhàng đến cạnh cô , chải nhẹ mái tóc ánh tím xinh đẹp của nàng .

Bầu không gian tĩnh mịch thật khó quen , cổ gợn chuyện , nàng lên tiếng

- Tiểu Hải Yến , muội cứ gọi ta là tỷ nhé ?

- Thần không được phép

- Không sao đâu mà ~

- Thần không được phép

Hoa Nhi đơ người , hết nói ! Hải Yến có vẻ không thích nói chuyện lắm , đành phải giữ bầu không khí im ắng này . U...Nhớ Mạn Mạn quá đi thôi !!!

...

- Vân Lam Tông !!! Mau trả lại con gái cho ta !!!

- Xin ngài bớt giận !! Xin ngài bớt giận !!!

- Hơn nữa !!! Sao ta nghe tin thái tử Vân Lam Phong đây sắp đưa 1 " vị tiểu thư " lên làm chính phi ?

Ngọc Hoa Thượng nói mà như đâm vào tâm can của Vân Lam Tông , tên nghịch tử !!! Nếu đất nước này vì người mà suy vong thì có chết ta cũng sẽ giết chết nhà mi !!! Thằng bất hiếu !!

Lam Hải cùng Mạn Mạn đã chuẩn bị xong đồ ghè để rời cung , đi tìm Hoa Nhi vì không thể có chuyện nàng ở trong cung mà không ai biết !!! Có lẽ nào...Chợt nghĩ ra cái gì đấy . Lam Hải nghĩ ra một tình huống tốt nhất là không nên xảy ra ! Nếu Hoa Nhi bị tên thái tử của Vương Khải Quốc bắt thì ...XONG RỒI !!! Buổi thiết triều ta đã ghi hấn !!! Lẽ nào , muội ấy đã bị tên đó bắt đi !!! Ta thề !!! Nếu hấn dám động vào muội ấy mà chưa được sự đồng ý của muội !! TA GIẾT !!!!!

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Trạng Nguyên = Người Quen ?

Vâng , sau một thời gian ngắn , chuẩn hơn là 4 ngày ,Hoa Nhi đã bắt đầu chán nản cái cuộc sống này . Đi ra ngoài chơi thì chỉ được đàn ca múa hát , cầu nguyện . Ăn thì bị mắng , bắt ăn cũng phải dịu dàng , thực nữ . Miệng thì lúc nào cũng phải nhắc lên , tạo nên cái nụ cười vô cùng khó coi với khóe miệng giật giật . Hải Yến phải nói quá cân trọng lễ nghĩa ? Hay nên gọi là quá phục tùng ? Quyết định : QUAY VỀ !!!!! Cô cười tủm tỉm , sung sướng ra mặt . Đầu đang cố vất ra suy tính để một lần nữa đào tẩu khỏi nơi này . Biết đâu...ha ? - Thái tử phi nương nương , thái tử phi không trốn được đâu . Riêng phủ của thái tử có hơn 50 lính canh đó ạ

-ẶC !!!!

Một nhát xuyên tim , Hải Yến quả thực siêu !!! Có thể nói trúng tim đen của cô !!!

- Ahehe~ Ta đâu có ý đó đâu chứ nè ~~~

- Vậy thì tốt ạ

Nản rồi , ở với nhau 4 ngày mà Hải Yến không hề mở lòng với nàng chút nào . Cảm giác như mình là kẻ bám đuôi đáng ghét ý

Xoẹt

- Nàng đây rồi ~~~~

- AAAAAAAAAA !!!!!

Khải Long " bay " từ ngoài cửa sổ vào . Làm cách quái nào mà hấn qua mắt được 50 tên lính canh hồi nãy Hải Yến kể vậy ?? Hấn nhìn khuôn mặt hăng còn đang đơ của cô thì dùng ngón tay chạm nhẹ vào môi mình mà mưu mô nói

- Muốn ta làm trò hôm qua ?

- KHÔNG !!!!!

Hoa Nhi mặt đỏ bừng lên , bò lê bò cang trên nền đất . Vớ đại cái bình hoa (có hoa +nước) vào mặt Khải Long thân yêu (của ta ~v) .

Xoạt

Những đóa hoa xinh đẹp cắm lên quần áo , đầu tóc . Người hấn ướt sũng như chuột lột và vương hương thơm hoa dịu ngọt . Mặt của Hoa Nhi tím lại , xong phím . Hấn ta mặt đơ như quả mướp , đoạn như nghĩ được cái gì . Hấn chẳng ngần ngại mà nhảy vào phòng rồi coi bỏ y phục .

- Người !?!?! Người...Tính làm gì hả ??!?!!!

- Thay quần áo .

Hấn thân nhiên trả lời mà tay vẫn coi đồ bình thường . Tim nàng đang đập loạn lên , con trai gì đâu mà biến thái !!!!

XOạt

- Người cứ thay !! Ta đi !!!

- Hết vui nha ~

Cửa vừa mở ra đã được đóng lại . Hoa Nhi nằm gọn lộn trong vòng tay của Khải Long .

- Nào ~ Nàng ngại sao ?

- K..Khôn...Không có !!!

Hoa Nhi lấp bắp , lúng túng , cúi mặt xuống mặt đất . Tay chân vùng vẫy mà cũng chẳng cứu vãn được tình hình . Khải Long hẳn có vẻ rất thích bắt nạt cô .

- Không sao đâu....Ta yêu nàng mà ~

Hắn dụ dỗ cô....Tên chết tiệt....Lần đầu tiên có người nói yêu cô Có chút hạnh phúc nga..... Nhưng dù sao...Nó vẫn cứ là một lời dụ dỗ - 1 cái bẫy ngọt ngào.....Cô không muốn vướng vào nó một chút nàocả....

Thoáng nét mặt ngượng ngùng của người thiếu nữ . 2 má đỏ hồng , đôi mắt nhắm nhăm lại , sự mê đắm...

- Này...Em định quyến rũ ta sao ?

- Ng....Tên vô lại !!!

Hoa Nhi hét hân ra mà chính mình ngã xuống . Không lường mọn như mơ , nàng cộp đầu vào cửa 1 cái đau điếng cả người . Xiu.....

- Ho...Hoa Nhi ?

- 1 ông...sao sáng ~ 2 ông ...sáng sao ~@_!\$!*!(@#@*)\$!U\$!\$

- NGỰ Y !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Khải Long hẳn giật thót mình , đoạn đỡ cô dậy để nằm ngay ngắn trên giường . Đắp chăn đắp chiếu cẩn thận . Lính canh tản ra cho tên ngự y hét gọi vào . Hắn chạy như chưa bao giờ được chạy . Mồ hôi lấm tấm , thở hồng hộc lên .

...

Tối, khi cô tỉnh dậy . Hải Yến cũng không có mặt ở đây . Ánh đèn nho nhỏ làm căn phòng chỉ có mình cô trở nên ấm cúng với màu da cảm nồng nàn nhẹ nhàng .

- Hắn...Không ở đây.....Hay giống hắn ? Xem tấu ?

Quên mất...Tìm cách trốn nữa !!!

Lên ra ngoài , kung-fu khi xuất chiến !!! Vượt tường rào , nhảy lên cây , truyền cành !!!!

SOAT!!!

- CÁi gì thế ?!?!

- Đ..Đâu có gì đâu ?

- Chắc tai tôi bị làm sao rồi

Tên lính đó toát mồ hôi . Thái tử không có ở trong phủ , hơn 50 tên lính canh đó thực ra là để canh phòng cô nhóc mới lên ngôi phi tần của hắn ...

- Hú hồn nga ~

Hoa Nhi đứng yên trên một cành cây lớn , xem tí là cô rớt cái oạch xuống đất .

- Ô . Thái Tử Phi ? Người trèo lên cây hóng mát ?

-Ặc....

Tránh vò dưa gắp vò dưa . Tên trạng nguyên 1 mắt cô gặp ở buổi thiết triều mấy hôm trước

- Ax ~ Ta ngắm trăng...(Trình độ nói dối rất kém)

- Ra vậy . Vậy thái tử phi thích lên cây ?

- A....Thấy..thú vị ? (Nhắc lại lần nữa , trình độ nói đối cực kém)

- Trạng Nguyên thân có thể mạn phép hỏi thái tử phi 1 câu ?

- U...Được

- Thái tử phi có phải là Ngọc Hoa Nhi không ạ ?

- Cái ?!?!?!?

Nàng giật mình , rút cái oạch xuống đất . Mắt đã nhắm tịt lại rồi mà chờ mãi cũng không có cảm giác người va đập vào đất . Khẽ mở mắt ra , tên đó đã và đang bẽ bồng nàng .

- Giật mình sao ? Vậy đúng là Ngọc Hoa Nhi công chúa rồi ?

- Ta và ngươi quen nhau ?

- Quên rồi sao ?

- Hừ.....

Nàng nhăn mặt lại , cố gắng lục lọi đồng trí nhớ ngồn ngang ... Hắn rất rất rất là giống ai đó.....

- Hoàng Nguyệt Dạ ?!!!

- A ~ Vậy là công chúa nhớ ra thần rồi ha ~

- YAY !!! Tìm được ca rồi !!!

Cũng không hẳn là ca . Hoàng Nguyệt Dạ là một người lính hầu ngày xưa theo hầu cho Hoa Nhi công chúa . Sau bỗng nhiên biến mất , Hoa Nhi từ đó cũng thay đổi hẳn . Thực không ngờ bị bắt cóc sang đây mà có thể kiếm được một người mà Hoa Nhi coi như ca ca ruột thịt của mình . Hi !! Sao ta lại có thể thay cô sống tiếp mà quên không lục kĩ đồng kí ức này nhỉ ? Thôi ~ Kệ đi nga ~

Nguyệt Dạ vốn thông minh , xưa vẫn thường dạy Hoa Nhi học chữ . Nhưng mà do bị điều bắt làm lính chứu nếu không được đi thi , anh cũng được làm trạng nguyên ở Ngọc Hoa Quốc . Kiến thức uyên bác , thâm sâu . Mặt luôn nở nụ cười khó đoán . A ~ Chằng biết có phải vì cô đang sở hữu cơ thể của Hoa Nhi hay không mà tìm cứ đập rộn lên . Niềm vui ngập tràn tựa như chưa bao giờ được như vậy !!!!

- Ách...Công chúa có vẻ đã thay đổi nhiều .

- Hử ? _Nàng đang dụi mặt vào ngực hắn (ôm thôi mà ~v) , nghe hắn nói vậy lại ngẩng đầu lên . Đôi mắt trong suốt như pha lê nhẹ nhàng nhìn thẳng vào mắt hắn .

- Giờ công chúa đã xinh đẹp và đáng yêu hơn rồi _Hắn nói rồi nở nhẹ nụ cười , đoạn xoa đầu cô 1 cái . Đỡ cô đứng dậy .

- Sao công chúa lại ở đây ? Không phải là công chúa đang ở Vân Lam Quốc ?

- Bị bắt cóc _Cô nói rồi bấu môi cái

- Công chúa đùa sao ? _Hắn nghiêng đầu . Vân Lam Quốc cũng lớn lắm chứ đâu có nhỏ ? Nếu Hoa Nhi công chúa ở trong phủ với mấy trăm lính canh sao có thể bị bắt cóc ?

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Trả Lời Câu Hỏi

=tâm sự con tác giả bệnh hoạn=

Sắp thi rầu nên tớ cũng không chăm chút được cho truyện nên là mọi người ...THỨ LỖI !!!

Cơ bản là tớ tuyên bố dứt khoát là truyện do Hỏa Băng Mỹ Nhi (Tớ) sẽ chỉ up tại santruyen.com do chính tay tớ up !! Nên là có gì thắc mắc các cậu

vào link face của tớ để trò chuyện hoặc hỏi . Những comment của mọi người chính là nguồn động lực của tớ !

=Truyện=

- Thật ra là.....

- Là nàng sẽ không thoát được ta ~

Hoa Nhi đang chuẩn bị lấy hơi để kể cho Dạ Nguyệt nghe toàn bộ câu chuyện thì cái giọng quen quen đó lại cất lên . Hoa Nhi xém tí là chết ngất ! Là hấn !!! Khải Long hấn sao có thể xuất hiện ở đây ? TA CẦN 1 LỜI GIẢI THÍCH !!!

- Ta về không thấy nàng nga ~ Ra là ra ngoài " dạo chơi " ~~~~

- N..Nguoi !?!?! Sao nguoi lại ở đây hả ??!?! Còn đứng trên cây nữa !!!

- Oii...Sao lại nói vậy nào ~ Ta phải tìm nàng hoài luôn đây nha ~ _Hấn cười cười rồi nhảy từ cành cây , lộn 3 vòng giữa không trung rồi mới chịu đáp đất . Nói thật nàng ta thì vừa lo lắng , vừa sung sướng . Lí do sung sướng ? Nàng vừa xem 1 đoạn kung-fu cực bá đạo mà chỉ có trên phim ảnh mới có ! Không ngờ có ngày được nhìn tận mắt ! Quá tuyệt vời !! A he he ~ Nàng là cực ghiền mấy thứ như thế này à nha ~.

- Tóm lại là về nàoCòn nguoi , Dạ NguyệtVề phủ đi .

- Vâng _Dạ Nguyệt nói mà mắt giao mắt với hấn , tựa hồ như 1 lời thách thức vậy .

...

Đưa Hoa Nhi về phủ , hấn đặt nàng ngồi xuống giường rồi tiếp tục nũng nịu nàng .

- Nói ~ Sao nàng lại ở bên cạnh trạng nguyên của trẫm ~

- Dạ Nguyệt ý hả ? Thì tôi quen mà _Để chiều cái thói trẻ con của hấn , nói ra cũng không có gì nguy hiểm....Kệ đi !!!

- ~ Trẫm không cho .

- Bỏn tiểu thư còn chưa dám xưng vậy....Tại sao nguoi ?

- Thật hỗn láo nga ~ Nàng muốn ta phạt sao đây ~~~

- Hà ?

Khải Long hấn nắm lấy 1 lọn tóc của cô rồi hôn nhẹ lên nó . Đoạn lại đưa đôi mắt giận dữ lên nhìn cô . (NAM THẦN :((()

- D...Dừng lại !!! _Hoa Nhi đỏ chín mặt .

- Nàng muốn hôn thế này nữa ?

- KHÔNG !!!!

Hoa Nhi không thương tiếc mà đẩy hấn ra rồi nhanh chóng trùm chăn kín người .

- Cục bông ~

- C....

- Xin lỗi.....2 thím đang làm gì vậy ạ ? Cánh cửa mở ra từ lúc nào , khuôn mặt cười mà tay nổi hết gân lên . Vâng , không ai khác chính là Khải Minh ! Chắc chắn nếu như mà không có mặt của Khải Long ở đây thì cô đã bị làm thịt rồi nga ...

...

-Tóm lại cô muốn quyến rũ ca của tôi chứ gì ? _Khải Minh ngao mạn nói

-Ý nguoi là gì hả ?? cái đồ mặt búng ra sữa ~~~~ _Hoa Nhi không “ ngán ngại “ khoe ra cái bản chất trẻ con của mình .

-Tại sao cứ đến đoạn hay để lại đến thế hả ?!?!?! _ Khải Long cũng hùa theo , chen vào cuộc cãi vã

-TẠI SAO CA LẠI NÓI THẾ ?!?! _ Khải Minh trào nước mắt

-A...Thiếp yêu chàng quá....._Hoa Nhi cười khẩy rồi lại áp sát mình vào người Khải Long

-Ta cũng vậy ~~~_Hắn hòa theo , vòng nhẹ tay qua eo cô .

-TẠI SAO ?!?!?! 2 người bắt đệ...OA OA OA OA _Khải Minh khóc òa lên như đứa con nít .(Yêu với. ...)

Hoa Nhi nhìn hắn rồi cười khẩy , đáng lắm ! Khải Long nhìn tình trạng rồi nói nhỏ vào tai cô .

-...Phần thưởng của ‘‘ ta ‘‘ tôi ta nhận. ...

- Hà ? _Hoa Nhi ngó người , đừng bảo là hắn hòa theo cô là có chủ ý hết à nha ...Cái cảm giác thua cuộc này là như thế nào vậy ...Hờ...Hờ ...HỜ ?!?!?!?

-Oii...Hôm nay đệ xem tấu dùm ca đi ~

-Ê ?!?!?!

-Thôi đùn việc cho người khác đi .

Hoa Nhi cố lờ câu nói lúc nãy của hắn rồi lại giảng dạy về đời cho hắn nghe . Sống là phải chăm !!! Phải hoàn thành nhiệm vụ mình được giao !!! Ai cũng phải có trách nhiệm !!!

-Thế tôi nằng nấu cái gì gì đó cho ta đi ~

-T..Tại sao vậy ?

- Tôi lạnh lắm..Ta đói nữa...

Hắn nói kèm theo đôi mắt cún con...Ăn gian !!! Ăn gian nga !!!

-Được ro..rồi..

Lúc nhận ra thì cô đã lỡ buột miệng...Sức mạnh ăn vạ của hắn thật dễ nể ! Làm cho cô bị gục ngã ... Nhưng không sao ! Trong cái rủi kiêu gì nàng cũng mò ra cái may ! Nàng sẽ làm hắn 1 thứ ăn vào thổ tả luôn :D!!!

-Nàng mà đầu độc ta là sẽ có 1 hình phạt xứng đáng ~

-V..Vâng _Hắn đọc được suy nghĩ của cô . Trúng tim đen rồi...THôi thì không giết được thì ta chiều hắn !! Cho hắn biết tài nghệ của bọn cô nương !!!

-Cô mà cho ca ta ăn gì mà ngất...Ta chém đấy...._Khải Minh :v

-Ngươi nghĩ bọn cô nương là ai cơ chứ ? _Hoa Nhi nói rồi nở nụ cười tự tin (thái quá) ra .

Đề an toàn , chắc lại món bánh đầy nhi :P

Cơ mà khoan đã...Thế...Dạ Nguyệt ca ca thì sao ? Ở Vân Lam Quốc thì thế nào ? Mãi vui chơi mà cô quên mất chuyện quan trọng ! Không lùi được nữa rồi...Tôi nay đành phải hạ mình vậy . Cô cẩn chặt răng còn Khải Minh hả ? Về rồi =))))

-Khải Long !! Ngươi ở trong phủ đúng không ? Mau giúp ta thành duyên với thái tử của Vân Lam Q...

-Ê ?

Lan Lệ tự đầu đến , bắt gặp ngay người ‘‘ quen ‘‘ muôn thuở ở đâyXác định...R.I.P !!!

RỒI !!! CHƯƠNG MỚI NGẮN CHUẢ NÀO ?

Ta đến phần hỏi đáp nhé ~

1.Bạn có thể cho tớ xin lịch up truyện được không ?

-Tớ rất vui vì cậu quan tâm truyện nhưng rất tiếc vì tớ không có lịch up nhất định và nhà tớ đang rất cật rập nên không thể up truyện đều đều cho các cậu đọc !

2. Sao không có nhân vật khác phân bác ?

-Ý da !! Ta muốn cho Lam Hải , Mạn Mạn , Nguyệt Tình , Lam Phong , Lan Lệ (đã có sự xuất hiện) , ..v...v cho lên sàn lắm rồi cơ mà chưa đến lúc ! Ta cũng đã suy nghĩ đến truyện này rồi a !!! Dù sao thì cũng cảm ơn cậu ủng hộ !!!

3. Truyện của tác giả hay lắm mà nhiều khúc sử dụng từ hiện đại

-Câu này đau thật ! Tổ cũng rất muốn hạn chế nhưng thật sự là tổ không biết nhiều lắm về mấy thứ trọng sinh , xuyên không này nên là... Cũng muốn tìm người hỏi han cơ mà không thấy ! Nếu cậu am hiểu ! Xin hãy kết bạn face với mình để tư vấn giúp mình nha ! Tổ sẽ rất vui nếu có thể nhờ cậu , đồng thời sửa những lỗi của mình !! Cảm ơn cậu !!

-4 . Điều này thì không phải câu hỏi mà là vote !! Các bạn đi qua xin đừng bỏ , tiếc 1 comment vote !!! Hãy vote cho người mà bạn cho là hợp với Hoa Nhi nhất nhé !!! Để tổ xác định và có hướng cho truyện đi theo ~ Cảm ơn tất cả các bạn nha !!!

Bạn đang đọc truyện *[Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A !* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Đùa

Lưu ý : Truyện có bản quyền của tác giả tại santruyen.com, đề nghị các web khác ngừng đăng truyện của tác giả

Ồ ần giờ mới ló đầu ra ạ ...

- Hoa Nhi công chúa ... Có gì công chúa lại xuất hiện nơi này ? Chẳng phải công chúa đang được bao bọc ở Vân Lam Quốc sao ? _Lan Lệ chống tay cười khinh bỉ

- Quả nhiên bị ám đầu ? Cô có tư cách nói ta ? _Hoa Nhi đứng dậy , miệng nói thản nhiên

- Ý cô là sao ? _Lan Lệ bắt đầu nao núng

Nàng không nói gì cả , chỉ nhẹ nhàng rút con dao giấu kĩ trong người , nhẹ nhàng đặt lên cổ của Lan Lệ rồi ngọt ngào dỗ dành .

- Không có gì nghiêm trọng ~ Ta chỉ muốn cô đừng cái mạng này làm gì đó tốt hơn thôi

- A..A...A _Lan Lệ lắp bắp nói từng chữ , cái lạnh của cây kiếm chạm nhẹ vào cổ khiến cô ta giật run người .

- Nói ta biếtCô có dám hé cái miệng ra không ? _Nàng nhẹ nhàng nói từng chữ

- K..KHÔNG !!! Ta sẽ không nói gì hết !!! KHÔNG nói gì hết !!!

- Tốt _ Nàng từ tốn , chậm rãi cắt thanh kiếm về vị trí cũ . Để an toàn nàng luôn mang theo cây kiếm ấy . Gọi là kiếm nhưng thực ra chỉ dài có 1 gang tay người lớn . Chỉ dùng để phòng thân .

- Cút ! _ Hoa Nhi nói với chất giọng trong như chuông nhưng âm nghìn độ

- A..A..aa.....!!!! _ Lan Lệ bò dưới đất , cố gắng ra khỏi nơi địa ngục này !

- Muội chưa đủ tuổi nghịch dao đầu nhé ~

- Nguyệt Dạ ca ca ≡!!!

Hoa Nhi không chần chừ nhảy vồ lên ôm lấy hần .

- Đạo này thịnh một xuất hiện ở cửa sổ hay sao ấy

- Trước khi nói muội xuống khỏi người ta được không ?

- Ách ! Xém quên !!

Hoa Nhi lúng túng , mừng quá nên cô nhảy ra khỏi cửa sổ , đề hần xém tí nữa là teo .

- Ư ừ ~ _Hoa Nhi dụi đầu vào ngực hần , vờ phụng phịu

- Rồi rồi...Ta công nhận nàng yêu ta được chưa ? _Nguyệt Dạ cười

- Xưa nay nuôi lúc nào cũng yêu ca mà ~~~ Bối Nguyệt Dạ lúc nào cũng thương muội cả , chiều muội nữa . Ca là ca ca số 1 đấy ~

- Ý ta là tình yêu trai - gái ấy _Nguyệt Dạ nói mà thần nhiên như không

1s

2s

3s

4s

5s

- Ca nói gì ? _Hoa Nhi ngây đơ

- Ta công nhận muội yêu ta ~ Yêu kiểu tình yêu trai gái a ~ _Nguyệt Dạ nhắc lại , có ý trêu chọc nàng

...Hoa Nhi đứng dậy , đỡ cả hấn dậy rồi phủi quần áo mình , trèo vào trong phòng trùm chăn kín mít . Nguyệt Dạ nhìn cô mà phải bật cười .

- Rồi . Thế cuối cùng muội có về Vân Lam Quốc không ?

- Có chứ ! CHO NÊN MUỘI MỚI PHẢI VẮT HẾT ÓC RA SUY NGHĨ NÀY !!!!

- Muội thoát khỏi Vân Lam Quốc dễ vậy mà ... Hay có tình ý với hấn rồi ? _Nguyệt Dạ đến gần cô hỏi , có ý trêu đùa

- Ca hết trò à ? _Hoa Nhi nhếch mép khó coi .

Nguyệt Dạ tự dưng thấy thương tên Khai Long ấy a... Hờ hững , phũ phàng thế này là cùng mà .

- Á đúng ! Ca có thích ăn bánh không ?

- Có nè ~ Vậy muội định nấu cho ta ăn ư ? _Hấn nói nửa đùa nửa thật

- Chứ sao ??? MOUSSE hấn hỏi !!! Hơi bị ngon luôn ~~~

- Tự miễn gớm nhỉ ? _Nói rồi hấn ngắt mũi nàng 1 cái ... Ồ khoan....Mou...Mousse là cái gì vậy...

- A !! KHÔNG ĐƯỢC BẮT NẠT MUỘI MÀ !

Hải Yến từ đâu xuất hiện và chứng kiến cái cảnh tượng này .

- Người có biết người đang làm gì chứ ? _Hải Yến lãnh đạm nói

- Teo...._Hoa Nhi mặt mày đổi sắc , nhanh chóng ngồi yên vị còn hấn tủm tỉm cười .

- Đừng nổi nóng thế chứ ~ Ta chỉ thăm phi tần của thái tử điện hạ thôi nga ~

- Đã đến giờ nương nghỉ ngơi ! PHIỀN ĐI DÙM !!!

- Ta cũng đang định đi đây ~ Thái tử phi cứ nghỉ ngơi nha

- Thật vô lễ !!! _Hải Yến tặng hấn ánh nhìn hình viên đạn

Lần đầu thấy Hải Yến giận dữ ? LẠ À NHA ! Hoa Nhi che nhẹ miệng mình rồi cười khúc khích .

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bào Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Chủ Động

Khai Long ngồi mất đưa nhẹ trên những tờ giấy mỏng với ánh đèn dầu và li trà đã nguội tanh . Hấn có vẻ tập trung lắm , có vẻ như hấn cũng còn biết chịu

tí gọi là trách nhiệm. Hoa Nhi lấp ló bên cửa , tay cầm chày khay bánh mousse (chính cái thứ hần còn ếu biết tồn tại hay không :D) , mặt mày vẻ nghiêm trọng lắm . Gìơ làm sao ? Chẳng lẽ lại đi vào ? Nói :: " ê ~ Người anh em , thích ăn bánh không ? Ăn xong cho về nhà chơi cái nhá :D " . Xin lỗi...Nhưng ai vậy ? - Thôi nào . Đến thì vào đi ~ _Hần nói mà thậm chí chẳng cần liếc nhìn . Thật đáng ghét !!!

- Vâng ~ Thừa thiếu gia ~ Tiểu nữ đến -đưa-bánh ~~~ _Nàng ngân dài giọng rồi phụng phịu má .

Một thứ như bột trắng phau , hần nhìn mà ngỡ ...Nó làm hoàn toàn bằng bột mì chưa chế biến dính thêm tí hoa quả .

-....._Hần trầm hần , hần bắt đầu lo cho mình . Lỡ hần chếtThì...

- Sao vậy ? _Nàng phản kích nhìn hần (ó ? Tưởng dối ?)

- Bột ...? _Hần chỉ vào chiếc bánh .

- Ai bảo ? Mousse !!! Là mousse !!!! _Nàng thanh minh

- Cái thứ ấy làm từ bột à ? _Hần nghiêm túc

- Tóm lại cứ ăn đi đã !!!! _Nàng nói , chẳng biết phải giải thích với người nhìn thấy " vật thể lạ " ở hiện đại của nàng như thế nào nữa ~

- Thôi ~~~ Ăn nàng ~~~ _Khải Long nói rồi cầm cổ tay nàng kéo vào lòng .

- A ???! A ?????????!!! _Nàng mắt thẳng băng , xém nữa ngã đập mặt xuống đất . Nhắm tịt cả mắt lại ...Có điều đợi mãi cũng chẳng thấy cảm giác đau thì lại ...te hế mắt .

Hần ghi chặt nàng trong tay rồi thì thào vào tai nàng làm đôi tai nhỏ bé ửng đỏ rồi run nhẹ .

- ..Ăn từ đâu trước ha..... _Hần vừa có ý trêu nàng vừa có ý định " ăn " nàng thật .

- B..Bỏ ra... _Hoa Nhi mặt đỏ như gấc , tay vội gỡ tay hần , cả người run lên .

- A...Đáng yêu làm sao.... _Hần nói

- THÔI ĐI !!! LÀ NGƯỜI SỢ ĂN "CỤC BỘT" ĐÓ CHÚ GÌ ??? _Hoa Nhi hét lớn làm bọn lính ngoài phủ ngái ngủ cũng giật mình tỉnh giấc .

- :D Nhân tuệ nàng sáng như đuốc nga ~~~ _Hần nói rồi lơ đãn gئے ánh mắt mình đi chỗ khác . Tên ngốc kia ! Không biết hần cô tính nói thật ra hay không nữa !

- Là...Người..Ghét ta đúng hông.... _Nàng nín nhẹ áo hần , mắt ứa ra vài giọt lệ long lanh , đưa nhẹ khuôn mặt đi chỗ khác .

- U... _Hần chết cứng . Đáng yêu.....

-Măm..(Ăn rồi :D Ăn rồi !! Đại gái rồi !! Đại gái rồi !! YEE ~~~)

Một cái vị khá là lạ , nên nói sao nhỉ ? Vị ngọt nhẹ nhàng xen thêm chút vị chua đều khiến kích thích vị giác , ngon thật

- Thế nào ~~~ Thế nào ??? _Nàng hỏi dồn dập

- N..Ngon.... _Hần đỏ mặt .

Khuôn mặt của 1 mỹ nam thiếu niên đang ửng đỏ , quá mỏe !!!!! (TÁC GIẢ ĐỒ ỒI !!!!)

- Đáng yêu... _Nàng chột thốt ra 2 từ ấy từ lúc nào không hay..

- Nàng biết nói con trai đáng yêu vô duyên cỡ nào không ? _Hần giận dữ

- Xin lỗi mà ~~~ _Nàng nói rồi lại dùng đôi mắt thành khẩn

- Tùy vào độ thành khẩn của nàng thôi nga ~~~~~ _Hần nói rồi lấy nhẹ một ngón tay chạm vào bờ môi ấy . Có lẽ hần là kẻ may mắn nhất trên đời khi có thể cướp đi " lần đầu " của nó . 1 đôi môi đỏ tự nhiên , căng mọng đầy sức sống...1 bờ môi làm ai lấy cũng phải điên cuồng .

- U...Ú cần nữa !!! _Nàng ngang ngược hất tay hần ra .

- Thế này nha ~ Nếu nàng hôn ta 1 cái thì cái gì ta cũng chiều nàng ~~~

- Thật không ? _Nàng vô lấy hỏi

- Thật ~~~

Ó...Tức là nàng phải chủ động hả ? Để được về Vân Lam Quốc - nơi người ta vẫn thường căm ghét Hoa Nhi nàng . Nơi " hần " phản bội cô đi theo người tình Duy chỉ có Mạn Mạn là người cười với nàng , duy có Hải Lam ca là quan tâm đến cô

CHạm nhẹ * kiss *

- Vậy..Vậy nhá !!! Mai chuẩn bị cho ta đi về Vân Lam QUỐC !!! Nhớ lấy !!!_Nàng hôn hần xong thì cũng vội chạy đi , để lại hần đơ một cục .

...

- Yê..Yêu quá....._Con tim hần đang đập mạnh , sự ấm áp trong huyền quản đang chảy trong hần , sự khó chịu trong tim và sự tắc nghẽn nơi cổ họng Lần đầu hần có cảm giác ấy . Thật sự trong sáng giống như một viên pha lê tinh khôi chưa nhuộm chút bụi đời .

Ây..Ây..Gạt qua 1 bên...Hoa Nhi nàng vừa nói cái gì ? Trờ về Vân Lam Quốc ??? CÁI *BEEP* gì vậy???

Lộn !! Tác giả lộn !!!

Cái quái gì vậy ???! Bỗng Khải Long cảm giác như cô công chúa nhỏ đáng yêu ấy mới thật sự là cáo già . Cũng tại hần lơ mồm cả !!! Ax..!!!!Làm sao bây giờ ? Hần chẳng muốn mang danh mất tín ! Cũng chẳng muốn công sức của mình đổ sông đổ bể !!!!

Nghĩ đau cả đầu , hần lại lấy tay chạm nhẹ vào môi của mình ...Đây là nơi mà nàng ấy đã đặt bờ môi mềm mại ấy lên..Lại cái cảm giác ấy ...Biết làm sao giờ ? Hần đã lơ yêu nàng mất rồi ...

Trong căn phòng với ánh lửa nho nhỏ , Hoa Nhi mặt còn đỏ hơn cả những gì mà tác giả có thể kể . Ấy là khuôn mặt của sự xấu hổ . Đây là hành động lần đầu tiên trong đời nàng phải làm . Không yêu nhưng phải làm vậy . Bởi khuôn mặt thân quen của những người mà cô yêu thương .

:D chap này ngăn ngăn cho độc giả điên đầu =)))) Đùa tí các bạn ủng hộ nhá !!!

Bạn đang đọc truyện [Trọng Sinh] Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A ! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Về (Chỉ 10 Ngày)

Hoa Nhi khoác nhẹ mình bộ váy màu trắng ánh nhẹ màu xanh xinh xắn . Về yêu kiều , duyên dáng mà cũng vô cùng hút hồn . Bộ váy này là chính tay Khải Long hần chọn . Như dự đoán ...Thật sự rất hợp . Hần nhẹ ửng hồng mặt , lòng như ấm áp . - Đáng yêu quá ta ~ _Nàng vô tư nói rồi nâng nhẹ tà váy , mỉm cười đầy hồn nhiên

- Thích chứ ~ _Hần hỏi

- Không ~ Vậy người chuẩn bị cho ta về chưa ? _Nàng nhìn hần , vẻ nghi ngờ lắm . Hần chết cứng , giờ biết nói sao ?

- Ó...Ừm..._Hần lắp bắp , chết rồi ! Chết rồi !! Không tốt chút nào !!!

Cô nhìn hần , cũng tại cô ngốc đi tin lời hần . Làm gì có chuyện ấy chứ ... Cô nhìn hần rồi bỏ đi một mạch trong lúc hần còn đang " mải " nghĩ . Bỗng thấy nhớ nụ cười của Mạn Mạn , con tim cô lại thiếu vắng lạ lùng . Cô muốn được đi xuống con phố đông đúc người mà vẫn được vòng tay của Hải Nam ca bảo vệ ... Vừa đi vừa nghĩ , cô lại lạc đến một nơi vô cùng xinh đẹp với những cây đào nở cả trong mùa đông màu hồng phớt đẹp lộng lẫy .

Vườn Thượng Uyển (NGUYỄN UYỄN ?!?!) , nàng đưa nhẹ ánh mắt lên bầu trời trong xanh 1 màu ,,,Một cảm xúc quen thuộc nhói lên...CHÁN !!!! :DPhong cảnh nên thơ hữu tình,,

- Hừm ? Là cô à ? _Một giọng nói quen thuộc cất trầm

-Ặc ! Tuấn Vương ? _Nàng giật mình ngó vội . Không ai khác , thân hình to cao vạm vỡ , không lẫn đi đâu được !!!

- Sao cô lại ở đây ? Ta tưởng cô phải ở cạnh Khải Long đại nhân ? _Hần hỏi , rõ ràng hần chẳng quan tâm đến cô , trong óc hần đảm bảo chỉ có gã đây !

- Oii cha ~ Ta chuẩn đấy ~ Giờ người định làm sao ? _Nàng nói về đùa giỡn

- Bắt cô về ! _Hần nói rồi xách eo cô vác về phủ của hần . Hần về giận dữ lắm !

Cô được thả xuống đất thô bạo , Tuấn Vương hấn chẳng biết thương hoa tiếc ngọc là gì cả ! Khải Minh từ xa xa đã đến cửa phủ . Thấy cô ngồi bệt dưới đất thì giờ nụ cười miệt thị đầy đáng ghét .

- Ô da ~ Bị ca ta đuổi ra ngoài đến mức thâm vậy sao ?

- KHÔNG CÓ ĐÂU !!!

Nàng biện minh một cách vụng về rồi vội đứng lên , vào trong xách cổ tên Khải Long gần giọng phát âm từng chữ một để tai hấn có thể nghe thật RÕ !!!

- NGƯỜI ĐÃ CHUẨN BỊ ĐƯA TA VỀ CHƯA ???! _Nàng tức giận hỏi

- Ax...Lại vấn đề này....-Hấn đưa mắt đi chỗ khác

- Nói ! _ Nàng lấy tay bóp mạnh 2 má hấn

- Á !!! Á !!! ĐAU !!! ĐAU A !!! RỒI !! RỒI !!!! RỒI MÀ !!! _Hấn hét đường lui nên cũng đã đành gọi người chuẩn bị . Có điều , để đảm bảo nàng là của hấn , hấn đưa 1 chiếc nhẫn bằng vàng khắc phượng ôm 1 viên ngọc màu xanh huyền ảo ra .

- ĐEO VÀO!!! _Hấn nói lớn

- Không thích ! Không đeo !!!_Nàng bướng bỉnh

Nàng đã đọc sách ở thư phòng và biết đây là chiếc nhẫn mà các chính phi của Thái Tử đeo làm tín vật định tình . Một khi đeo lên thì chỉ có cách hưu thư , sau đó để bên nam côi nhẫn mới thoát !CHẳng ai ngu mà lại tự lấy dây buộc mình cả ! Đeo nhẫn vào cũng tức là nàng đồng ý nhận hôn ước do thần ban cho . Vị thần mà tất cả các vương quốc tôn thờ - Sa Minh

Nghe nó la lá cái tên của Sa Linh nên nàng đôi lúc có phần nghi ngờ . Có lẽ nhỏ đã lừa nàng Mà thôi kệ !! Kệ !! KỆ !!

- Không đeo khỏi về !!

- Không đưa ta về tức ngươi thất hứa ! Thật chẳng đáng làm 1 đấng nam nhi ! Nam tử hán đâu mà chơi hèn dữ ! Dùng cả dụng cụ trói buộc người ta ..Bla..Bla _Chiêu đã kích liên hoàn của nàng ta không ngờ lại có đất dụng nha !

- Được rồi ! Hứa với ta nàng về là được ! _Hấn nói vẻ rất nghiêm túc

- O..Okey..._Nàng nói , lần đầu nàng thấy hấn nghiêm túc vậy .

Hấn đau lòng lạ lùng , hấn phải đưa người con gái này về nơi ấy . Ở cạnh hấn lẽ nào không vui ? Nàng không thích Khải Long ta ở chỗ nào ? Nàng nói ta sẽ sửa ! Nàng muốn gì ta cũng sẽ chiều ! Vậy tại sao nàng vẫn nhất quyết quay về nơi ấy ? Hấn băng khuâng lạ lùng , những thứ cảm giác khó đoán làm hấn đau , khó chịu khi nào mới chịu dừng ? Hấn ước sao căn bệnh " tương tư " này sớm khỏi . Trong tim lúc nào cũng nhói lên những cơn đau chết tiệt khi nàng ấy ở bên người khác ." Người ấy là ca ca của tôi mà " hay " Người là gì của ta ?!" ...Nàng vẫn luôn vô tình như thế . Bởi nàng chưa bao giờ để ý ...Nhịp tim đang đập loạn , lỗi nhịp , nhanh và mạnh của taNếu ta nói...Những cảm xúc thật lòng này...Người có quay lại , mỉm cười và ở lại bên ta...Suốt cuộc đời này ?

...

Hấn đưa nàng ra khỏi thành , mặt mày tươi cười lắm mà có ai biết tim hấn đang đau ?Quận thất.....

- Cảm ơn nhá ~ 10 ngày sau ta sẽ về :D Nhớ chuẩn bị tiệc

- Về sớm đi con heo ~

- CHẾT TIỆT !! NGƯỜI KHÔN NẠN AAAAAA !!!!

Hoa Nhi hét lớn , hấn cười vội . Đợi xe đi được một quãng thì không khí li biệt đầy vui tươi vội vàng kết thúc . Hấn ngoảnh mặt bước đi đến cung . Việc hợp chiến lược xâm lược với Vân Lam Quốc . Lần này , đối tác kết hợp với hấn - Lan Lệ - cô công chúa bé nhỏ của Diêm Lan Quốc !

Nếu có thể bắt Lam Phong làm tù binh thì việc kết đôi với hấn và Lan Lệ sẽ quá dễ dàng !

...

- NƯƠNG VỀ !!! NƯƠNG VỀ RỒI !!!!

Tiếng gào to của tên lính chạy ập vào phòng Hoàng Thượng đang lo sốt vó thì vội vàng túm cổ áo , dí sát mặt hỏi

- AI ??

- Công cháu !! Công cháu !!!

- Cháu cái * BEEP* !!! Công chúa Hoa Nhi hà ??!?!

- VÀNG !!! VÀNG !!!

Hoàng Thượng vội vứt tên lính đó vào 1 xô , chạy ra để thẩm định ! Cuối cùng Vân Lam hấn cũng có lối thoát !! Giờ việc cuối cùng là ...Hấn và con ả Nguyệt Tinh ! Chuyện đó thì cũng không khó ! Khó chỗ nào thì giờ cũng đã được giải quyết !

- Làm Phụ Vương lo lắng ..

Buổi thiết triều đầy đủ bá quan văn võ , duy có Lam Phong , Lam Hải là vắng mặt (Họ chưa hay tin) .Quần thần vừa cười vừa mỉu , vừa xì xầm nói cô .

- Chúc lỗi , tiểu nữ xinh đánh một khúc đàn

- ĐƯỢC ĐƯỢC !!! _Hoàng Thượng lão đã mê giọng hát trời ban đầy kiều sa của nàng , điệu múa kiều diễm , quyến rũ hơn tất cả nữ nhân hấn từng gặp !

- Thanh âm tiểu nữ dạo gần đây không tốt , không xứng để ca ...Chỉ đàn ...Mong không chê trách

Điệu nhạc nhẹ nhàng gây lên , đẹp , uyển chuyển tựa như đóa sen thanh khiết giữa hồ nước vẫn đục đang thanh tẩy mọi thứ . Ôi chao ! Trên đời này còn có cả thứ âm thanh mị hoặc vậy nữa sao ? KHúc đàn vắng lặng tuyệt đẹp như chìm trong màn đêm , đưa cả thảy vào một giấc mộng tuyệt đẹp mang sắc màu dịu dàng . Chưa bao giờ thấy thứ thanh âm nào tuyệt mỹ như vậy ! Ngón tay nhỏ bé lướt nhẹ trên từng dây đàn , uyển chuyển , đầy điêu luyện . Trong khoảng thời gian như vậy mà cô đã tiến bộ quá nhiều ! Hoàng thượng đang mãi mê ngắm nhìn khuôn mặt hoàn mỹ của nàng thì bị Hoàn Hậu nương nương véo cái trán người .

Nàng cười khúc khích , nụ cười đẹp như nắng mai trong sương sớm

(NGẮN :D)

Bạn đang đọc truyện [*Trọng Sinh*] *Bảo Bối Đáng Yêu , Yêu Nàng Nhất A* ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.